

SOMA

ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิด ที่มีต่อผลลัพธ์ทางการ
เรียนวิชา วิทยาศาสตร์กายภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ

นางวริญญา ทวีโชค

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2550

**The Effect of Using Learning Activity Emphasized on Thinking Skills
on Achievement in Physical Science Subject of Mathayom Suksa VI
Students at St. Joseph Bangna in Samut Prakan Provinc**

Mrs. Varinya Thaweechot

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Curriculum and Instruction

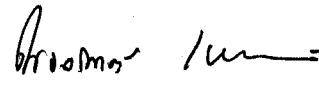
School of Educational Studies
Sukhothai Thammathirat Open University

2007

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิด ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา วิทยาศาสตร์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ

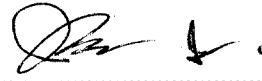
ชื่อและนามสกุล	นางวริญญา ทวีโภติ
แขนงวิชา	หลักสูตรและการสอน
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.นวลจิตต์ เชาวกิรติพงศ์

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระได้ให้ความเห็นชอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ
ฉบับนี้แล้ว

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นวลจิตต์ เชาวกิรติพงศ์)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์)

คณะกรรมการบันทึกศึกษา ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ อนุมัติให้รับการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

วันที่ ...27.... เดือน ...สิงหาคม..... พ.ศ.2551

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิด ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา วิทยาศาสตร์กายภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ¹
ผู้ศึกษา นางวริญญา ทวีโชติ ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.นวลจิตต์ เช่างกีรติพงศ์ ปีการศึกษา 2550

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิดกับการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมด้วยวิธีป กติตามคู่มือครุ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนคณิตศาสตร์ – ภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนเซนต์โย บางนา จังหวัด สมุทรปราการ จำนวน 60 คน ได้มาด้วยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องความหลากหลายทางชีวภาพ ที่มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะ จำนวน 5 แผน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 1 ฉบับ ชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิดมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบป กติตามคู่มือครุอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิด มัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยาศาสตร์กายภาพ

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจากอาจารย์ที่ปรึกษาค้นคว้าอิสระ คือ รองศาสตราจารย์ ดร. นวลจิตต์ เชาว์กฤติพงศ์ ซึ่งได้กรุณा�ครุณให้คำแนะนำนำตรวจแก้ไข ติดตามเอาใจใส่เป็นอย่างดีเสมอมาตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมาก ที่นี่

ขอขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน คือ ดร.สมประรุณนา วงศ์บุญหนัก อาจารย์ทดลอง รุ่งเรือง อาจารย์สุวิทย์ วิมลรัตนชัยศิริ ที่กรุณาระบุแก้ไขเครื่องมือและให้คำปรึกษาแนะนำที่ดีในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณท่านผู้อ่านวิจัย คณาจารย์และนักเรียน โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา ที่ได้กรุณาให้ความสำคัญช่วยเหลือ และร่วมมือด้วยความเพียรพยายามในการทดลองสอนและเก็บข้อมูลให้แก่ผู้วิจัย

ท้ายสุดขอขอบพระคุณ คุณแม่เสนียນ ศรีอัมพันธ์ คุณชัชวาล ทวีโชค และบุตรชายที่ คอยให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจสนับสนุน งานทำให้งานวิจัยบรรลุผลความสำเร็จด้วยดี

วรวิทยา ทวีโชค
กรกฎาคม 2551

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
กิตติกรรมประกาศ	๑
สารบัญตาราง	๗
สารบัญภาพ	๘
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๖
สมมติฐานของการวิจัย	๖
ขอบเขตการศึกษาด้านกว้าง	๖
นิยามศัพท์เฉพาะ	๗
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๘
บทที่ ๒ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	๙
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการคิด	๑๐
แนวคิด / ทฤษฎีที่ส่งเสริมการคิด	๒๑
การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการสอดแทรกการพัฒนาทักษะการคิด	๒๔
ผลสัมฤทธิ์และการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาศาสตร์ และการหาประสิทธิภาพข้อสอบ	๓๐
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๓๘
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๔๑
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๔๒
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๔๒
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๕๒
การวิเคราะห์ข้อมูล	๕๓
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๕๕

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ ๕ สรุปการวิจัย อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ	๕๖
สรุปการวิจัย	๕๖
อภิปรายผล	๕๘
ข้อเสนอแนะ	๕๙
บรรณานุกรม	๖๑
ภาคผนวก	๖๖
ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	๖๗
ข แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิด	๖๙
ค แบบประเมินความสอดคล้องของแบบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้กับจุดประสงค์ การเรียนรู้	๑๐๙
ประวัติผู้ศึกษา	๑๒๔

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในโลกยุคโลกาภิวัตน์ที่ประเทศไทยต่าง ๆ ทั่วโลก สามารถติดต่อสัมพันธ์กันได้อย่างรวดเร็ว ข้ามมิติของเวลา และสถานที่ อันเนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี สารสนเทศ และโทรคมนาคม และในสภาพที่เพชรบูรณ์กับการแข่งขันทางเศรษฐกิจกับนานาประเทศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพื่อการพึ่งตนเองและความมั่นคง ประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งเสริมสร้างสมรรถนะประชากรของประเทศไทยให้มีคุณภาพ ให้สามารถดำรงชีพอย่างสันติสุขและเป็นกำลังสำคัญในการนำพาประเทศไทยให้สามารถอยู่ในสังคมโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี

ปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของประชากรไทยคือ การปฏิรูปการศึกษา ด้วยการปรับปรุงหลักสูตรและแนวการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้เนื่องจากหลักสูตรและแนวการจัดการศึกษาของหลักสูตรเดิม พนักงานปัญหาที่ไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของท้องถิ่น สังคม และประเทศไทยได้อย่างแท้จริง และที่สำคัญไม่สามารถสร้างพื้นฐานการคิดตลอดจนวิธีการเรียนรู้ให้กับคนไทย ในด้านการจัดการทักษะในการดำเนินชีวิต การเพิ่มพูนทักษะปัญญาและคุณภาพที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

นอกจากนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขฉบับเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวดที่ 4 ว่าด้วยแนวทางการจัดการศึกษา มาตรา 22 ได้กล่าวไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญสูงสุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเติมเต็มตามศักยภาพ” ดังนั้นหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ จึงกำหนดเป้าหมายสำหรับผู้เรียนทุกคนที่จะได้รับการพัฒนา ด้านความรู้ที่เป็นสากลและท้องถิ่น กระบวนการคิด กระบวนการสื่อสาร ความสามารถในการดำเนินชีวิตตลอดจนมีจิตวิทยาศาสตร์ คุณธรรม และค่านิยมที่ถูกต้องเหมาะสมในสังคมไทย (กรมวิชาการ. 2545 : คำชี้แจง)

การศึกษาในปัจจุบันจึงมุ่งจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิด และกระบวนการคิด ให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล มีความคิดสร้างสรรค์ มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา สามารถนำความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่มีไปใช้ในการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กาญจนิศา กิตติสุบรรณ, 2546 :1)

คุณภาพของผู้เรียนเป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นถึงคุณภาพของกระบวนการจัดการศึกษา ซึ่งคุณภาพด้านหนึ่งที่นักการศึกษานิยมใช้เป็นตัวชี้วัดคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Bloom : et al 1961 : 14-15) และจากงานวิจัยต่าง ๆ ที่ให้เห็นว่ามีปัจจัยหลายประการที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์สูงสุดต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ ปัจจัยในระดับผู้เรียน เช่น สมรรถภาพทางสมอง ความสามารถทางการคิด เจตคติ การมีวินัย และความรับผิดชอบ เป็นต้น การศึกษาเป็นสิ่งกำหนดคุณภาพของคน หากคนในสังคมได้รับการศึกษาที่ดีมีมาตรฐาน ก็จะส่งผลลัพธ์ศักยภาพในการทำงานและคุณภาพของประชากรในประเทศ

จากการศึกษาของไทยในปัจจุบัน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปี พุทธศักราช 2542 ได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ให้สามารถฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเชิงสภาวะการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อการป้องกันและแก้ปัญหา ตลอดจนฝึกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้คิดเป็น ทำเป็น และฝรั่งอยู่ตลอดเวลาเพื่อเป็นทักษะในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (lifelong education) แต่อาจจะได้มาซึ่งทักษะดังกล่าวなんั้น จำเป็นที่ผู้เรียนจะต้องมีทักษะกระบวนการคิด

นอกจากนี้ปัจจุบันที่พบคือ นักเรียนไทยยังขาดความสามารถในการคิดวิเคราะห์เรื่อง หรือประเด็นที่ซับซ้อน เพราะกระบวนการเรียนการสอนยังไม่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง และยังไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้พยายามปฏิรูปการศึกษาอย่างครั้งในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา โดยได้กำหนดให้การเรียนการสอนในประเทศไทยต้องเน้นที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ และให้มีการบูรณาการทักษะการคิดเข้าในทุกวิชาและทุกระดับ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544) ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) มีกรอบชี้ทิศทางการศึกษาดำเนินการต่อเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ 8 ในค้านแนวคิดที่ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ในทุกมิติอย่างเป็นองค์รวมและให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่สมดุลทั้งทางด้านตัวคน สังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม จึงมุ่งเน้นสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ที่เปิดโอกาสให้คนไทย

ทุกคนสามารถคิดเป็น ทำเป็น มีเหตุผล มีความคิดคริเริ่มสร้างสรรค์สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต รู้เท่าทันโลก เพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงสามารถสั่งสมทุนทางปัญญา รักษาต่อยอดภูมิปัญญา ท่องถินได้อ่าย่างหมายความคุ้มกับการสืบสานวัฒนธรรม (สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2545 : ๔ - ๑)

การคิดเป็นสิ่งสำคัญในการดำรงตนให้อยู่รอดท่ามกลางกระแสของการเปลี่ยนแปลง ข่าวสารข้อมูลของหมู่บ้านโลกที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว อมรวิชช์ นครทรรพ (2545) มีความเห็นว่า บุคลากรรมมีทักษะและเครื่องมือในการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความสามารถในการคิดไตร่ตรอง แยกแยะ และคัดสรรอย่างเพียงพอ และคนไทยควรปรับเปลี่ยนอุปนิสัยและแบบแผนในการเรียนรู้ให้ทันกับกระแสสังคมโลก เพื่อให้สามารถนำข่าวสารข้อมูลมาใช้ประโยชน์ในด้านการงาน และชีวิตส่วนตัว เช่นเดียวกับเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2547) มีความเห็นว่าคนไทยชอบเลียนแบบผู้อื่นโดยไม่คิดพิจารณาสีyah ก่อน ซึ่งเป็นผลลัพธ์เนื่องมาจากค่านิยมของสังคมไทยที่อบรมสั่งสอนให้คนไทยไม่ต้องคิด เริ่มตั้งแต่ครอบครัวไทยที่สอนให้เด็กปฏิบัติตัวอยู่ในโวหารของผู้ใหญ่ เมื่อเข้ามาอยู่ในระบบการศึกษา ครูก็ไม่สอนให้คิดแต่สอนท่องจำ วิธีการสอนของครุไม่ส่งเสริมการคิด ทำให้เด็กคิดไม่เป็นแก่ปัญหาไม่ได้ และรวมทั้งระบบการเมืองที่มีการรวมอำนาจ ฝ่ายปกครองมีหน้าที่คิด คนส่วนมากมีหน้าที่ปฏิบัติทำให้ไม่ต้องคิด ส่งผลให้คนไทยอ่อนแอทางความคิด ไม่กล้าคิด และไม่ยอมคิด

อนึ่งการพัฒนาด้านการคิดให้แก่เด็กและเยาวชน เป็นโจทย์ปัญหาที่สำคัญมากข้อหนึ่งสำหรับบุคลากรที่อยู่ในวงการศึกษา โดยเฉพาะผู้ที่ทำหน้าที่ครุผู้สอน อันเนื่องมาจากผลสรุปของการประเมินมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานจาก สมศ. พบว่า มาตรฐานที่ 4 “ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ คิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรองและมีวิสัยทัศน์” เป็นมาตรฐานที่สถานศึกษาได้รับการประเมินแล้วผ่านระดับคุณภาพ 3 (ระดับดี) เพียงร้อยละ 11 เท่านั้น และเป็นมาตรฐานที่มีผลการประเมินต่ำที่สุด ดังนั้นเพื่อปรับแก่ปัญหาด้านความคิดของผู้เรียนจึงจำเป็นต้องนำกระบวนการคิด ทฤษฎี หลักการ ด้านการคิดลงถึงห้องเรียนโดยผ่านทางแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกการคิดต่างๆ อย่างเป็นระบบ เกิดองค์ความรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิต ตลอดจนใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ หรือศึกษาต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามจุดหมายของหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่ให้เรียนมี

ลักษณะอันพึงประสงค์ อันได้แก่มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการเขียน รักการอ่าน และรักการค้นคว้า อันจะส่งผลให้มีความรู้เป็นสากัด รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และ เจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ มีทักษะ และศักยภาพในการจัดการ การสื่อสาร ตลอดจนการใช้ เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิด วิธีการปฏิบัติงาน ได้เหมาะสมกับสถานการณ์

การจัดการศึกษาควรพัฒนากระบวนการคิดให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนและประชาชนทุกคน เพื่อให้คนไทยมีความสามารถในการเลือกสรร ข่าวสาร ข้อมูล มาใช้ให้เกิดประโยชน์กับตนเอง และส่วนรวมอย่างสูงสุด ซึ่งทิศนา แบบมี (2544) มีความเห็นว่าการคิดและการสอนคิดนั้นนี้ ได้รับความสนใจจากนักศึกษาทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ เพราะการคิดมีความสำคัญต่อการ จัดการศึกษาให้มีคุณภาพ และคุณภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนคือ ให้ผู้เรียนได้รับการ พัฒนาทั้งด้านสติปัญญา คุณธรรม และการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข แต่การพัฒนาด้านการคิดยัง ไม่ประสบผลสำเร็จตามที่ต้องการ การพัฒนาด้านสติปัญญาทำได้ในขอบเขตจำกัด ผู้เรียนมี ความสามารถเฉพาะทักษะการคิดขึ้นพื้นฐาน (basic thinking skill) อันประกอบด้วยทักษะที่ ใช้ในการสื่อสาร เช่น ทักษะการอ่าน การพูด การเขียนฯลฯ แต่ขาดทักษะการคิดที่เป็นแกน (core thinking skill) เช่น ทักษะการสังเกต การเปรียบเทียบ การเชื่อมโยง และทักษะการ คิดขั้นสูง (higher thinking skill) ซึ่งได้แก่ ทักษะการนิยาม การสังเคราะห์ การจัดระบบ การประยุกต์ใช้ การคาดคะเน ฯลฯ ทักษะขั้นสูงจะประกอบด้วยกระบวนการ หรือขั้นตอนที่ ซับซ้อนมากกว่าทักษะการคิดขั้นที่ต่ำกว่า สำหรับการศึกษาของไทยมีการเสนอแนวคิดในการ พัฒนาการคิดอย่างหลากหลาย เช่น “การสอนให้คิดเป็น ทำเป็น แก่ปัญหาเป็น” “การคิดอย่าง ถูกวิธีตามหลักโดยนิโสมนสติกา” แต่ความคิดดังกล่าวนั้นยังไม่มีผู้นำไปใช้อย่างกว้างขวาง ทิศ นา แบบมี (2545) ให้ความเห็นว่าการคิดมีลักษณะเป็นนามธรรม การคิดจึงเป็นเรื่องที่คลุมเครือ ไม่ชัดเจนเป็นรูปธรรม เนื่องจากกระบวนการคิดนั้นไม่ได้มีลักษณะเป็นเนื้อหาที่ครุยสถานการณ์ให้ง่าย และสามารถนำไปจัดการเรียนการสอนได้ง่าย

อย่างไรก็ตาม หากการคิดมีลักษณะเป็นกระบวนการ ดังนั้นการสอนจึงต้องสอน เป็นกระบวนการด้วย ซึ่งทำให้ยากต่อการเข้าใจ เมื่อครูผู้สอนไม่เข้าใจความชัดเจนในเรื่อง การคิด จึงไม่สามารถจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้วิธีคิดที่มีประสิทธิภาพ ได้ ทำให้การพัฒนาด้านการคิดมีปัญหาและอุปสรรคต่างๆ เรื่อยมา เมื่อประเทศไทยประกาศ นโยบายปฏิรูปการศึกษา การพัฒนาด้านการคิดจึงได้ถูกกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในมาตรา 24 (2542) ซึ่งมีเนื้อหาสาระกำหนดให้สถานศึกษาจัดเนื้อหา

สาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความสนใจของผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติ ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการเพชญสถานการณ์ คิดเป็นทำเป็น และประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา ให้มีนิสัยรักการเรียน รักการอ่าน ไฟเรียนรู้และรักการค้นคว้าอย่างต่อเนื่อง โดยมีความสมดุลของสัดส่วนในทุกสาระ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ในบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน และเพื่อให้มั่นใจว่า สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีคุณภาพและประสิทธิภาพด้านการคิดตามที่ต้องการได้ จึงมีการกำหนดมาตรฐานไว้ในการประกันคุณภาพการศึกษาด้วย

การศึกษาเป็นสิ่งที่กำหนดคุณภาพของคน หากคนในสังคมได้รับการศึกษาที่ดีมีมาตรฐาน ก็จะส่งผลถึงศักยภาพในการทำงานและคุณภาพของประชากรในประเทศ การประเมินคุณภาพการศึกษาจึงเป็นแนวทางหนึ่ง ที่จะทำให้สถานศึกษาไทยมีมาตรฐานเดียวกัน จากรายงานการวิจัยและพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยของกรมวิชาการ (2543) ได้สรุปไว้ว่าจุดที่ควรพัฒนาให้มากขึ้นในการจัดการเรียนการสอนคือ ทักษะการคิด อันจะส่งผลให้มีความรู้เป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสาร ตลอดจนการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีคิด วิธีการปฏิบัติงานได้เหมาะสมกับสถานการณ์

ดังนั้นการเน้นให้ผู้เรียนเกิดปัญญาด้านการคิด อย่างเป็นรูปธรรม ครูผู้สอน จำเป็นต้องศึกษา และวิเคราะห์รายละเอียดของหลักสูตรอย่างละเอียดลึกซึ้ง เพื่อนำไปสู่การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการคิดให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนอย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนต้องพัฒนาทักษะการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพทางด้านการคิด ได้อย่างเต็มศักยภาพของแต่ละบุคคลตามวัย

จากการศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่เกี่ยวโยงกับผู้เรียนดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะแก้ปัญหา ให้ผู้เรียนมีทักษะในการคิด โดยผ่านทางการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ เรื่องความหลากหลายทางชีวภาพ นำการเขียนแผนการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิด ทักษะการคิด ได้ทำการศึกษาด้านความรู้และนำลงสู่การเขียนแผนการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิด รายวิชาวิทยาศาสตร์ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรื่องความหลากหลายทางชีวภาพ จำนวน 5 แผน ซึ่งกรอบที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนี้ ได้ศึกษาและนำเสนอคิดของทิศนา แบบมณฑ์ และคณะ (การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนากระบวนการคิด, 2546) มาใช้เป็นแม่แบบในการศึกษาวิจัย ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่การจัดทำแผนการเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการคิดใน

ตัวผู้เรียนอย่างลึกซึ้งจริงจัง อันจะส่งผลให้เกิดทักษะการคิดในตัวผู้เรียนต่อไปอย่างคงทนและเป็นไปโดยธรรมชาติของการใช้ชีวิตในสภาพสังคมปัจจุบัน

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิดกับนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมด้วยวิธีปрактиตามคู่มือครุ

3. สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิด สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการการเรียนรู้แบบปกติตามคู่มือครุ

4. ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 4 ห้อง โดยจัดชั้นเรียนแบบคลุมความสามารถ

4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนห้องเรียนละ 30 คน ได้มาด้วยการเลือกสุ่มแบบกลุ่ม แล้วจับคลอกให้ห้องเรียนหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และอีกห้องหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุม

4.2 ตัวแปรที่ศึกษา

4.2.1 ตัวแปรต้น คือ การสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิด

4.2.2 ตัวแบบตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551

4.3 เนื้อหาสาระ

เนื้อหาที่นำมาใช้ในการทดลองเป็นเนื้อหาในรายวิชา วิทยาศาสตร์ภาษาไทย เรื่องความหลากหลายของสิ่งมีชีวิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา

4.4 ระยะเวลาที่ใช้ทดลอง

ผู้จัดได้ใช้เวลาในการศึกษาทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 5 แผน รวม 15 คาบ คิดละ 55 นาที

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องตรงตามจุดประสงค์ของการวิจัยผู้วิจัยขอกำหนดคำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

ทักษะการคิด หมายถึง กิจกรรมทางสมองในการค้นหาความหมาย หลักการ แนวคิด ทฤษฎีต่างๆ จากข้อมูลหรือประสบการณ์อย่างมีเหตุผล ภายใต้กรอบการคิดที่กำหนดไว้

แผนการจัดเรียนรู้ ที่เน้นทักษะการคิด หมายถึง แผนการสอนรายวิชาวิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ซึ่งประกอบด้วยสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ด้านความรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะการคิด เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน (ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป) สื่อการเรียนการสอน / แหล่งการเรียนรู้ โดยในขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะเน้นทักษะการคิด ซึ่งผู้สอนจะต้องตั้งคำถามที่หลากหลายตามทักษะการคิด ความหมาย ข้อตอน และตัวปัจจัยทักษะที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะการคิดของแต่ละแผนการเรียนรู้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับคะแนนที่ได้จากการใช้แบบทดสอบไปวัดผลภาษาไทยที่ผู้เรียน ได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิด

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนรู้ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิด มีทักษะด้านการคิดในระดับที่สูงขึ้น

6.2 เป็นแนวทางครุ่นสอนในกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ในรายวิชาอื่นๆ สามารถนำการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการคิดไปใช้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการคิดคิดเป็น และแก้ปัญหาเป็น

6.3 เป็นแนวทางครุ่นสอนในกลุ่มสาระอื่นๆ สามารถนำการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการคิดไปใช้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการคิด คิดเป็น และแก้ปัญหาเป็น

6.4 เป็นแนวทางให้ผู้ศึกษาค้นคว้าอื่นๆ และผู้สนใจ ได้ศึกษารูปแบบโดยใช้แผนการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิด

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการดำเนินการวิจัยเรื่อง “ ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิด ที่มีต่อ พลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา วิทยาศาสตร์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน เช่นต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ”

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าหลักการ ทฤษฎี เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและถึงพิมพ์ อื่น ๆ เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำเนินการวิจัย ดังนี้เสนอตามลำดับ ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการคิด
 - 1.1 ความหมาย / นิยามของการคิด
 - 1.2 ความสำคัญของการคิด
 - 1.3 ทักษะการคิด
 - 1.4 ลักษณะการคิด
 - 1.5 กระบวนการคิด
 - 1.6 มิติการคิด
2. แนวคิดและทฤษฎีที่ส่งเสริมการคิด
 - 2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการคิด
 - 2.2 แนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา
 - 2.3 แนวคิดของนักคิด นักวิชาการ
3. การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการสอดแทรกการพัฒนาทักษะการคิด
4. ผลสัมฤทธิ์และการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ และการหาประสิทธิภาพข้อสอบ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการคิด

1.1 ความหมาย / นิยามของการคิด

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2546 ได้ให้ความหมายคำว่า ความคิด ดังนี้

คิด ก. ทำให้ปรากฏเป็นรูป หรือประกอบให้เป็นรูปหรือเป็นเรื่องขึ้นในใจ ; . ไคร่ครวญ ไตร่ตรอง เช่น เรื่องนี้ยากบังคิดไม่ออก , คาดคะเน เช่น คิดว่าวันนี้ฝนอาจตก คำนวณ เช่น คิดเลขในใจ , มุ่ง ใจ ตั้งใจ เช่น อย่าคิดร้ายเขาเลย , นึก เช่น คิดละอย ความคิด น. สิ่งที่นึกขึ้นในใจ ; ความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในใจ ก่อให้เกิดการแสวงหาความรู้ต่อไป เช่น เครื่องบินเกิดขึ้นได้เพราะความคิดของมนุษย์ ; ตัดปัญญาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างถูกต้องและสมควร เช่น คนทำลายของสาธารณะเป็นพวกไม่มีความคิด

การคิด เป็นกลไกของสมองที่เกิดขึ้นตลอดเวลาซึ่งเป็นไปตามธรรมชาติของมนุษย์ที่ใช้ในการสร้างแนวความคิดรวมยอดคัวขการจำแนกความแตกต่าง การจัดกลุ่มและการกำหนดชื่อเรื่องเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ได้รับ เป็นกระบวนการที่ใช้ในการแปลความหมายของข้อมูลรวมถึงการสรุปอ้างอิงด้วยการจำแนกรายละเอียด การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่ได้รับ ซึ่งข้อมูลที่นำมาใช้อาจจะเป็นความจริงที่สัมผัสได้ ตลอดจนเป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับการนำกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีเหตุผลและเหมาะสม การคิดเป็นผลที่เกิดขึ้นจากการที่สมองถูกร่วบกวนจากสิ่งแวดล้อม สังคมรอบตัว และประสบการณ์ดังเดิมของมนุษย์ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ)

กระทรวงศึกษาธิการ(2548,หน้า 9) ขังกล่าวว่า การคิดเป็นกระบวนการทำงานของสมองที่เกิดขึ้นภายใน ขึ้นอยู่กับความสามารถของสมองแต่ละซีกของมนุษย์ซึ่งเป็นความสามารถเฉพาะบุคคล และกระทรวงศึกษาธิการ(2548, หน้า 27) กล่าวว่า ทักษะการคิดหมายถึง พฤติกรรมการคิดที่มีลักษณะเป็นรูปธรรมอย่างพอเพียงที่จะช่วยให้มองเห็นการกระทำที่ชัดเจนของการคิดนั้น ๆ

ศิริกาญจน์ โภสุมก์ และสารณี คำวังนัง (2546, หน้า 11) กล่าวว่า ทักษะการคิด หมายถึง ความสามารถย่อย ในการคิดในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งเป็นองค์ประกอบของกระบวนการคิดที่ขั้นต้น

การคิด เป็นกลไกของสมองที่เกิดขึ้นตลอดเวลาซึ่งเป็นไปตามธรรมชาติของมนุษย์ที่ใช้ในการสร้างและความคิดรวบยอดด้วยการจำแนกความแตกต่าง การจัดกลุ่มและการกำหนดชื่อเรื่องเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ได้รับการคิดเป็นผลที่เกิดขึ้นจากที่ถูกรบกวนจากสิ่งแวดล้อม สังคมรอบตัว และประสบการณ์ดังเดิมของมนุษย์ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ)

การคิด คือกิจกรรมทางความคิดที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะเจาะจง เรายุ่งกับเพื่อวัตถุประสงค์อะไรบางอย่าง และสามารถควบคุมให้คิดบนบรรลุเป้าหมายได้ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ : 2547)

เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในสมอง เป็นนามธรรมไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า การที่จะรู้ว่ามนุษย์คิดอะไร คิดอย่างไร ต้องสังเกตจากพฤติกรรมที่แสดงออกมา หรือคำพูดที่พูดออกมานะ (ดร.ชาติ แणนนุช)

การคิด เป็นกิจกรรมทางจิตอย่างหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วย 3 ประการ อันจะแบ่งออกจากกันมิได้ ได้แก่ ความรู้สึก ความจำ และจินตนาการ (สาระ บัวศรี : 2511)

การคิด คือการค้นหาความหมาย ผู้ที่คิดคือผู้ที่กำลังค้นหาความหมายของอะไรบางอย่าง นั่นคือกำลังใช้สติปัญญาของคน ทำความเข้าใจกับการทำความรู้ใหม่ที่ได้รับโดยที่ความรู้เดิมหรือประสบการณ์ที่มีอยู่เพื่อหาคำตอบว่าคืออะไร หรืออาจกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่า เป็นการเอาข้อมูลที่เพิ่มเข้ามาใหม่ ไปรวมกับข้อมูลเก่าที่ระลึกได้ เพื่อสร้างความคิดอ่านเหตุผลหรือข้อตัดสินใจ (ใบเบอร์ : 1987 อ้างถึงใน <http://202.143.134.120/super1km/Thinking.pdf>)

นอกจากนี้ ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์ และนวลจิตต์ เชาวกิรติพงศ์ (เอกสารประกอบการสัมมนา , 2551) ได้นิยามความหมายของการคิดว่า

1. เป็นกระบวนการทางสมองในการจัดกระทำสิ่งเร้าที่เข้ามา
2. เป็นกระบวนการทางสติปัญญาของบุคคลที่ใช้สร้างความหมาย ความเข้าใจ สภาพ สิ่งต่าง ๆ ที่บุคคลได้รับจากประสบการณ์
3. เป็นกระบวนการ วิธีการ ไม่ใช่นื้อหาน
4. เป็นงานเฉพาะตน ที่ผู้เรียนต้องดำเนินการเอง
5. เป็นกระบวนการทางธรรมชาติของมนุษย์ทุกคนที่ต้องคิด

ดังนั้นจึงกล่าวสรุปได้ว่า การคิดเป็นกระบวนการทำงานของสมอง โดยใช้ประสบการณ์มาสัมพันธ์กับสิ่งเร้าและข้อมูลหรือสิ่งแวดล้อม เพื่อ แก้ปัญหา แสวงหาคำตอบ ตัดสินใจหรือสร้างสรรค์สิ่งใหม่ การคิดเป็นพฤติกรรมที่เกิดในสมอง เป็นนานัมธรรม ไม่สามารถมองเห็นได้ตามเด่น การจะรู้ว่ามนุษย์คิดอะไร อย่างไร จะต้องสังเกต จากพฤติกรรมที่แสดงออก หรือคำพูดของคน

ทั้งนี้กระบวนการทำงานของสมองที่เกิดขึ้น ขึ้นอยู่กับความสามารถของสมองแต่ละชีกของมนุษย์ ซึ่งสมองแต่ละชีกมีการทำงานที่ต่างกัน ดังนี้

สมองชีกซ้าย ทำงานเกี่ยวกับ ภาษา ท่าทาง สัญลักษณ์ การวิเคราะห์ การจัดระบบ การเห็นรายละเอียด การแสดงออก การคำนวณ และความสามารถทางวิทยาศาสตร์

สมองชีกขวา ทำงานเกี่ยวกับ ความคิดสร้างสรรค์ การจินตนาการ ดนตรี ศิลปะ การคิดสังเคราะห์ การเคลื่อนไหว จังหวะ จิตใต้สำนึก การมองภาพรวม และการทำลายๆ อย่างพร้อมกัน

อนึ่งสมองมนุษย์สามารถคิด ได้ตั้งแต่ขั้นต่ำ คือการคิดอย่างง่าย ไม่ซับซ้อน จนถึงการคิดขั้นสูงที่เป็นการคิดที่ซับซ้อนตามความสัมพันธ์ของกฎเกณฑ์ หรือประสบการณ์ ความสามารถในการคิดของคนจะมีการพัฒนาเป็นลำดับจากง่ายไปยาก ซึ่งจัดเป็นพื้นฐานของ การคิดที่จะพัฒนาต่อไป

1.2 ความสำคัญของการคิด

การใช้ความคิดของมนุษย์เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างมากต่อการดำเนินชีวิต ผู้ที่มีความคิดเฉียบแหลม ทันสมัย ไม่เหมือนใคร คิดได้ก่อนใครจะเป็นผู้ที่ได้เปรียบในทุก ๆ ด้าน สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีคุณภาพและประสบผลสำเร็จทั้งในชีวิตส่วนตัวและการทำงาน เช่น ถ้าเราไม่ปัญหา แน่นอนสิ่งแรกที่ต้องทำเลยก็คือ เราต้องคิดว่าปัญหาที่เกิดขึ้นมา นี้เราจะแก้อย่างไร ถ้าเราคิดคิดเป็น กิดถูก ใน การแก้ปัญหานี้ มันก็จะเป็นผลดีต่อตัวเรา แต่ถ้าเราคิดแก้ปัญหาไม่เป็น ไม่ถูก มันก็จะไม่เป็นผลดีต่อตัวเรา เพราะฉะนั้น การคิดจึงมีความสำคัญอย่างมากในการแก้ปัญหา ต่างๆหรือ การตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของคนเรา

การเกิดความคิด การคิดเริ่มต้นเมื่อมีการกระตุ้นปลายประสาทรับรู้จากสิ่งแวดล้อม และสมองมีการเดือกรับรู้ การกระตุ้นนั้นสมองของมนุษย์สามารถคิดได้ตั้งแต่ขั้นต่ำ คือการคิดอย่างง่ายไม่ซับซ้อนจนถึงการคิดขั้นสูง ซึ่งเป็นความคิดที่ซับซ้อนตามความสัมพันธ์ของกฎเกณฑ์ หรือป्रากฏการณ์ ความสามารถในการคิดจะมีการพัฒนาเป็นลำดับจากง่ายไปยาก

บลูม (Bloom) และคณะ (อ้างถึงใน กระทรวงศึกษาธิการ, 2548 หน้า 15-16) ได้จำแนกการพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ ความคิดของคน ตามความสามารถด้านความรู้ จากการคิดที่ง่ายไปยังการคิดที่ซับซ้อนขึ้นตามลำดับ 6 ขั้น

1. ความรู้ ความจำ (Knowledge) หมายถึง ความสามารถในการระลึกถึงสิ่งที่มีความหมาย เชิงรูปธรรม และสัญลักษณ์

2. ความเข้าใจ (Comprehension) หมายถึง ความสามารถทางปัญญา ในการจับใจความสำคัญของเรื่องแล้วแปล หรือย่อขยายให้ผู้อื่นเข้าใจ

3. การนำไปใช้ (Application) หมายถึง ความสามารถในการนำหลักการกฎเกณฑ์ ทฤษฎีต่าง ๆ ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์หนึ่ง ๆ

4. การวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะเรื่องต่าง ๆ ออกเป็นส่วนย่อย ว่าแต่ละส่วนมีความสัมพันธ์กันอย่างไร การวิเคราะห์เป็นการเปรียบเทียบความเหมือน ความต่าง ข้อดี ข้อเสีย อาจจะเป็นการวิเคราะห์เรื่องใกล้ตัว หรือวิเคราะห์สถานการณ์ที่เกิดขึ้น

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) หมายถึง ความสามารถในการรวมเรื่อง รวมองค์ประกอบต่าง ๆ หรือผสมผสานองค์ประกอบเหล่านั้นให้เป็นสิ่งใหม่ การสังเคราะห์เกิดจากการกระตุ้นสมองให้คิด เป็นกระบวนการแก้ปัญหาโดยใช้เรื่องใกล้ตัว เน้นการใช้คำาน ให้ลองทำให้ได้ ลองประดิษฐ์ ลองออกแบบ หรือคำานที่ให้คิด

6. การประเมินค่า (Evaluation) หมายถึง ความสามารถในการวินิจฉัย ตัดสินคุณค่า สิ่งของหรือเรื่องราวใดเรื่องหนึ่ง โดยอาศัยข้อเท็จจริงหรือเกณฑ์มาตรฐาน เป็นการทำงานของสมองเกี่ยวกับการประเมินสถานการณ์แล้วตัดสินใจว่าจะทำอะไร เป็นกระบวนการที่นำไปใช้แก้ปัญหา

ทิศนา แบบมูลี และคณะ (2540) ได้ร่วมกับวิเคราะห์ถึงความสำคัญของการคิดแต่ละลักษณะ และเลือกลักษณะการคิดบางประการที่คิดว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญ และจำเป็นจะต้องส่งเสริมและฝึกฝนให้ผู้เรียนตั้งแต่ระดับการศึกษาปฐมวัย ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา

1.3 ทักษะการคิด

การคิด (Thinking) เป็นความสามารถที่มีอยู่แล้วในมนุษย์ทุกคน แต่อ้าง
แตกต่างกันในแง่คุณภาพของการคิด การคิดของคนเรามีหลากหลายมิติของการคิด เช่น คิด
วิเคราะห์ คิด สังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล คิดเชิงกลยุทธ์ คิดอย่างมี
วิจารณญาณ เป็นต้น

ทักษะการคิด จึงเป็นการแสดงถึงความคิดที่เป็นรูปธรรม สามารถช่วยให้
มองเห็นพฤติกรรมหรือการกระทำที่ซัดเจน ได้แก่ การสังเกต การเปรียบเทียบ การจำแนก การจัด
กลุ่ม หมวดหมู่ การขยายความ การสรุปความ

ทอร์เรนซ์ ได้กล่าวถึงการส่งเสริมทักษะการคิดไว้ ดังนี้

1. ส่งเสริมให้เด็กถามและให้ความสนใจต่อคำถาม และคำถามที่เปลก ๆ
ของเด็กครูไม่ควรมุ่งที่คำตอบที่ถูกแต่เพียงอย่างเดียว แต่ควรกระตุ้นให้เด็กได้วิเคราะห์ค้นหาโดย
ใช้การสังเกตและประสบการณ์ของตัวเด็กเอง

2. ตั้งใจฟังและเอาใจใส่ต่อการคิดเปลก ๆ ของเด็กด้วยใจเป็นกลาง เมื่อเด็ก
แสดงความคิดเห็นในเรื่องใด ถึงแม้ว่าจะไม่เคยได้ขึ้นมาก่อนก็ควรรับฟังไว้ก่อน

3. กระตือรือนรับต่อคำถามที่เปลก ๆ ของเด็กด้วยการตอบคำถามอย่างมี
ชีวิตชีวาและชี้แนะให้เด็กหาคำตอบจากแหล่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง

4. แสดงและเน้นให้เด็กเห็นว่าความคิดของเด็กนั้นมีคุณค่า และนำไปใช้ให้เกิด
ประโยชน์ เช่น จากภาพที่เด็กวาดอาจให้นำไปเป็นภาพปฏิทิน ส.ค.ส. เป็นต้น ซึ่งจะทำให้เด็ก
เกิดความภาคภูมิใจและมีกำลังใจที่จะคิดสร้างสรรค์ต่อไป

5. กระตุ้นและส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยครูจะลดบทบาทของการ
ชี้แนะและลดการอธิบายลง ให้เด็กมีโอกาสสร้างเริ่มกิจกรรมด้วยตนเองมากขึ้น และยกย่องเด็กที่
พยายามเรียนรู้ด้วยตนเอง

6. เปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนรู้ หรือค้นคว้าอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ โดยไม่ต้องใช้
วิธีบีบบังคับด้วยคะแนน

7. พึงระวังว่าการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในเด็กต้องใช้เวลาและพัฒนา
อย่างค่อยเป็นค่อยไป

8. ส่งเสริมให้เด็กใช้จินตนาการของตนเองและยกย่องชมเชย เมื่อเด็กมี
จินตนาการที่เปลกกว่าคนอื่น

ทักษะการคิด แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ “ทักษะการคิดที่เป็นแกน” และ “ทักษะการคิดขั้นสูง” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2540:29-62)

1. ทักษะการคิดที่เป็นแกน (Core /General Thinking Skills)

หมายถึง ทักษะการคิดที่จำเป็นต้องใช้อยู่เสมอในการดำรงชีวิตประจำวัน และเป็นพื้นฐานของการคิดขั้นสูงที่มีความ слับซับซ้อน ประกอบด้วย การสังเกต (Objective) การเก็บรวบรวมข้อมูล (Information Gathering) การระบุ (Identifying) การจำแนกแยกแยะ (Discriminating) การจัดลำดับ (Ordering) การเปรียบเทียบ (Comparing) การจัดหมวดหมู่ (Classifying) การสรุปอ้างอิง (Inferring) การแปล (Translating) การตีความ (Interpreting) การเชื่อมโยง (Connecting) การขยายความ (Elaborating) การให้เหตุผล (Reasoning) และการสรุปย่อ (Summarizing)

2. ทักษะความคิดขั้นสูงหรือทักษะการคิดที่ซับซ้อน (Higher – ordered / More Complex Thinking Skills)

หมายถึง ทักษะการคิดที่มีขั้นตอนหลายขั้น และต้องอาศัยทักษะการต่อความหมาย และ ทักษะการคิดที่เป็นแกนหลาย ๆ ทักษะในแต่ละขั้น ทักษะการคิดขั้นสูงจึงจะ พัฒนาได้เมื่อเด็กได้พัฒนาทักษะการคิดพื้นฐานจนมีความชำนาญพอสมควรแล้ว ทักษะการคิดขั้นสูงประกอบด้วยทักษะย่อยๆ ที่สำคัญดังนี้

- 1) การสรุปความ (Drawing Conclusion)
- 2) การให้คำจำกัดความ (Definition)
- 3) การวิเคราะห์ (Analyzing)
- 4) การผสมผสานข้อมูล (Integrating)
- 5) การจัดระบบความคิด (Organizing)
- 6) การสร้างองค์ความรู้ใหม่ (Constructing)
- 7) การกำหนดโครงสร้าง (Structuring)
- 8) การแก้ไขปรับปรุงโครงสร้างความรู้เดิม (Restructuring)
- 9) การค้นหาแบบแผน (Finding Patterns)
- 10) การหาความเชื่อพื้นฐาน (Finding Underlying Assumption)
- 11) การคาดคะเน / การพยากรณ์ (Predicting)
- 12) การตั้งสมมุติฐาน (Formulating Hypothesis)

- 13) การทดสอบสมมุติฐาน (Testing Hypothesis)
- 14) การตั้งเกณฑ์ (Establishing Criteria)
- 15) การพิสูจน์ความจริง (Verifying)
- 16) การประยุกต์ใช้ความรู้ (Applying)

1.4 ลักษณะการคิด

1.4.1 ความหมายของการคิด

ลักษณะการคิด หมายถึง แบบแผนในการคิด ลักษณะการคิดแบบใดแบบหนึ่ง จะมีแบบแผนหรือกระบวนการหรือขั้นตอนในการคิดที่เป็นเอกลักษณ์ของตน ทิศนา แขนมณี และคณะ (อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ , 2540 : 56-59) ได้เสนอ ลักษณะการคิดที่ควรพัฒนาให้กับเด็กไทย 9 ลักษณะ ได้แก่ (1) การคิดคล่อง (2) การคิด หลากหลาย (3) การคิดละเอียด (4) การคิดชัดเจน (5) การคิดอย่างมีเหตุผล (6) การคิดถูกทาง (7) การคิดกว้าง (8) การคิดลึกซึ้ง และ(10) การคิดไกล เป็นต้น

การคิดเป็นลักษณะพิเศษ มีเอกลักษณ์เฉพาะของการคิดนั้น ๆ ลักษณะ ดังกล่าวไม่ได้บ่งชี้พฤติกรรมหรือการกระทำที่ชัดเจน ต้องอาศัยการแปลความหรือการตีความไป ถึงพฤติกรรมต่าง ๆ เมื่อประกอบกันเป็นลำดับขั้นตอน จะช่วยให้เกิดลักษณะการคิดนั้น ๆ เช่น คิดคล่อง เป็นการบอกสิ่งที่คิด ได้จำนวนมากและรวดเร็ว คิดหลากหลาย เป็นลักษณะที่บอก ความคิดแบบประเภทหลากหลาย (ศิลปัชัย บุรณพานิช, เอกสารสัมมนา)

1.4.2 ลักษณะของการคิด

นักวิชาการและผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการศึกษาได้รวมผลงานวิจัย ผล จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์งานวิจัยได้สรุปลักษณะการคิด ไว้ดังนี้

1) ลักษณะการคิดที่เป็นหัวใจของการคิด ก็คือ เป้าหมายของการคิด การตั้งเป้าหมายของการคิดให้ถูกทางเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพาะะหากคิดในทางที่ผิดแม้ความคิดจะ มีคุณภาพสักเพียงใด ก็อาจจะก่อให้เกิดความเสียหาย และความเดือดร้อนแก่ส่วนรวมได้ ซึ่ง หากไม่มีทิศทางความคุณที่ถูกต้องแล้ว การคิดนั้นก็ไร้ประโยชน์ ดังนั้นการคิดที่ถูกทางจะ ก่อให้เกิดประโยชน์ร้ายแรงที่ยั่งยืน

2) ลักษณะการคิดระดับพื้นฐาน เป็นลักษณะการคิดที่จำเป็นต่อผู้เรียน ทุกระดับ โดยเฉพาะในระดับปฐมวัย และระดับประถมศึกษา ได้แก่ การคิดคล่อง คือให้กล้าที่จะคิด และมีความคิดหลังไหหลอกกماอย่างรวดเร็ว การคิดหลากหลาย คือการคิดให้ได้ความคิดหลากหลาย ๆ ลักษณะ / ประเภท / ชนิด / รูปแบบ ฯลฯ การคิดละเอียด เป็นการคิดเพื่อให้ได้ข้อมูลอันจะส่งผลให้การคิดมีความรอบคอบขึ้น และการคิดชัดเจน คือการให้มีความเข้าใจในสิ่งที่คิด สามารถอธิบายขยายความด้วยคำพูดของตนเอง

3) ลักษณะการคิดระดับกลาง ได้แก่ การคิดว้าง คือคิดให้ได้หลากหลายด้านหลายมุม การคิดลึกซึ้ง คือคิดให้เข้าใจถึงสาเหตุที่มาและความสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่ซับซ้อนอันส่งผลให้เกิดคุณค่าและความหมายที่แท้จริง การคิดไกล คือการประมวลข้อมูลในระดับกว้างและระดับลึก เพื่อทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และการคิดอย่างมีเหตุผล คือการคิดโดยใช้หลักเหตุผลแบบนิรนัยหรืออุปนัย

4) ลักษณะการคิดระดับสูง ได้แก่ การคิดที่ต้องมีกระบวนการขั้นตอนที่มา และซับซ้อนขึ้น หรือเรียกว่า “กระบวนการคิด” ซึ่งกระบวนการคิดที่สำคัญและจำเป็น คือกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ อันเป็นความคิดที่ผ่านการกลั่นกรองมาอย่างดีแล้ว สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ เช่น นำไปใช้ในการแก้ปัญหา การนำไปใช้เพื่อตัดสินใจในการทำหรือไม่ทำอะไร การริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ เป็นต้น

1.5 กระบวนการคิด

1.5.1 ความหมายของกระบวนการคิด

กระบวนการคิด หมายถึง การคิดที่ต้องดำเนินการตามลำดับขั้นตอนที่จะช่วยให้การคิดนั้นประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของการคิด ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

- 1) มีจุดมุ่งหมายของกระบวนการ
- 2) มีลำดับขั้นตอน
- 3) มีการปฏิบัติตามลำดับขั้นตอน

ในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการคิด จำเป็นต้องอาศัยทักษะการคิด ต่าง ๆ จำนวนมาก เช่น กระบวนการคิดแก้ปัญหา ประกอบด้วยลำดับขั้นตอนของการคิด และการดำเนินการแก้ปัญหา เพื่อให้สามารถแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ฯลฯ

กระบวนการคิดที่สำคัญนี้ ดังนี้

1. กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นขั้นตอนการคิดที่ผ่านการกลั่นกรอง และประเมินมาอย่างรอบคอบ มีเหตุผล เชื่อถือได้
2. กระบวนการคิดแก้ปัญหา เป็นขั้นตอนการคิดและการดำเนินการแก้ปัญหาเพื่อให้สามารถแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. กระบวนการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นขั้นตอนการคิด เพื่อให้ได้สิ่งใหม่ที่ยังไม่เคยมีมาก่อน ซึ่งเป็นประโยชน์ในทางสร้างสรรค์
4. กระบวนการตัดสินใจ เป็นขั้นตอนการคิด เพื่อให้สามารถทำการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

กระบวนการคิด เป็นการดำเนินกิจกรรมการคิดอย่างมีลำดับขั้นตอน ซึ่งต้องอาศัยทักษะการคิดและลักษณะการคิด เช่น กระบวนการคิดแก้ปัญหา กระบวนการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นต้น ดังนั้นทักษะการคิด ลักษณะการคิดและกระบวนการคิด มีลักษณะร่วมกันเมื่อจัดลำดับ โดยอาศัยเกณฑ์ของพฤติกรรมหรือการกระทำ จะจัดได้ว่าทักษะการคิด เป็นการคิดขั้นพื้นฐาน ลักษณะการคิด เป็นการคิดในระดับกลาง และกระบวนการคิดเป็นการคิดในระดับสูง (ทิศนา แบบมณฑล และคณะ , 2541 : 54-55)

การคิดของคนเรามีหลายรูปแบบ ทิศนา แบบมณฑล และคณะ (อ้างถึงใน ขั้นตอนนั้น สมุทรณิช , 2542 : 4-5) ได้ประยุกต์และอธิบายลักษณะของนักคิดไว้ 4 แบบ เพื่อเป็นแนวทางในการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดของผู้เรียนไว้ ดังนี้ (1) การคิดแบบนักวิเคราะห์ (2) การคิดแบบร่วบยอด (3) การคิดแบบโครงสร้าง และ(4) การคิดแบบผู้นำสังคม

1.5.2 กระบวนการคิดกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 24 กำหนดไว้ว่า ผู้สอนควรจัดเนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความสนใจของผู้เรียน และฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ให้ทำได้ คิดเป็น และส่งเสริมบรรยายกาศการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเรียนรู้และเกิดความรอบรู้ จากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการต่าง ๆ ซึ่ง มาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดมาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียน ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา

กระบวนการคิดในมาตรฐานที่ 4 “ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดໄต่ต่องและมีวิสัยทัศน์”

1.6 นิติการคิด

1.6.1. นิติการคิดของ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ ได้แบ่งความคิดของนุชข์แบ่งออกเป็น 10 นิติ โดยผู้ที่สนใจการศึกษา สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนคุณภาพในเชิงบูรณาการ ได้อย่างหลากหลายตามความเหมาะสมของผู้เรียน ดังนี้

1) การคิดเชิงวิพากษ์ (*Critical Thinking*) จะตัดสินเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยไม่เห็นคล้อยตามข้อเสนออย่างง่ายๆ แต่จะตั้งคำถามท้าทายหรือโต้แย้ง เปิดแนวทางความคิดสู่ถูกทางใหม่แตกต่างไปจากข้อเสนออันนั้นเพื่อให้ได้คำตอบที่สมเหตุสมผล

2) การคิดเชิงวิเคราะห์ (*Analytical Thinking*) วิจักแยกเบะ องค์ประกอบสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลเพื่อค้นหาสาเหตุที่แท้จริงของสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อนักการคิด Jigsaw

3) การคิดเชิงสังเคราะห์ (*Synthesis-Type Thinking*) เป็นความสามารถในการดึงองค์ประกอบย่อยต่างๆ มาผสมผสานด้วยกันเพื่อให้ได้สิ่งใหม่ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เมื่อนักการคิด Jigsaw

4) การคิดเชิงเปรียบเทียบ (*Comparative Thinking*) เป็นการเปรียบเทียบเคียงความเหมือนหรือความแตกต่าง ระหว่างสิ่งนั้นกับสิ่งอื่น ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ สามารถอธิบายเรื่องนั้นได้อย่างชัดเจน เพื่อประโยชน์ในการคิด การแก้ปัญหา หรือการหาทางเลือกเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

5) การคิดเชิงมโนทัศน์ (*Conceptual Thinking*) เป็นการประสานข้อมูลทั้งหมดที่มีอยู่เรื่องใดเรื่องหนึ่งได้อย่างไม่ขัดแย้ง แล้วนำมารวบรวมเป็นความคิดรวบยอดหรือกรอบความคิดเกี่ยวกับเรื่องนั้น

6) การคิดเชิงสร้างสรรค์ (*Creative Thinking*) เป็นการขยายขอบเขตความคิดออกไปจากความคิดเดิมที่มีอยู่ไปสู่ความคิดใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อนเพื่อค้นหาคำตอบดีที่สุด ให้กับปัญหาที่เกิดขึ้น

7) การคิดเชิงประยุกต์ (*Appreciative Thinking*) เป็นการนำเอาสิ่งที่มีอยู่เดิม ไปปรับใช้ประโยชน์ในบริบทหรือสิ่งแวดล้อมใหม่ได้อย่างเหมาะสม โดยบังคับหลักการของสิ่งเดิมไว้

8) การคิดเชิงกลยุทธ์ (*Strategic Thinking*) เป็นการกำหนดแนวทางแก้ปัญหาเพื่ออาจนั้นที่ดีที่สุดภายใต้เงื่อนไขข้อจำกัดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเข้าหากันหลักได้อย่างเหมาะสม เพื่ออธิบาย หรือให้เหตุผลสนับสนุนเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

9) การคิดเชิงบูรณาการ (*Integrative Thinking*) เป็นเชื่อมโยงองค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเข้าหากันหลักได้อย่างเหมาะสม เพื่ออธิบายหรือให้เหตุผลสนับสนุนเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

10) การคิดเชิงอนาคต (*Futuristic Thinking*) เป็นความสามารถคาดเดาสิ่งที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตอย่างมีหลักเกณฑ์ที่เหมาะสม พิจารณาจากความน่าจะเป็นหรือความเป็นไปได้

1.6.2 มิติการคิดของ ทิศนา แบบมูล และคณะ

ทิศนา แบบมูล และคณะ (2543) ได้ศึกษาค้นคว้า และจัดทำข้อมูล 6 ค้าน ดังนี้

1) มิติค้านข้อมูลหรือเนื้อหาที่ใช้ในการคิด การคิดของบุคคลจะเกิดขึ้นได้จำเป็นต้องมีองค์ประกอบอย่างน้อย 2 ส่วน คือ เนื้อหาที่ใช้ในการคิด และกระบวนการคิด คือต้องมีการคิดอะไร ควบคู่ไปกับการคิดอย่างไร ซึ่งเรื่องหรือข้อมูลที่คิดนั้น มีจำนวนมากเกินกว่าที่จะกำหนดได้ อย่างไรก็ตามอาจขัดแย้งกันได้ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับคนสอง ข้อมูลเกี่ยวกับสังคมและสิ่งแวดล้อมและข้อมูลวิชาการ (โภวิท วรวิพัฒน์ อ้างถึง ใน อุ่นตา นพคุณ , 2530 : 29–36)

2) มิติค้านคุณสมบัติที่เอื้ออำนวยต่อการคิด ได้แก่คุณสมบัติส่วนตัวของบุคคลซึ่งมีผลโดยตรงหรือโดยอ้อมต่อการคิดและคุณภาพของการคิด เช่น ความใจกว้าง ความใฝ่รู้ ความกระตือรือร้น ความกล้าเสี่ยง เป็นต้น

3) มิติค้านทักษะการคิด หมายถึง กระบวนการหรือขั้นตอนที่บุคคลใช้ในการคิดซึ่งจัดได้เป็น 3 กลุ่มใหญ่ คือ ทักษะการคิดขั้นพื้นฐาน (basic thinking skills) ประกอบด้วยทักษะที่ใช้ในการสื่อสาร เช่น ทักษะการอ่าน การพูด การเขียน ฯลฯ ทักษะการคิดที่เป็นแกน (core thinking skills) เช่น ทักษะการสังเกต การเปรียบเทียบ เชื่อมโยง ฯลฯ

และทักษะการคิดขั้นสูง (higher order thinking skills) เช่น ทักษะการนิยาม การสร้าง การสังเคราะห์ การจัดระบบ ฯลฯ ทักษะการคิดขั้นสูงมักประกอบด้วย กระบวนการ หรือขั้นตอนที่ซับซ้อนมากกว่าทักษะการคิดขั้นต่ำกว่า

4) มิติด้านลักษณะการคิด เป็นประเภทของการคิดที่มีลักษณะเฉพาะชื่นความเป็นนามธรรมสูง จำเป็นต้องมีการตีความให้เห็นเป็นรูปธรรม จึงจะสามารถเห็นกระบวนการหรือขั้นตอนการคิดที่ซับซ้อนขึ้น เช่น การคิดกวาง การคิดลึกซึ้ง การคิดละเอียด เป็นต้น

5) มิติด้านกระบวนการคิด เป็นการคิดที่ประกอบไปด้วยขั้นตอนหลักหลายขั้นตอนซึ่งจะนำผู้คิดไปสู่เป้าหมายเฉพาะของการคิดนั้น โดยขั้นตอนหลักเหล่านี้ จำเป็นต้องอาศัยทักษะการคิดอย่าง ฯ จำนวนมากบ้าง น้อยบาง เช่น กระบวนการคิดแก้ปัญหา กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ กระบวนการวิจัย เป็นต้น

6) มิติด้านการควบคุมและประเมินการคิดของตน (*met cognition*) เป็นกระบวนการที่บุคคลใช้ในการควบคุมกำกับการรู้คิดของตนเอง มีผู้เรียกการคิดในลักษณะนี้ว่าเป็นการคิดอย่างมียุทธศาสตร์ (strategic thinking) ซึ่งครอบคลุมการวางแผน การควบคุม กำกับการกระทำของตนเอง การตรวจสอบความถูกต้อง และการประเมินผล

2. แนวคิด / ทฤษฎีที่ส่งเสริมการคิด

2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับการคิดหรือการพัฒนากระบวนการคิด

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้เสนอหลักการ ทฤษฎีและแนวคิดไว้หลายท่าน ดังนี้ ทอร์เรนซ์ (Torrance,1962) เสนอว่า องค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์ว่าประกอบด้วย ความคล่องแคล่วในการคิด (Fluency) ความยืดหยุ่นในการคิด (Flexibility) และความคิดริเริ่มในการคิด (Originality) ออซูเบล (Ausubel,1963) กล่าวว่า การคิดเป็นการเรียนรู้อย่างมีความหมาย (Meaningful Verbal Learn) จะเกิดขึ้นได้ หากการเรียนรู้นั้นสามารถเชื่อมโยงกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีมาก่อน ดังนั้น การให้กรอบความคิดแก่ผู้เรียนก่อนการสอนเนื้อหาใด ๆ จะช่วยเป็นสะพานหรือโครงสร้างที่ผู้เรียนสามารถนำเนื้อหาหรือสิ่งที่เรียนใหม่ไปเชื่อมโยงได้ ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีความหมาย ปรัชญาคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) อนิมายว่า การเรียนรู้เป็น

กระบวนการที่เกิดขึ้นภายในบุคคล บุคคลเป็นผู้สร้าง (Construct) ความรู้จากความสัมพันธ์ในสิ่งที่พบเห็นกับความรู้ ความเข้าใจที่มีอยู่เดิม เกิดเป็นโครงสร้างทางปัญญา (Cognitive Structure) อีดเวิร์ด เดอ โบโน (Edward de Bono, 1973 อ้างถึงใน <http://202.143.134.120/super1km/Thinking.pdf>) กล่าวว่า แนวทางการพัฒนาการคิดสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เทคนิคการสอนโดยใช้หมวด 6 ใบ เป็นต้น

2.2 แนวคิด / ทฤษฎีพหุปัญญา (Theory of Multiple Intelligences)

ทฤษฎีพหุปัญญา (Theory of Multiple Intelligences) มีแนวคิดเกี่ยวกับเชาว์ปัญญาของมนุษย์ เชาว์ปัญญาของมนุษย์ประกอบด้วยความสามารถ 3 ประการ ได้แก่ (1) ความสามารถในการแก้ปัญหา (2) ความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงาน และ (3) ความสามารถในการแสดงหรือตั้งปัญหา เพื่อหาคำตอบและเพิ่มพูนความรู้ (ทิศนา แรมณณี, 2547 : 85-90)

2.3 แนวคิดของนักคิด นักวิชาการ เกี่ยวกับเรื่อง“การคิด” และ“การพัฒนาการคิด”

นักคิด นักจิตวิทยา และนักวิชาการจากต่างประเทศจำนวนมากที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎี หลักการและแนวคิดในเรื่องนี้ที่สำคัญๆ มีดังนี้

Lewin (Lewin : 1972 อ้างถึงใน <http://202.143.134.120/super1km/Thinking.pdf>) นักทฤษฎีกลุ่มGESTALT (Gestalt) เชื่อว่า ความคิดของบุคคลเกิดจากการรับรู้สื่อเร้า ซึ่งบุคคลมักรับรู้ในลักษณะภาพรวมหรือส่วนรวมมากกว่าส่วนย่อย

Bloom (Bloom, 1961) ได้จำแนกการรู้ (Cognition) ออกเป็น 5 ขั้น ได้แก่ การรู้ขั้นความจำ ความรู้ขั้นเข้าใจ การรู้ขั้นวิเคราะห์ การรู้ขั้นสังเคราะห์ และการรู้ขั้นประเมิน

Torrance (Torrance, 1962) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์ว่าประกอบไปด้วย ความคล่องแคล่วในการคิด (Fluency) ความยืดหยุ่นในการคิด (Flexibility) และความคิดcrierimในการคิด (Original)

Ausuble (Ausuble, 1963) ได้อธิบายว่า การเรียนรู้อย่างมีความหมาย (Meaningful Verbal Learning) จะเกิดขึ้นได้ หากการเรียนรู้นั้นสามารถเชื่อมโยงกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีมาก่อน ดังนั้นการให้กรอบความคิดแก่ผู้เรียนก่อนการสอนเนื้อหาสาระใดๆ จะช่วยเป็น

สะพานหรือโครงสร้างที่ผู้เรียนสามารถนำเนื้อหาสิ่งที่เรียนใหม่ไปเชื่อมโยงยึดเกาะได้ ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีความหมาย

เพียเจต์ (Piaget, 1964 อ้างถึงใน <http://202.143.134.120/super1km/Thinking.pdf>) ได้อธิบายพัฒนาการทางสติปัญญาว่า เป็นผลเนื่องมาจากการประทับตัวที่มีกระบวนการปรับตัวโดยใช้กระบวนการคัดซึม (assimilation) และกระบวนการปรับให้เหมาะสม (accommodation) โดยการพยายามปรับความรู้ ความคิดเดิมกับสิ่งแวดล้อมใหม่ ซึ่งทำให้บุคคลอยู่ในภาวะสนองคุณสมบัติปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้กระบวนการคังกล่าวเป็นกระบวนการพัฒนาโครงสร้างทางสติปัญญาของบุคคล

บราวนเนอร์ (Bruner, 1965) กล่าวว่า เด็กเริ่มต้นเรียนรู้จากการกระทำต่อไปเจิง สามารถจินตนาการ หรือ สร้างภาพในใจหรือในความคิดขึ้นได้ แล้วจึงดึงขั้นการคิดและเข้าใจ ในสิ่งที่เป็นนามธรรม

สเตอร์นเบอร์ก (Sternberg, 1985) ได้เสนอทฤษฎีสามครั้ง (Triarchich Theory) ซึ่งประกอบด้วยทฤษฎีย่อย 3 ส่วน คือ ทฤษฎีย่อยด้านบริบทสังคม (Contextural Subtheory) ซึ่ง อธิบายถึงความสามารถทางสติปัญญาที่เกี่ยวข้องกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของบุคคลและทฤษฎีย่อยด้านประสบการณ์ (Experiential Subtheory) ซึ่งอธิบายถึงผลของการประสบการณ์ที่มีต่อความสามารถทางปัญญา รวมทั้งทฤษฎีย่อยด้านกระบวนการคิด (Componential Subtheory) ซึ่ง เป็นความสามารถทางสติปัญญาที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการคิด

ปรัชญาตอนสตรัคติวิสท์ (Constructivism) อธิบายว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในบุคคล บุคคลเป็นผู้สร้าง (Construct) ความรู้จากการสัมผัสร่วมที่ พนหนึ่นกับ ความรู้ ความเข้าใจที่มีอยู่เดิมเกิดเป็นโครงสร้างทางปัญญา (Cognitive Structure)

การ์ดเนอร์ (Gardner, 1993 อ้างถึงในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2540) เป็นผู้บุกเบิกแนวคิดใหม่เกี่ยวกับสติปัญญาของมนุษย์คือ ทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligences) ซึ่งแต่เดิม ทฤษฎีทางสติปัญญาจำกัดว่าถึงความสามารถเพียงหนึ่งหรือสองด้าน แต่การ์ดเนอร์เสนอไว้ถึง 8 ด้าน ได้แก่ ด้านคณิต ด้านการเคลื่อนไหวร่างกายและกล้ามเนื้อ ด้านการใช้เหตุผลเชิงตรรกะและคณิตศาสตร์

ด้านภาษา ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการเข้ากับผู้อื่น ด้านการเข้าใจตนเอง และด้านความเข้าใจ ธรรมชาติ

3. การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการสอดแทรกการพัฒนาทักษะการคิด

นวัตกรรม เข้าสู่การศึกษา (2551) กล่าวถึงการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการสอดแทรกการพัฒนาทักษะการคิดทำได้โดยพิจารณาหลักในการดำเนินการ 2 หลักการต่อไปนี้

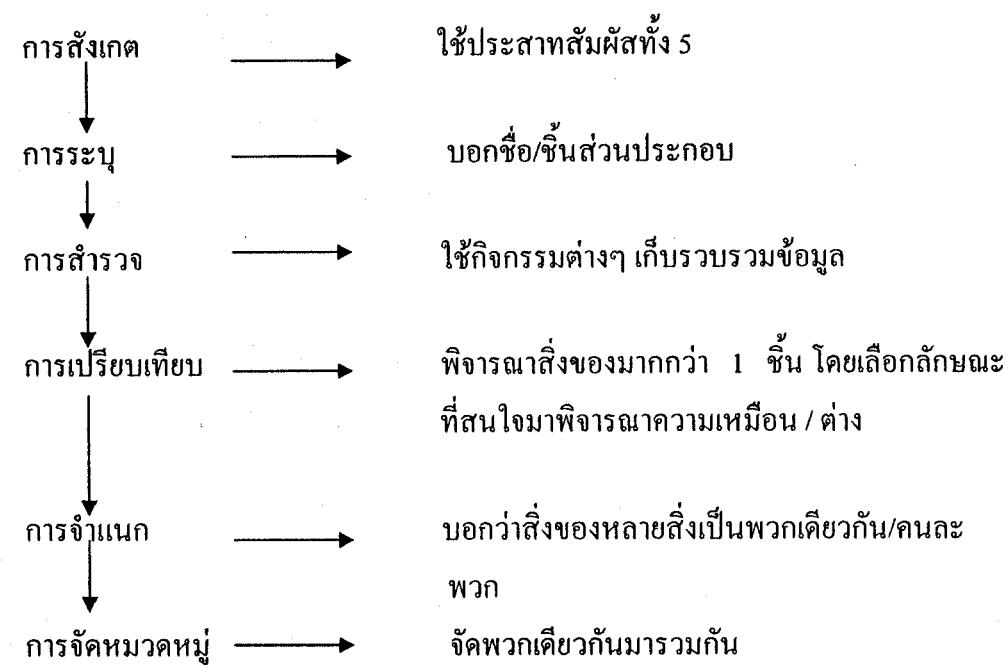
3.1 กำหนดทักษะ/ลักษณะ/กระบวนการคิดที่จะบรรลุการ

โดยพิจารณาจากจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านความรู้เป็นหลักมีรายละเอียดการดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

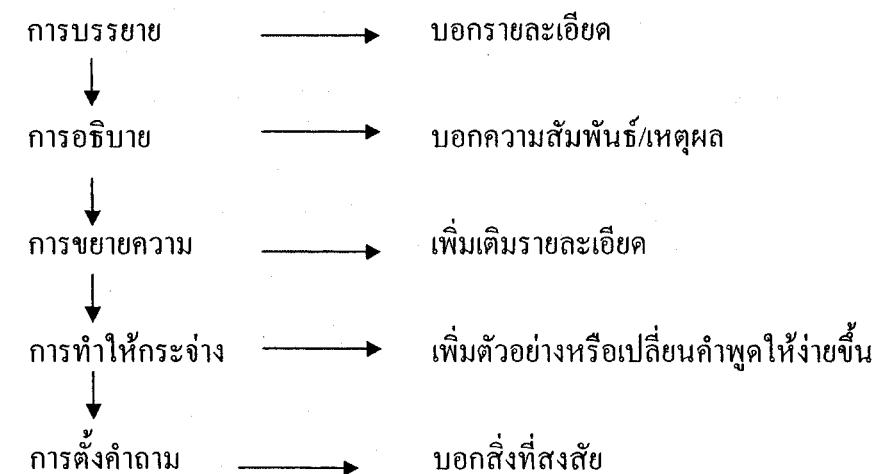
- 1.1 ศึกษาและทำความเข้าใจ ทักษะการคิด ลักษณะการคิด และกระบวนการคิด ในเรื่องของความหมาย ขั้นตอนการคิด และตัวบ่งชี้พฤติกรรมการคิด
- 1.2 ศึกษาเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียนที่ต้องการสอน
- 1.3 เลือกทักษะการคิด/ลักษณะการคิด/กระบวนการคิดที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และบทเรียนที่ต้องการสอน โดยพิจารณาร่วมกันระหว่าง ข้อมูลของความหมายและตัวบ่งชี้ของทักษะ/ลักษณะ/ลักษณะ/กระบวนการคิดแต่ละเรื่อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน และลักษณะของเนื้อหาบทเรียนที่มีความเอื้ออำนวยในการฝึก ทักษะ/ลักษณะ/กระบวนการคิดแต่ละเรื่อง
- 1.4 นำทักษะ/ลักษณะ/กระบวนการคิดที่เลือกไว้มากำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านการคิดเพิ่มเติมจากจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้
- 1.5 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามขั้นตอน ของทักษะ/ลักษณะ/กระบวนการคิดที่กำหนด
- 1.6 เลือกสื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมความคิด

3.2 กำหนดคุณสมบัติของทักษะการคิดที่สามารถจัดกิจกรรมให้ฝึกไปด้วยกันได้เป็นชุด ทักษะการคิดเหล่านี้มักประกอบด้วย ขั้นตอนการคิดที่มีความเกี่ยวข้องต่อเนื่องกัน เช่น

ตัวอย่าง ทักษะการคิดชุดที่ 1 ประกอบด้วย ทักษะการคิด 6 ทักษะ ได้แก่

ตัวอย่าง ทักษะการคิดชุดที่ 2

ชุดทักษะการคิดเหล่านี้ผู้สอนสามารถจัดกลุ่มเองได้ และปรับเปลี่ยนได้ตลอดเวลา หลังจากได้ศึกษาความหมาย ขั้นตอน ตัวบ่งชี้ของทักษะการคิดแต่ละทักษะ แล้วอาจพิจารณา ร่วมกับลักษณะ และ กระบวนการคิด จะสามารถจัดชุดการคิดที่ต้องการได้ ดังตัวอย่างแผนการ จัดการเรียนรู้ดังไปนี้

**แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง มนุษย์กับผลกระทบจากน้ำภัย
วิชาวิทยาศาสตร์ชั้นม.3**

จุดประสงค์การเรียนรู้ (ด้านความรู้)

เมื่อจบกิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนสามารถ

1. บอกได้ว่ามนุษย์จะได้รับผลกระทบจากการเกิดน้ำภัยต่อสิ่งแวดล้อมอย่างไรบ้าง
2. แสดงความตระหนักรถอภัยอันตรายที่จะได้รับจากการเกิดน้ำภัยต่อสิ่งแวดล้อม
3. อธิบายภาระหน้าที่ของตนเองในการพิทักษ์รักษาสภาพแวดล้อมที่คืนในฐานะที่เป็น สมาชิกคนหนึ่งใน
4. เสนอแผนการที่จะป้องกัน และรักษาสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัยจากน้ำภัย

จุดประสงค์การเรียนรู้ (ด้านความคิด)

1. ทักษะการตีความ
2. ทักษะการขยายความ
3. ทักษะการใช้เหตุผล
4. ทักษะการวิเคราะห์
5. ลักษณะการคิดกว้าง
6. ลักษณะการคิดลึกซึ้ง
7. ลักษณะการคิดไกด์
8. ลักษณะการคิดถูกทาง
9. กระบวนการคิดสร้างสรรค์

ความคิดรวบยอด

1. ผลกระทบที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมทั้งดิน น้ำ และอากาศ ผลคือทำให้น้ำเน่าเสีย ปลาและสัตว์น้ำต้องตาย อาคารมีแต่ผุนควันเป็นอันตรายต่อระบบทางเดินหายใจ
2. สาเหตุที่ทำให้เกิดผลกระทบทางน้ำคือการทิ้งสิ่งสกปรกเน่าเสียลงในน้ำ ทำให้มีพืชน้ำเจริญเติบโต เพราะได้ปูยจากพังซักฟอกมีปริมาณมากเมื่อตายก็เน่าทำให้น้ำเสีย อากาศเสียจากควันพิษของโรงงานอุตสาหกรรม และฝุ่นแล้งจากการตัดไม้ทำลายป่า
3. ทุกคนมีหน้าที่ต้องช่วยกันพิทักษ์รักษาสิ่งแวดล้อมด้วยการไม่สร้างสิ่งสกปรกให้เกิดขึ้นในน้ำอากาศ และดิน

กิจกรรมการเรียนการสอน	ทักษะ ลักษณะ กระบวนการคิด
<p>1. ผู้สอนให้ผู้เรียนดูภาพการ์ตูนถือเลียนเรื่องสภาพแวดล้อม แล้วตั้ง คำถามให้ผู้เรียนคิด</p> <p>☐ ผู้เรียนมองเห็นประเด็นความคิดอะไรบ้างจากภาพ โดยพิจารณาให้รอบด้าน</p> <p>☐ ผู้สอนเขียนคำตอบของผู้เรียนทุกคนไว้บนกระดาน</p>	คิดกว้าง
<p>2. ผู้สอนให้ผู้เรียนบอกรความหมายที่แท้จริง และแสดงความคิดขยาย ความข้อความ แต่ละข้อความในภาพ การ์ตูน</p> <p>☐ น้ำเน่าจะได้ไม่กลอกินตามน้ำ</p> <p>☐ ฝนแล้งนาล้ม ภาคอุดสาหกรรมจะได้แรงงานราคาถูก</p> <p>☐ ป่าไม้เปลี่ยนเตี๊ยน</p> <p>☐ ป่าไม้ไม่เขียว อย่างน้อยแม่น้ำลำคลองก็เขียว</p> <p>☐ ควรคำอาจช่วยบังความร้อนจากดวงอาทิตย์</p>	ทักษะการตีความขยาย ความ
<p>3. ผู้สอนถามผู้เรียนว่า ใจความที่ได้จากการ์ตูนเป็นสิ่งที่ถูกต้อง หรือไม่ เพราะอะไร ถ้าไม่ถูกต้องแล้วอะไรเป็นความหมายที่ แท้จริง</p> <p>ที่ผู้เขียนการ์ตูนต้องการสื่อสารสิ่งใดให้ผู้อ่านรับรู้</p>	ทักษะการใช้เหตุผลคิด ลึกซึ้ง
<p>4. ผู้สอนถามผู้เรียนว่าจากการ์ตูนทำให้ผู้เรียนรู้ว่าการเกิด มลภาวะจะส่งผลกระทบต่อสังคมในเรื่องใดบ้าง</p>	คิดลึกซึ้ง
<p>5. ผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันเสนอประเด็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลกระทบที่ มนุษย์และสังคมจะได้รับจากการเกิดมลภาวะนอกเหนือจากที่ได้ รับรู้จากการ์ตูน โดยผู้สอนเป็นผู้ช่วยเพิ่มเติมประเด็นที่ขาด หายไป</p> <p>☐ ผู้สอนเขียนคำตอบเพิ่มเติมบนกระดาน</p>	คิดกว้าง

กิจกรรมการเรียนการสอน	ทักษะ ลักษณะ กระบวนการคิด
<p>6. ผู้สอนตั้งคำถามให้ผู้เรียนตอบ</p> <p>6.1 ตามประเด็นต่างๆ ที่แสดงถึงผลกระทบของมลภาวะต่อ สภาพแวดล้อมที่มีต่อมนุษย์ และสังคมแต่ละประเด็นนั้นมีโครง ที่ มีส่วนที่เกี่ยวข้องบ้าง ใครเป็นผู้ทำ ทำอย่างไร ใครเป็นผู้</p>	

4. ผลสัมฤทธิ์และการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาศาสตร์และการหาประสิทธิภาพข้อสอบ

4.1 ความหมายและขอบเขตของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาศาสตร์

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement) คือการวัดความรู้ ทักษะหรือวัดความสามารถของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายและเนื้อหาของรายวิชาต่างๆ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยมากจะใช้วัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยของรายวิชา วิชาภาษาศาสตร์ (อ้างถึงใน <http://netra.ipur.ac.th/~phaitoon/Research/Evaluation>)

4.1.1 วัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผล

- 1) เพื่อวินิจฉัยความรู้ความสามารถ ทักษะและกระบวนการ เจตคติ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมของผู้เรียน และเพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้พัฒนาความรู้ ความสามารถและทักษะได้เต็มตามศักยภาพ
- 2) เพื่อใช้เป็นข้อมูลป้อนกลับให้แก่ตัวผู้เรียนเองว่าบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ เพียงใด
- 3) เพื่อใช้ข้อมูลในการสรุปผลการเรียนรู้และเปรียบเทียบถึงระดับพัฒนาการของ การเรียนรู้

สาระตсталและวิทยวิธีทางวิชาภาษาศาสตร์ (ประมวลสาระชุดวิชา) กล่าวถึง ขอบเขตของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาศาสตร์ว่า การปฏิบัติกรรมใด ๆ จำเป็นต้องมีการ ติดตามและประเมินผลว่า บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้เพียงใด มีปัญหาอะไรบ้างที่ต้อง ปรับปรุงแก้ไข การเรียนการสอนวิชาภาษาศาสตร์ก็เป็นไปในทำนองเดียวกัน จำเป็นต้องมีการวัดผล ประเมินผลว่า ผู้เรียนได้เรียนรู้วิชาภาษาศาสตร์ตามจุดมุ่งหมายเพียงใด ผู้เรียนคนใดบ้างเรียนรู้ได้ ครบถ้วนสมบูรณ์ หรือมีครับบ้างที่ยังต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้สามารถจัดกิจกรรมการ เรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละกลุ่ม

จะเห็นได้ว่ากิจกรรมการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาศาสตร์เป็นกิจกรรมที่จำเป็นต้องผสานไปกับกิจกรรมการเรียนการสอนไม่สามารถแยก ออกจากกันได้ ทุกรุ่งที่จัดทำแผนการสอนจะต้องผนวกกิจกรรมการวัดและประเมินผลเข้าไปด้วยทุก ครั้ง การวัดและการประเมินผลแบ่งตามลักษณะการนำไปใช้สามารถแบ่งออกเป็น 4 ประเภท

ได้แก่ การวัดผลและการประเมินผลเพื่อการวินิจฉัย การวัดและการประเมินผลเพื่อปรับปรุงผลการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน และการวัดและการประเมินผลเพื่อการคัดเลือกและการแบ่งชั้น

ในสมัยก่อนประมาณสองทศวรรษที่ผ่านมาการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นการถ่ายทอดความรู้จากผู้สอนไปสู่ผู้เรียน ยุทธศาสตร์การสอนในขณะนั้นจึงเป็นแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลาง การวัดผลการเรียนรู้ซึ่งต้องสอดคล้องกับบุคคลุ่มหมายของการสอน คือวัดปริมาณความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่ผู้เรียนได้รับมากกว่าที่จะวัดกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่เกิดในตัวผู้เรียน และในช่วงเวลาที่ผ่านมาจุดนี้หมายของการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ได้เปลี่ยนแปลงไป หลักสูตรวิทยาศาสตร์ทุกหลักสูตรได้มุ่งเน้นที่จะพัฒนาผู้เรียนในขอบเขตที่กว้างขวางกว่าเดิม ซึ่งนอกจากมุ่งหวังให้มีความรู้พื้นฐาน และสามารถประยุกต์ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ได้แล้ว ยังมุ่งเน้นพัฒนาความอยากรู้อยากเห็นความรักและความสนใจในวิทยาศาสตร์ เอกคติทางวิทยาศาสตร์ ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทักษะในการทำกิจกรรมหรือการปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ ทักษะในการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ ทักษะการตัดสินใจอย่างวิทยาศาสตร์ ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีการพัฒนาและปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนอย่างหลากหลายทั้งนี้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ดังนั้นจำเป็นต้องปรับวิธีการวัดผลและการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับวิธีการสอนของผู้สอนและวิธีการเรียนของผู้เรียน

4.1.2 แนวโน้มของการวัดผลและการประเมินผลในอนาคต

รอดเนย์ แอล ดอรัน (Rodney L. Doran อ้างถึงในประมาณสาระชุดวิชาสารัตถะและวิทยวิธีทางวิชาวิทยาศาสตร์) ได้สรุปและทำนายแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับกระบวนการวัดและประเมินผลไว้ดังนี้

- 1) จากการวัดผลกลุ่มใหญ่มาเป็นการวัดผลที่มีหลายรูปแบบ วัดเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และวัดผลรายบุคคล
- 2) จากการใช้ข้อสอบแบบเขียนตอบเพียงอย่างเดียว มาเป็นการใช้เครื่องมือและวิธีการอื่น ๆ เพิ่มขึ้น เช่น การสอบภาคปฏิบัติ การสอบปากเปล่า การมอบหมายงานให้ปฏิบัติ การสังเกตพฤติกรรม ฯลฯ

- 3) จากการสอนเพื่อตัดสินผลการเรียนเพียงอย่างเดียว มาเป็นการสอนเพื่อ จุดมุ่งหมายอื่น ๆ ด้วย เช่น เพื่อการจัดกลุ่มเข้าชั้นเรียน เพื่อวินิจฉัยพื้นฐานของ ผู้เรียนก่อนวางแผนการสอน เพื่อการแนะนำ และเพื่อปรับปรุงการเรียน การสอน
- 4) จากการวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับต่ำ ๆ เช่น ความรู้ความจำ มาเป็นการวัด พฤติกรรมการเรียนรู้ระดับสูง ๆ มากขึ้น รวมทั้งการวัดคุณลักษณะต่าง ๆ ทางด้านเจตพิสัย และทักษะการปฏิบัติ
- 5) จากการวัดผลแบบอิงกลุ่มมาเป็นการวัดผลแบบอิงเกณฑ์ และการวัดผลแบบ ประเมินตนเอง และเพื่อนประเมินเพื่อน
- 6) จากการวัดผลที่เน้นความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา มาเป็นการวัดผลที่วัด กระบวนการทางวิทยาศาสตร์มากขึ้น
- 7) จากการวัดผลเฉพาะผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเพียงอย่างเดียว มาเป็นการวัดผล เรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ เช่น การวัดบรรยายกาศ การเรียนการสอนในชั้นเรียนวิทยาศาสตร์ การวัดพฤติกรรมการสอนของตัว ผู้สอนเอง การวัดและประเมินหลักสูตร กิจกรรมเสริมหลักสูตร และสื่อการ เรียนการสอน
- 8) จากการใช้เครื่องมือหรือข้อสอบที่ผู้สอนเป็นผู้สร้างขึ้นเองเพียงอย่างเดียว มา เป็นการใช้ทั้งเครื่องมือที่ผู้สอนเป็นผู้สร้างและผู้อื่นสร้างขึ้น เช่น ข้อสอบ มาตรฐาน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และเครื่องมือที่หน่วยงานหรือโครงการ ต่าง ๆ เป็นผู้สร้างขึ้น
- 9) จากการประเมินผลโดยพิจารณาจากคะแนนรวมของข้อสอบทุกข้อทั้งฉบับมา เป็นพิจารณาผลการสอนเป็นรายข้อ หรือรายกลุ่มของข้อสอบที่มีจุดมุ่งหมาย การวัดอย่างเดียวกัน
- 10) จากการรายงานผลเป็นระดับคะแนนเพียงตัวเดียวในหนึ่งวิชา มาเป็นการรายงาน รายงานผลที่แยกรายงานเป็นหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านความรู้ความเข้าใจใน เนื้อหาวิชา ด้านกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ด้านทักษะการปฏิบัติการ ด้าน ทักษะในการแก้ปัญหา ด้านการอภิปรายซักถามในชั้นเรียน ฯลฯ

4.2 การสร้างแบบทดสอบสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และการหาประสิทธิภาพ ข้อสอบ

การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์จำเป็นต้องมีการวัดให้ครบในทุก ๆ ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านเจตพิสัย และด้านทักษะการปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ ในการวัดผลและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ จะต้องเริ่มต้นด้วยการศึกษาและทำความเข้าใจ ขอบข่ายของพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในทุก ๆ ด้านทางวิทยาศาสตร์เสียก่อน จากนั้นจึงดำเนินการวางแผน สร้าง วิเคราะห์ และปรับปรุงข้อสอบหรือเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้มีประสิทธิภาพยิ่ง ๆ ขึ้น ซึ่งแบ่งออกได้ 4 ด้าน ดังนี้

1. การวัดผลและประเมินผลด้านพุทธิพิสัย

1 ด้านความรู้ความจำ

- ความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง
- ความรู้เกี่ยวกับศัพท์วิทยาศาสตร์
- ความรู้เกี่ยวกับโนนติดทางวิทยาศาสตร์
- ความรู้เกี่ยวกับข้อทดลอง
- ความรู้เกี่ยวกับลำดับขั้นและแนวโน้ม
- ความรู้เกี่ยวกับการแยกประเภท จัดประเภท และเกณฑ์
- ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการทางวิทยาศาสตร์
- ความรู้เกี่ยวกับหลักการและกฎทางวิทยาศาสตร์
- ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและแนวคิดที่สำคัญ

2 ด้านความเข้าใจ

- ความสามารถในการระบุหรือบ่งชี้ความรู้เมื่อปรากฏอยู่ในรูปใหม่
- ความสามารถในการแปลความรู้จากสัญลักษณ์หนึ่งไปสู่อีกสัญลักษณ์หนึ่ง

3 ด้านกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์

- การสังเกตและการวัด
- การมองเห็นปัญหาและการหาวิธีการที่ใช้แก้ปัญหา
- การแปลความหมายของข้อมูลและการสร้างข้อมูล
- การสร้าง การทดสอบและการปรับปรุงแบบจำลองเชิงทฤษฎี

4 ด้านการนำความรู้และวิธีการทำงานวิทยาศาสตร์ไปใช้

- การนำความรู้ไปแก้ปัญหาใหม่ในวิชาวิทยาศาสตร์สาขาเดียวกัน
- การนำความรู้ไปแก้ปัญหาใหม่ในวิชาวิทยาศาสตร์ต่างสาขากัน
- การนำความรู้ไปแก้ปัญหาใหม่ที่นอกเหนือจากวิทยาศาสตร์

2. การวัดผลและประเมินผลด้านพุทธิสัย

- คุณลักษณะด้านความสนใจ
- คุณลักษณะด้านการปฏิบัติงาน
- คุณลักษณะด้านจิตใจและวิธีการคิด
- คุณลักษณะด้านความเข้าใจและเห็นคุณค่า
- คุณลักษณะด้านค่านิยมหรือความเชื่อ

3. การวัดผลและประเมินผลด้านทักษะปฏิบัติการวิทยาศาสตร์

- ข้อสอบแบบเขียนตอบ
- การสังเกตพฤติกรรมขณะทำงาน
- การตรวจรายงานผลการทำงาน
- การสอบภาคปฏิบัติ

4.2.1 หลักที่ไว้ในการเขียนข้อสอบ

การเขียนข้อสอบจะมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อวัดความรู้ความสามารถของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร มีหลักสำคัญที่ควรคำนึง ดังนี้

1) ถ้าให้ครอบคลุม (Comprehensive) คือ ถ้าได้ครบถ้วนเรื่องความหลักสูตร ถ้ามีทุกพุทธิกรรมการเรียนรู้ และถ้าแต่ละเรื่องและแต่ละเนื้อหาให้ได้สัดส่วนเหมาะสมสมนั้นคือ การเขียนข้อสอบต้องเขียนให้สอดคล้องกับตารางวิเคราะห์หลักสูตร หรือเขียนข้อสอบให้ตรงตามจุดมุ่งหมายเชิงพุทธิกรรมที่มีอยู่ของแต่ละเนื้อหา

2) ถ้าเฉพาะสิ่งที่สำคัญ (Significance) ไม่ถ้าในสิ่งที่ไร้สาระ หรือเรื่องที่ไม่สำคัญ ควรถ้าแต่ในเรื่องที่เป็นประโยชน์เป็นพื้นฐานสำคัญ ถ้าในสิ่งที่เป็นคุณค่าที่ผู้เรียนควรทราบ ถ้าในสิ่งที่บอกร่วมกันความสามารถของผู้เรียนได้ และถ้าในสิ่งที่ถูกผิดตามหลักวิชาที่เป็นสากล

3) ตามให้ลึก (*Searching*) นั่นคือความต้องการให้ผู้เรียนได้คิด เช่น ไม่ถูกตามตำรา ไม่ถูกตามที่ครูเคยสอน ความต้องการให้ครบถ้วนดับพุทธิกรรม ตั้งแต่ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

4) ตามในสิ่งที่เป็นแบบอย่างที่ดี (*Exemplary*) หมายถึงคำถ้าที่ใช้เป็นข้อสอบ นั้นเป็นสิ่งที่ดีเป็นประกายชน์ ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้จากการทำข้อสอบด้วย

5) ตามให้จำกัดเฉพาะเจาะจง (*Definite*) หมายถึงใช้คำถ้าที่ชัดเจน ไม่คลุมเครือหรือตีความหมายได้หลายทาง

4.2.2 การหาประสิทธิภาพข้อสอบ

ผลของการวัดจะถูกต้องเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใดบ่อมขึ้นอยู่กับคุณลักษณะหรือประสิทธิภาพของแบบทดสอบ นั่นคือ แบบทดสอบนั้นต้องมีคุณสมบัติที่ดี ซึ่งมีดังนี้

1) ความตรงหรือความเที่ยงตรง (*Validity*) หมายถึงแบบทดสอบนั้นให้ผลการวัดได้ตรงคุณลักษณะของสิ่งที่ต้องการวัดตามมาตรฐานที่ต้องการ ความตรงของแบบทดสอบนี้อาจพิจารณาได้หลายลักษณะดังนี้

(1) ความตรงตามเนื้อหา (*Content validity*) หมายถึงคุณลักษณะของแบบทดสอบที่สามารถวัดเนื้อหาครบถ้วนครอบคลุมด้านใดด้านที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และเป็นตัวแทนที่ดีของเนื้อหาที่ต้องการวัดความตรงประเภทนี้มีความจำเป็นมากสำหรับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสามารถตรวจสอบได้กับตารางวิเคราะห์หลักสูตร

(2) ความตรงตามโครงสร้าง (*Construct validity*) หรือความตรงตามทฤษฎี หมายถึงคุณลักษณะของแบบทดสอบที่สามารถวัดได้ผลตรง หรือสอดคล้องกับทฤษฎีของสิ่งที่วัดครั้งนั้น

(3) ความตรงตามพยากรณ์ (*Predictive validity*) หมายถึง คุณลักษณะของแบบทดสอบที่สามารถทำนายความสามารถ หรือความสำเร็จในอนาคตได้ความตรงประเภทนี้จำเป็นมากสำหรับแบบทดสอบวัดความถนัด หากได้โดยให้ทำแบบทดสอบแล้วรอเวลาให้ผ่านไประยะเวลาหนึ่งต่อจากนั้นจึงหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการสอบตอนแรกกับผลสัมฤทธิ์ในระยะต่อมา

(4) ความตรงตามสภาพ (*Concurrent validity*) หมายถึง คุณลักษณะแบบทดสอบที่สามารถวัดความสามารถหรือคุณลักษณะต่างๆ (*Traits*) ได้ตามสภาพที่แท้จริงของบุคคล เช่น ผู้ที่มีความสามารถในเรื่องนั้นสูงก็ต้องทำแบบทดสอบวิชานั้นได้คะแนนสูง คุณลักษณะด้านความตรงของแบบทดสอบนี้มีปัจจัยหลายอย่างที่มีผลทำให้ค่าความตรงของแบบทดสอบต่ำ เช่น ปัจจัยที่เกิดจากตัวแบบทดสอบ การจัดการเรียนการสอน การดำเนินการสอน และการตรวจให้คะแนน ตัวผู้เข้าสอบเอง และปัจจัยเกิดจากลักษณะของกลุ่มผู้สอบที่แตกต่างกัน

2) ความเที่ยงหรือความเชื่อมั่น (*Reliability*) หมายถึงคุณลักษณะของแบบทดสอบที่สามารถวัดได้ผลคงเดิม ไม่ว่าจะนำมาใช้วัดกี่ครั้งกี่ครั้ง เช่น ผู้สอบคนหนึ่งสอบได้คะแนนสูงในการสอบครั้งแรก เมื่อให้สอบด้วยแบบทดสอบเดิมอีกครั้งคราว ได้คะแนนสูงด้วย การคำนวณหาค่าความเที่ยง มีหลายวิธีดังนี้

(1) แบบสอบซ้ำ (*Test retest*) โดยการนำแบบทดสอบฉบับหนึ่งไปสอบกับผู้เรียนกลุ่มเดิม 2 ครั้งระยะเวลาใกล้เคียงกันประมาณ 3-4 สัปดาห์ แล้วนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบสองครั้งมาคำนวณค่าความสัมพันธ์ (*Correlation*) ถ้าต่ำสุดสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการสอบทั้ง 2 ครั้งสูง แสดงว่าแบบทดสอบฉบับนั้นมีค่าความเที่ยงสูง การหาค่าความเที่ยงวิธีนี้ถ้าเว้นระยะห่างการสอบครั้งแรกกับครั้งที่สองน้อยเกินไป อาจได้ค่าความเที่ยงสูงกว่าความเป็นจริง เพราะผู้สอบอาจจำวิธีการตอบครั้งแรกได้

(2) แบบแบ่งครึ่งแบบทดสอบ (*Split-half*) วิธีนี้จะนำผลที่ได้จากการทดสอบครึ่งเดียวมาแบ่งเป็น 2 ชุด เช่น คะแนนของข้อคู่และข้อคี่ แล้วนำคะแนนทั้งชุดมาหาค่าความสัมพันธ์ต่อจากนั้นจึงนำค่าสหสัมพันธ์ของคะแนนข้อคู่และข้อคี่ไปขยายให้เป็นค่าความเที่ยงของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของสเปียร์เมนบราวน์ (*Spearman Brown*) อีกครั้งหนึ่ง การคำนวณหาค่าความเที่ยงโดยวิธีนี้ก็จะได้ค่าความเที่ยงที่สูงกว่าวิธีอื่น

(3) แบบคู่ขนาน (*Parallel form*) วิธีนี้จะใช้แบบทดสอบ 2 ชุด ที่มีเนื้อหาและความยากง่ายพอๆ กัน นำไปสอบกับผู้สอบกลุ่มเดียวกันแล้วนำผลการสอบจากแบบทดสอบทั้งสองชุดมาหาค่าความสัมพันธ์ วิธีนี้จะสร้างแบบทดสอบใหม่เนื้อหาและความยากง่ายพอๆ กันได้ยาก

(4) แบบวัดความสอดคล้องภายใน (*Internal consistency*) วิธีนี้จะใช้ผลการสอบเพียงครั้งเดียว วิธีที่นิยมใช้กันมากก็คือวิธีของคุเดอร์ และริ查ร์ดสัน (*Kuder and Richardson*)

คุณลักษณะด้านความเที่ยงของแบบทดสอบนี้จะมีปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลทำให้ค่าความเที่ยง ของแบบทดสอบต่ำได้ เช่น จำนวนข้อสอบน้อย ข้อสอบในแบบทดสอบไม่ได้วัดคุณลักษณะเดียวหรือไม่มีความเป็นเอกพันธ์ (Homogeneity) ข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำ ข้อสอบที่ง่ายมากและยากมากๆ ข้อสอบที่มีความเป็นปัจจัยต่อกันกลุ่มผู้สอบที่มีความสามารถใกล้เคียงกัน ระดับความสามารถเฉลี่ยของกลุ่มผู้สอบที่สูงและต่ำกว่าปกติ และเวลาที่ใช้ในการทำแบบทดสอบมากเกินไป เป็นต้น

3) ความเป็นปัจจัย (*Objectivity*) หมายถึงคุณลักษณะของแบบทดสอบที่อ่านแล้วสามารถเข้าใจได้ตรงกัน ให้คะแนนได้ตรงกันและเปลี่ยนหมายของคะแนนได้ตรงกัน นั่นคือข้อคำถามของแบบทดสอบต้องชัดเจน ไม่ก่อความ มีวิธีการให้คะแนนที่เป็นระบบอย่างมีหลักเกณฑ์

4) ค่าอำนาจจำแนกหมายสม (*Discrimination*) หมายถึงคุณลักษณะของแบบทดสอบที่สามารถแสดงความแตกต่างของสิ่งที่ต้องการวัดได้ เช่น ผลการวัดสามารถแยกนักเรียนเก่งและนักเรียนอ่อน ได้ถูกต้อง ซึ่งค่าอำนาจจำแนกที่หมายสมของข้อสอบนั้นสามารถคำนวณได้ ค่าที่ใช้ได้มีค่าระหว่าง .20 - 1.00

5) ค่าความยากง่ายพอเหมาะสม (*Difficulty*) หมายถึงคุณลักษณะของข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายเหมาะสมกับเนื้อหา นั่นคือจะมีผู้เข้าสอบประมาณครึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมดตอบถูกค่าความยากที่ใช้ได้จะมีค่าระหว่าง .20 - .80

6) มีความยุติธรรม (*Fairness*) หมายถึงแบบทดสอบนั้นต้องไม่ประกอบด้วยข้อสอบที่เปิดโอกาสให้ผู้เข้าสอบคนในคนหนึ่งเดาได้ถูก และต้องไม่เปิดโอกาสให้ผู้สอบที่ไม่รู้จริงทำคะแนนได้มาก ดังนั้นแบบทดสอบที่มีความยุติธรรมจะต้องสร้างข้อสอบตามหลักการเขียนข้อสอบที่ดี และต้องครอบคลุมหลักสูตรทั้งหมด

7) ตามลึก (*Searching*) หมายถึงแบบทดสอบนั้นต้องประกอบด้วยข้อสอบตามพฤติกรรมความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า อย่างเหมาะสมตลอดกับพฤติกรรมที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ไม่ถูกเฉพาะความรู้ความจำเพียงอย่างเดียว

8) มีความจำเพาะเจาะจง (*Definite*) หมายถึงแบบทดสอบนั้นต้องประกอบด้วยข้อสอบที่มีคำถามเฉพาะเจาะจง มีความหมายเดียว

9) มีลักษณะข้อสอบที่มีลักษณะท้าทายให้อ่านทำข้อสอบและเป็นตัวอย่างที่ดี เช่น เรียงข้อจากง่ายไปยาก หรือข้อสอบที่ถูกออกแบบมาตามแบบแผนการสอน ตามเรื่องที่น่าสนใจ ตามเรื่องที่เป็นแบบอย่างในทางด้าน

10) มีประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึงแบบทดสอบนั้นสามารถนำไปใช้ได้ง่าย ไม่ยุ่งยาก ไม่สิ้นเปลืองเวลา เงินและแรงงานมาก และสามารถนำผลการสอบไปใช้ได้อย่างคุ้มค่า เช่น ตามได้ครอบคลุม ไม่ถูกตามตัวเรียน ในสิ่งที่สำคัญ การพิมพ์ต้องอ่านง่ายชัดเจน เกളาที่กำหนดให้ต้องเหมาะสม การดำเนินการสอนเป็นไปอย่างมีระบบ การตรวจเป็นปัจจัย เป็นต้น

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศไทย

สุภาพ เวียงแก้ว (2544) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการคิด ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการคิดเฉลี่ยร้อยละ 69.56 ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดมีคะแนนทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ร้อยละ 72.43 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 70.00 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนด มีคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ร้อยละ 76.43 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดและมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 76.67 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ปราโมทย์ จันทร์เรือง(2536) ได้ศึกษาปัจจัยสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนการสอนกับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่มีต่อทักษะการคิดของนักเรียนระดับประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนวัดทุ่งแฟก อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำนวนกลุ่มละ 24 คน ผลการวิเคราะห์ปัจจัยสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนการสอน ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีต่อทักษะการคิดพบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติการเปรียบเทียบ คะแนนเฉลี่ยทักษะการคิดระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบร่วมนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการคิดสูงกว่ากลุ่มควบคุม

กนิษฐา พวงไพบูลย์ (2542) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการสอนตามแนวคิดของสเตอร์เบร์ก กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย(ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2541 จำนวน 33 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวคิดของสเตอร์เบร์ก มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการคิดสูงกว่าก่อน ได้รับการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวคิดของสเตอร์เบร์ก มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการคิดสูงกว่าก่อน ได้รับการสอนทุกด้าน คือ ด้านการวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ และการคิดประยุกต์ใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รวมทั้ง หนึ่งนุช พากัดดี (2543) ได้เปรียบเทียบความสามารถในการคิดระดับสูงด้านการแก้ปัญหาวิทยาศาสตร์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบปฏิบัติการตามแนวคิดอัลฟ์เซินกับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการคิดระดับสูงด้านการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรม วิทยาศาสตร์ แตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู และความสามารถในการคิดระดับสูงด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม วิทยาศาสตร์แบบปฏิบัติตามแนวทางทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองกับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

เรย์ (Ray 1973) ศึกษาเปรียบเทียบการใช้คำานระดับตាំและระดับสูงที่มีผลต่อการคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่สอนด้วยคำานระดับสูงมีทักษะการคิดสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้คำานระดับตាំ

แบบทิส อีลีเนอร์ และคริสตัล (Battiste , Eleanor and Chirstal 1981 ชี้แจง ใน หนึ่งนุช พากัดดี 2543) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสอนทักษะการคิดโดยตรงกับการพัฒนาทางสติปัญญา กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ นักเรียนเกรด 6 ที่เป็นนักเรียนที่อยู่ในระดับฉลาด 啻แต่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม นักเรียนทั้งหมดจะได้รับการสอนการคิดเชิงตรรกะศาสตร์ซึ่งจำแนกออกเป็น 4 ระดับ พัฒนาการทางสติปัญญา กลุ่มทดลองจะได้รับทักษะการให้เหตุผล โดยใช้โปรแกรมการพัฒนาความสามารถ การคิดเชิงอุปมาณและอนุมาน โดยใช้เวลา

12 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีพัฒนาการทางสติปัญญาสูงกว่ากลุ่มควบคุม นักเรียนหญิงมีทักษะการคิดทางตรรกศาสตร์ต่ำกว่านักเรียนชาย ส่วน I.Q และการทดสอบทักษะ การคิดเชิงตรรกศาสตร์มีความสัมพันธ์กัน

รวมทั้ง กริฟฟิตต์ส (Griffitts 1987 อ้างถึงใน บุพดี กาญจนะ 2544) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมการฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิชาณณญาณและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 3 และระดับ 6 สังกัด กลุ่มทดลองใช้วิธีการสอนที่มีกิจกรรมการฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ กลุ่มควบคุมใช้วิธีการเรียนตามปกติ ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ไม่มีความแตกต่าง แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์มีความแตกต่างกันทั้งสองระดับ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยกึ่งทดลอง เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ที่เรียนโดยการใช้แผนการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิด กับการเรียนที่ใช้แผนการเรียนรู้แบบปกติ ผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับประชากร กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการสร้างเครื่องมือ การตรวจสอบเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 4 ห้อง โดยจัดชั้นเรียนแบบคลัสเตอร์ความสามารถ

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชากรที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนห้องเรียนละ 30 คน ได้มามาโดยการสุ่มแบบกลุ่มแล้วจับฉลากได้ห้องหนึ่งเป็น กลุ่มทดลอง และอีกห้องหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

2.1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องความหลากหลายทางชีวภาพ ที่ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการคิด จำนวน 5 แผน

2.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม ข้อมูลได้แก่ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบเลือกตอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

2.2 วิธีการสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.2.1 การจัดทำแผนการเรียนรู้ ได้จัดเตรียมทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อใช้ในการทดลอง จำนวน 5 แผน ใช้เวลาในการสอน 15 คาบ คาบเรียนละ 55 นาที ผู้วิจัย ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัย และบทความที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับเรื่องการคิด
- 2) ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในกลุ่มสาระ การเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เอกสารประกอบการสอนรายวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ และเอกสาร คู่มือครุภาระวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ ในหน่วยการเรียนรู้เรื่อง ความหลากหลายทางชีวภาพ
- 3) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิด ในเนื้อหารายวิชา วิทยาศาสตร์กายภาพ เรื่องความหลากหลายทางชีวภาพ จำนวน 5 แผน ใช้เวลาในการสอน 15 นาที รายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ด้านความรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะการคิด เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้ การจัดและประเมินผล(ด้านความรู้) โดยได้ ศึกษาทักษะการคิด ความหมาย ขั้นตอน และตัวบ่งชี้ทักษะ จากทักษะการคิดของ ทิศนา แบบมี และไม่มี เป็นกรอบในการเรียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิด จำนวน 7 ทักษะ ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ทักษะการคิด ความหมาย ขั้นตอน และตัวบ่งชี้ทักษะ

ทักษะการคิด	ความหมาย	ขั้นตอน	ตัวบ่งชี้ทักษะ
1. การสำรวจ (Surveying)	การพิจารณาตรวจสอบลิستที่สังเกตอย่างมีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง และความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งนั้น	1. กำหนดลิสต์หรือเรื่องที่จะสำรวจ 2. ใช้วิธีต่างๆเพื่อเข้าไปรับรู้ข้อมูลทั้งที่เป็นข้อเท็จจริง และความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งนั้น	1. สามารถใช้วิธีต่างๆที่เป็นข้อเท็จจริง
2. การเชื่อมโยง (Connecting)	การบอกรความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลอย่างมีความหมาย	1. พิจารณาข้อมูลต่างๆ 2. เลือกข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกันมาสัมพันธ์กันให้มีความหมาย 3. อธิบายความสัมพันธ์ของข้อมูล	สามารถบอกรความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลต่างๆอย่างมีความหมาย
3. การสรุปลงความเห็น (Drawing conclusion)	การให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูล / เรื่องที่ศึกษาโดยการเชื่อมโยงและอ้างอิงจากความรู้หรือประสบการณ์เดิมหรือจากข้อมูลอื่นๆ	1. ศึกษาข้อมูลทั้งหมด 2. จัดกระทำกับข้อมูลด้วยวิธีการต่างๆ ตามความเหมาะสมและสรุปสาระสำคัญของข้อมูล / เรื่องที่ศึกษา 3. ให้ความเห็นที่เกินไปจากข้อมูลที่มีอยู่โดยอาศัยการเชื่อมโยง การใช้เหตุผล และการอ้างอิงจากความรู้หรือประสบการณ์เดิมหรือจากข้อมูลอื่นๆ 4. อธิบายความคิดเห็นโดยให้เหตุผลประกอบ	1. สามารถให้ความเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่สรุปได้ 2. สามารถอธิบายเหตุผลประกอบความคิดเห็นที่ให้

ตารางที่ 3.1(ต่อ) ทักษะการคิด ความหมาย ขั้นตอน และตัวบ่งชี้ทักษะ

ทักษะการคิด	ความหมาย	ขั้นตอน	ตัวบ่งชี้ทักษะ
4. การสังเกต (Observing)	การรับรู้และรวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า เพื่อให้ได้รายละเอียด เกี่ยวกับสิ่งนั้นๆ ซึ่งเป็น ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ไม่มี การใช้ประสบการณ์และ ความคิดเห็นของผู้สังเกต ใน การเสนอข้อมูล ข้อมูล จากการสังเกตมีทั้งข้อมูล เชิงคุณภาพและข้อมูลเชิง ปริมาณ	<ol style="list-style-type: none"> ใช้ประสาทสัมผัสหลาย ด้าน (หู ตา จมูก ลิ้น กาย) ในการสำรวจสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือปรากฏการณ์ใด ปรากฏการณ์หนึ่ง เพื่อให้ เกิดข้อมูลเชิงคุณภาพและ เชิงปริมาณ ให้ข้อมูลการสังเกตที่เป็น ข้อมูลเชิงประจักษ์โดยไม่ ใช้ความคิดเห็นหรือ ตีความข้อมูล 	<ol style="list-style-type: none"> สามารถใช้ ประสาทสัมผัส หลายด้านใน การสำรวจสิ่ง ใดสิ่งหนึ่ง เพื่อให้ได้ ข้อมูลทั้งเชิง คุณภาพและ เชิงปริมาณ สามารถให้ ข้อมูลการ สังเกตที่เป็น ข้อมูลเชิง ประจักษ์โดย ไม่ใช้ความ คิดเห็น ตีความข้อมูล
5. การจัด โครงสร้าง ความรู้ (Structuring)	การนำข้อความรู้มาจัดให้ เห็นความสัมพันธ์ของ องค์ประกอบ	<ol style="list-style-type: none"> รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ เรื่องใดเรื่องหนึ่งให้ ครบถ้วน ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างข้อมูล จัดแสดงความสัมพันธ์ของ ข้อมูล / องค์ประกอบของ เรื่อง 	<ol style="list-style-type: none"> สามารถ รวบรวม ข้อมูลได้ ครบถ้วน แสดง ความสัมพันธ์ ของข้อมูล เป็นที่เข้าใจ

ตารางที่ 3.1(ต่อ) ทักษะการคิด ความหมาย ขั้นตอน และตัวบ่งชี้ทักษะ

ทักษะการคิด	ความหมาย	ขั้นตอน	ตัวบ่งชี้ทักษะ
6. การวิเคราะห์ (Analyzing)	การแยกข้อมูลหรือภาพรวมของสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกเป็นย่อยๆแล้วจัดข้อมูลเป็นหมวดหมู่ตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อให้เข้าใจและเห็นความสัมพันธ์ของข้อมูลส่วนต่างๆ	1. ศึกษาข้อมูล 2. ตั้งวัตถุประสงค์ในการจำแนกข้อมูล 3. กำหนดเกณฑ์ในการจำแนกข้อมูล 4. แยกแยะข้อมูลตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อให้ได้องค์ประกอบ 5. หากความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ และความสัมพันธ์ของข้อมูลในแต่ละองค์ประกอบ	1. สามารถกำหนดเกณฑ์ในการจำแนกข้อมูล 2. สามารถแยกแยะข้อมูลได้ตามเกณฑ์ 3. สามารถบอกความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ และความสัมพันธ์ของข้อมูลในแต่ละองค์ประกอบ และความสัมพันธ์ของข้อมูลในแต่ละองค์ประกอบ
7. การตีความ (Interpreting)	การบอกความหมายหรือความสัมพันธ์ของข้อมูล หรือสาระที่แฝงอยู่ไม่ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน โดยการเชื่อมโยงกับบริบทความรู้ / ประสบการณ์เดิม หรือข้อมูลอื่น ๆ	1. ศึกษาข้อมูล / ข้อความ / เรื่องที่ต้องการตีความให้เข้าใจ 2. หากความหมายของข้อความที่ไม่ได้มีนองก์ไว้โดย	1. เชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล

ตารางที่ 3.1(ต่อ) ทักษะการคิด ความหมาย ขั้นตอน และตัวบ่งชี้ทักษะ

ทักษะการคิด	ความหมาย	ขั้นตอน	ตัวบ่งชี้ทักษะ
8. การสำรวจ ค้นหา (exploring)	การค้นหาสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ยังไม่รู้หรือรู้น้อยมากอย่างมีจุดหมายด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลมากที่สุด	1. กำหนดสิ่งหรือเรื่องที่จะไปสำรวจค้นหา 2. กำหนดวิธีการที่จะสำรวจค้นหาสิ่ง/เรื่องที่กำหนด 3. ใช้วิธีการที่กำหนดในการสำรวจค้นหาร่อง/สิ่งที่ต้องการให้ได้มากที่สุด	สามารถใช้วิธีการต่างๆเพื่อให้ได้ข้อมูลมากที่สุดเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการค้นหา
9. การแยก/ จำแนก (Discriminating)	การแยกสิ่งที่มีลักษณะต่างกันตั้งแต่ 1 อายุรุ่นไปของจากกัน	1. สังเกตสิ่งที่สนใจ (อย่างน้อย 2 อย่าง) 2. บอกข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่สนใจจากการสังเกต 3. เปรียบเทียบสิ่งที่สนใจเพื่อรับรู้ความแตกต่าง 4. แยกสิ่งที่ต้องการจำแนกซึ่งมีลักษณะต่างกัน ตั้งแต่ 1 อายุรุ่นไปของจากกัน	1. สามารถระบุความแตกต่างของสิ่งที่ต้องการจำแนกได้ 2. สามารถแยกสิ่งที่ต้องการจำแนกซึ่งมีลักษณะต่างกันตั้งแต่ 1 อายุรุ่นไป
10. การจัดกลุ่ม (Categorizing)	การนำสิ่งต่างๆที่มีสมบัติเหมือนกันตามเกณฑ์มาจัดเป็นกลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มนีเกณฑ์ที่ไม่สัมพันธ์กัน	1. สังเกตความเหมือน ความต่างและภาพรวมของสิ่งต่างๆที่จะจัดกลุ่ม 2. กำหนดเกณฑ์ของสิ่งที่จะ marrow กลุ่มเดียวกัน ซึ่งแต่ละกลุ่มนีเกณฑ์ต่างกันไป 3. จำแนกหรือแยกสิ่งต่างๆ	1. สามารถระบุความเหมือนและความต่างของสิ่งต่างๆเพื่อจัดกลุ่มได้ 2. สามารถกำหนดเกณฑ์ที่จะนำสิ่งต่างๆมา

ตารางที่ 3.1(ต่อ) ทักษะการคิด ความหมาย ขั้นตอน และตัวบ่งชี้ทักษะ

ทักษะการคิด	ความหมาย	ขั้นตอน	ตัวบ่งชี้ทักษะ
		เข้ากลุ่มตามเกณฑ์ที่กำหนด 4. ได้สิ่งต่างๆ จัดเป็นกลุ่มๆ	เข้ากลุ่มตามเกณฑ์ที่กำหนด 3. สามารถจัดสิ่งต่างๆ เป็นกลุ่มๆ ตามเกณฑ์ได้
11. การจำแนกประเภท (classifying)	การนำสิ่งต่างๆ ออกมายแยกเป็นกลุ่มตามเกณฑ์ที่ได้รับการยอมรับทางวิชาการหรือยอมรับโดยทั่วไป	1. สังเกตสิ่งที่สนใจจะจำแนกประเภท 2. สังเกตภาพรวม สังเกตสิ่งที่เหมือนกัน สิ่งที่ต่างกัน 3. กำหนดเกณฑ์การจำแนกประเภทที่ได้รับการยอมรับทางวิชาการหรือยอมรับโดยทั่วไป เพื่อใช้ในการจำแนก 4. แยกสิ่งต่างๆ ออกจากกันตามเกณฑ์ 5. จัดกลุ่มสิ่งที่มีลักษณะเหมือนกันไว้ด้วยกัน 6. “ได้ผลการจำแนกประเภทในแบบต่างๆ	1. สามารถกำหนดหรือระบุเกณฑ์ที่ได้รับการยอมรับทางวิชาการหรือยอมรับโดยทั่วไป เพื่อใช้ในการจำแนก 2. สามารถแยกสิ่งต่างๆ ตามเกณฑ์ที่ระบุ

ตารางที่ 3.1(ต่อ) ทักษะการคิด ความหมาย ขั้นตอน และตัวบ่งชี้ทักษะ

ทักษะการคิด	ความหมาย	ขั้นตอน	ตัวบ่งชี้ทักษะ
12. การให้คำ จำกัดความ (Defining)	การระบุลักษณะเฉพาะที่ สำคัญของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง	<ol style="list-style-type: none"> ศึกษาองค์ประกอบ / ลักษณะ / สมบัติของสิ่ง คัดสมบัติเฉพาะหรือ สมบัติร่วมของสิ่งนั้น นำสมบัติร่วมเหล่านั้น มา เรียบเรียงเป็นข้อความให้ กะทัดรัด ชัดเจน ถล่ำถวย 	<ol style="list-style-type: none"> สามารถระบุองค์ประ กอบ / ลักษณะ / สมบัติ ของสิ่งที่จะ นิยามได้อย่าง หลักหลาบ สามารถคัดสมบัติ เฉพาะหรือสมบัติร่วม ของสิ่งนั้นได้ สามารถเรียบเรียง สมบัติเฉพาะของสิ่ง นั้นเป็นข้อความได้ กะทัดรัด ชัดเจน ถล่ำ ถวย
13. การ สังเคราะห์ (Synthesizing)	การนำความรู้ที่ผ่านการ วิเคราะห์มาพัฒนา สร้างสิ่งที่ใหม่ที่มีลักษณะ ต่างจากเดิม	<ol style="list-style-type: none"> กำหนดวัตถุประสงค์ของ สิ่งใหม่ที่ต้องการสร้าง ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลที่ เกี่ยวข้อง เลือกข้อมูลที่สอดคล้อง กับวัตถุประสงค์ นำข้อมูลมากรอกแนวคิด สำหรับสร้างสิ่งใหม่ สร้างสิ่งใหม่ตาม วัตถุประสงค์โดยอาศัย แนวคิดที่กำหนดรวมกับ ข้อมูลอื่นๆที่เกี่ยวข้อง 	<ol style="list-style-type: none"> สามารถวิเคราะห์ ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง สามารถสร้างกรอบ แนวคิดตาม วัตถุประสงค์ที่ กำหนด สามารถสร้างสิ่งใหม่ ได้ตามกรอบแนวคิด

ตารางที่ 3.1(ต่อ) ทักษะการคิด ความหมาย ขั้นตอน และตัวบ่งชี้ทักษะ

ทักษะการคิด	ความหมาย	ขั้นตอน	ตัวบ่งชี้ทักษะ
14. การประยุกต์ใช้ความรู้ (Applying)	การนำความรู้ที่มีอยู่ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ที่มีลักษณะแตกต่างไปจากเดิม	1. สำรวจลักษณะของสถานการณ์ใหม่ 2. ทบทวนข้อมูลหรือความรู้ที่มี	สามารถใช้ความรู้ในสถานการณ์ใหม่ 1. สามารถระบุสิ่งที่สังสัย หรือคุณเครื่อ
15. การทำให้กระจ่าง (Clarifying)	การให้รายละเอียดหรือคำอธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความชัดเจน	3. คัดเลือกข้อมูลที่มีความสอดคล้องกับลักษณะของสถานการณ์ใหม่ 4. ตรวจสอบความเป็นเหตุเป็นผลหรือความหมายระหว่างข้อมูลกับสถานการณ์ 5. ใช้ความรู้ในสถานการณ์ใหม่	2. สามารถใช้วิธีการต่างๆ จัดความคุณเครื่อ งานเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน

2.2.2 การสร้างเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบเลือกตอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก 1 ฉบับ จำนวน 30 ข้อ โดยมีชุดมุ่งหมายเพื่อใช้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังนี้ ลำดับขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1) การจัดทำผังการสร้างแบบทดสอบ จัดทำตารางหรือผังการสร้างแบบทดสอบที่มีลักษณะเป็นตารางสองทาง (two-way chart) ทางหนึ่งอยู่ในแนวตั้ง ประกอบด้วยชุดประสงค์ที่ใช้ในการทดสอบ อีกทางหนึ่งอยู่ในแนวนอน ประกอบด้วยระดับผลการเรียนรู้ตามแนวคิดของบุญ ซึ่งมี 6 ระดับ ดังข้อมูลในตารางที่ 3.2 ที่แสดงไว้ในภาคผนวก

2) การเขียนข้อคำถาม จัดเขียนข้อคำถามโดยใช้ชุดประสงค์ในตารางที่ 3.2 เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ ประกอบด้วยข้อคำถามและตัวเลือกแบบ 4 ตัวเลือก 1 ฉบับ จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 45 นาที ดังข้อมูลในตารางที่ 3.3 ที่แสดงไว้ในภาคผนวก

2.2.3 การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาทดลอง มีลำดับขั้นตอนดังนี้

1) การตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ โดยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิด จำนวน 5 แผน และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบเลือกตอบจำนวน 30 ข้อ ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา การศึกษาค้นคว้าอิสระ ตรวจสอบความครอบคลุมของการใช้ทักษะการคิดกับความสอดคล้องของความหมาย ขั้นตอน ตัวบ่งชี้ทักษะ และลักษณะของข้อคำถามกับระดับการวัด พิริยมปรับแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2) การตรวจสอบความสอดคล้อง นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิด และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรับแก้ไขในเบื้องต้น ส่งไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความสอดคล้องด้านเนื้อหาสาระกับชุดประสงค์การเรียนรู้ ความถูกต้องด้านภาษา ลักษณะการใช้ข้อคำถามกับระดับการวัด ตัวเลือก และตัวلوว ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับแก้ไขตามคำแนะนำ ได้ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในช่วง 0.67 - 1.00

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

3.1 การดำเนินการทดลอง ดำเนินการทดลองในปีการศึกษา 2551 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิดรายวิชาภาษาศาสตร์ภาษาไทย เรื่องความหลากหลายทางชีวภาพกับกลุ่มทดลอง และใช้แผนการเรียนรู้แบบปกติกับกลุ่มควบคุม โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเอง ทำการสอนตามตารางในเวลาเรียนภาคฤดูร้อน ซึ่งเริ่มทดลองตั้งแต่ช่วงวันที่ 17 – 30 เมษายน พ.ศ. 2551 และช่วงเปิดภาคเรียน ภาคเรียนที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 13 พฤษภาคม ถึงวันที่ 6 มิถุนายน พ.ศ. 2551 รวม 6 สัปดาห์ โดยใช้เวลาในการสอน 15 คาบ ดังนี้

1. เรื่องความหลากหลายทางชีวภาพ จำนวน 2 คาบ
2. เรื่องความหลากหลายทางชีวภาพในท้องถิ่น จำนวน 4 คาบ
3. เรื่องการจัดจำแนกหมวดหมู่ จำนวน 3 คาบ
4. เรื่องเทคโนโลยีชีวภาพและพันธุวิศวกรรม จำนวน 4 คาบ
5. เรื่องการปรับตัวของสิ่งมีชีวิต จำนวน 2 คาบ

3.2 การตรวจสอบเครื่องมือ ผู้วิจัยนำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา วิทยาศาสตร์ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการแก้ไขสมบูรณ์แล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง พร้อมหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเที่ยง และค่าดัชนีความสอดคล้องตามลำดับขั้นตอนดังนี้

3.2.1 ค่าความยากง่าย พบร่วมแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประกอบด้วยแบบทดสอบที่อยู่ในระดับง่ายมาก ($p = 0.81 - 1.00$) จำนวน 0 ข้อ ระดับง่าย ($p = 0.61 - 0.80$) จำนวน 7 ข้อ ระดับยากง่ายปานกลาง ($p = 0.41 - 0.60$) จำนวน 18 ข้อ ระดับยาก ($p = 0.21 - 0.40$) จำนวน 5 ข้อ และระดับยากมาก ($p = 0.20 - 0.00$) จำนวน 0 ข้อ

3.2.2 ค่าอำนาจจำแนก จากการหาค่าอำนาจจำแนกพบว่าข้อคำถามของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ในระดับดีมาก ($r = 0.40 - 1.00$) จำนวน 22 ข้อ ระดับดี ($r = 0.30 - 0.39$) จำนวน 6 ข้อ ระดับพอใช้ ($r = 0.20 - 0.29$) จำนวน 2 ข้อ และระดับไม่ดี (ค่า $r = ต่ำกว่า 0.19$) จำนวน 0 ข้อ

3.2.3 ค่าความเที่ยง การหาค่าความเที่ยงได้จากการวัดซ้ำ (test – retest) เป็นการหาค่าสัมประสิทธิ์ของความคงที่ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ โดยนำเครื่องมือวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปวัดกับนักเรียนกลุ่มเดียวกันซ้ำสองครั้ง เว้นช่วงเวลาในการทำแบบทดสอบ 2 สัปดาห์ นำคะแนนที่สอบวัดทั้งสองครั้งมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Pearson ได้ค่าความเที่ยงของการวัดเท่ากับ 0.7000 ดังแนบในภาคผนวก แสดงว่ามีความสอดคล้องกันอยู่ในระดับสูงหรือเชื่อถือได้

3.2.4 ค่าดัชนีความสอดคล้อง การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำนากับมาตรฐานค่าเรียนรู้ และมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67 - 1.00

3.3 การทดลองใช้เครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบกับผู้เรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในอันดับต่อไป

3.4 การตรวจให้คะแนน นำผลการทดสอบของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาตรวจให้คะแนน นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งสองกลุ่มมาวิเคราะห์โดยการใช้สูตรและโปรแกรมคอมพิวเตอร์ spss ช่วยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ ดังนี้

4.1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย นำคะแนนที่ได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มาเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้ค่าที แบบ independent (t - test independent) ตามสูตร ดังนี้

$$\text{สูตร } t = \frac{\overline{x_1} - \overline{x_2}}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

- เมื่อ $\overline{x_1}$ เป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
 $\overline{x_2}$ เป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
 n_1 เป็นขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
 n_2 เป็นขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
 s_1^2 เป็นความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
 s_2^2 เป็นความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง เรื่องผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิดที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาศาสตร์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดียวกัน ไปทดสอบกลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test Independent) ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอในรูปของตาราง ดังข้อมูลในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ที่เรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิดกับการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติตามคู่มือครูเรียงตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{x}	S.D.	t
1. กลุ่มทดลอง	30	24.6	5.41	3.57*
2. กลุ่มควบคุม	30	18.1	4.45	

* $p < .05$

จากตาราง 4.1 แสดงว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิดทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง เรื่องผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิดที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ผู้วิจัยได้สรุปสาระสำคัญของการศึกษา ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา วิทยาศาสตร์กายภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ที่เรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิดกับการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติตามคุณมือครู

1.2 สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิดสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติตามคุณมือครู

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 4 ห้อง โดยจัดชั้นเรียนแบบคลุมความสามารถ

2) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนชนบทโยเซฟ บานนา อําเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาโดยการเลือกแบบกลุ่ม แล้วสุ่มแบบกลุ่มอีกรึ่งเพื่อแยกห้องเรียนหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ใช้แผนการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิด และอีกห้องเรียนหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุมที่ใช้แผนการเรียนรู้แบบปกติตามคู่มือครู จำนวนนักเรียนห้องเรียนละ 30 คน

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือแผนการเรียนรู้เรื่องความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการคิด จำนวน 5 แผน ใช้เวลาในการดำเนินการทดลอง 15 คาบ คาบละ 55 นาที รวมระยะเวลา 6 สัปดาห์

2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบเลือกตอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับนี้ได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ดังรายนามในภาคผนวก ก

1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1.4.1 ขั้นดำเนินการสอน

ได้ดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มทดลองตามแผนการสอนที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิด เรื่องความหลากหลายทางชีวภาพ จำนวน 5 แผนการเรียน รวม 15 คาบ โดยสอนควบคู่ไปกับกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติตามคู่มือครู ตามตารางของโรงเรียนที่กำหนดไว้

1.4.2 ขั้นวัดผลประเมินผล

ในขั้นการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมนั้น ดำเนินการทดสอบโดยใช้แบบวัดผลที่เป็นฉบับเดียวกันที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบเลือกตอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เวลา 45 นาที

1.4.3 ขั้นตรวจสอบแบบทดสอบ

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบนับคะแนนจากการทดสอบของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ

1.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิดมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติตามคู่มือครุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. อภิปรายผล

จากการศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิดกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติตามคู่มือครุ และผู้วิจัยมีความคิดเห็นดังนี้

ค่าเฉลี่ยของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิด ($\bar{x} = 24.6$) สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติตามคู่มือครุ ($\bar{x} = 18.1$) คิดเป็นร้อยละ 21.67 และคะแนน t จากการทดสอบสูงกว่าคะแนน t จากตารางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย แสดงถึงกับงานวิจัยของ ชาลิสา โพธินิมั่นແลง (2550) ที่พบว่าค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาของไทยที่ไม่ได้เรียนรู้โดยวิธีท่องจำ แต่ใช้ทักษะความสามารถในการคิดขึ้นสูง สูงกว่าการเรียนรู้โดยใช้วิธีท่องจำ และสอดคล้องกับงานวิจัย ของกนกนิษฐา พวงไพบูลย์ (2542) การพัฒนาความสามารถในการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการสอนตามแนวคิดของสเตอร์นเบริก มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการคิดสูงกว่าก่อนได้รับการสอนทุกด้าน คือ ด้านการวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ และการคิดประยุกต์ใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของหนึ่งนุช กาฬภัคดี (2543) ได้เปรียบเทียบความสามารถในการคิดระดับสูงด้านการแก้ปัญหาวิทยาศาสตร์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบปฏิบัติการตามแนวคิดอนสรัตน์ติวิชั่นกับการสอนตามคู่มือครุ ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการคิดระดับสูงด้านการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมวิทยาศาสตร์ แตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครุ และความสามารถในการคิดระดับสูงด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม

วิทยาศาสตร์แบบปฏิบัติตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองกับการสอนตามคู่มือครุ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้นการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิด จึงเป็นวิธีการชัด
กิจกรรมในรูปแบบหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริม กระตุ้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเกิดกระบวนการคิด
ซึ่งนักหนែจากการนำไปใช้ในการเรียนแล้วภายในโรงเรียนแล้ว ผู้เรียนยังสามารถนำนำไปใช้
ในชีวิตประจำวันร่วมกับบุคคลอื่นในสังคม อันเป็นแนวทางในการใช้ชีวิตในอนาคตต่อไป

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 ผู้ที่มีความสนใจในการนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดให้เกิด^{กับผู้เรียนนั้น ควรทำความเข้าใจในหลักการ ทฤษฎี หลักสูตร ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และข้อสรุปของเนื้อหาสาระวิชาที่ต้องการสอนอย่างลึกซึ้ง เพื่อเลือกวิธีการหรือเทคนิคการสอน ที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ หรือฝึกให้ผู้เรียนเกิดทักษะในด้าน การคิดที่หลากหลาย}

3.1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ผู้สอนควรจับบรรยายภาพที่เอื้อต่อ การคิด จัดหาสื่อ / แหล่งการเรียนรู้ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่าง ต่อเนื่องและเป็นกันเอง โดยผู้สอนพยายามใช้คำถานกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะและการ คิดตลอดกิจกรรมการเรียนการสอน

3.1.3 ผู้ที่สนใจและนำผลการวิจัยไปใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน หรือกิจกรรมในด้านอื่น ๆ ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะด้านการคิดนั้น จะต้องทำความเข้าใจในตัว บ่งชี้ของทักษะการคิดแต่ละทักษะการคิด เพื่อประสิทธิผลอันจะเกิดต่อตัวผู้เรียนสูงสุด

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรศึกษาและทำการวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการคิดที่หลากหลาย เช่น กระบวนการคิดแบบมีวิจารณญาณ การคิดสร้างสรรค์ การคิดแก้ปัญหา การคิดวิพากษ์ การ คิดเชิงโนทัศน์ การคิดเชิงเปรียบเทียบ หรือการคิดเชิงอนาคต ซึ่งทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพ ลักษณะของผู้เรียน เนื้อหาสาระที่จะสอน และลักษณะความต้องการของสังคมในขณะนั้น

3.2.2 ควรทำการวิจัยโดยต่อยอดของรายผลในการจัดการเรียนการสอนในเนื้อหาอื่นทั้งในรายวิชาศึกษาศาสตร์หรือรายวิชาอื่น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดที่เป็นระบบต่อเนื่อง จนเกิดเป็นคุณลักษณะเฉพาะตัวบุคคล

3.2.3 ควรทำการวิจัยโดยขยายช่วงเวลาให้มากยิ่งขึ้น หรือใช้แผนการสอนที่มีกิจกรรมที่ส่งเสริมกระบวนการคิดตลอดภาคเรียน หรือตลอดปีการศึกษา

บรรณาธิการ

บรรณานุกรม

กนิษฐา พวงไพบูลย์ (2542) “การพัฒนาความสามารถในการคิดของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 6 โดยการสอนตามแนวคิดของสเตร็นเบร็ก” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กระทรวงศึกษาธิการ (2539) การประเมินจากสภาพจริง (Authentic Assessment)

กรุงเทพมหานคร คู่มือสภาพจริง คู่มือการประเมิน

- _____. (2544) เอกสารชุดเทคนิคการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด การจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์การศึกษา กรมศึกษาฯ
- _____. (2544) สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุ กัณฑ์ กรุงเทพมหานคร

_____. (2545) เอกสารประกอบหลักสูตรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ 2544 คู่มือการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุ กัณฑ์

_____. (2548) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กรุงเทพมหานคร คู่มือสภาพจริง

กัญจนิศา กิตติสุบรรณ (2546) ผลการจัดผังกราฟฟิกแบบจำแนกประเภทโดยผู้เรียนและโปรแกรมในคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องสารรอบตัว ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิทยานิพนธ์ กรุงเทพมหานคร บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อัคสำเนา

กุณฑรี เพียร์ทวีพรเดช และคณะ (2550) สุดยอดวิธีการสอนวิทยาศาสตร์ นำไปสู่...การจัดการเรียนรู้ของครูดูก่อนใหม่ กรุงเทพมหานคร บริษัทไทยรัมเกล้า จำกัด กลุ่มส่งเสริมนวัตกรรมการเรียนรู้ของครูและบุคลากรทางการศึกษา สำนักมาตรฐานการศึกษา และพัฒนาการเรียนรู้ (2550) แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

พิมพ์ครั้งที่ 2 สำนักงานเลขานุการ สถาบันศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2547) การศึกษาเชิงวิเคราะห์ กรุงเทพมหานคร ชั้นเซสมีเดีย _____ (2547) ปฏิรูปวิธีคิดแบบไทยต้องคิดให้ครบ 10 มิติ กรุงเทพมหานคร ชั้นเซสมีเดีย

คณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ สำนักงาน (2540) แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8

(2540—2544) กรุงเทพมหานคร สำนักนายกรัฐมนตรี

_____. (2540) ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์ไอเดียสแควร์

_____. (2545) แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (2545—2549) กรุงเทพมหานคร

สำนักนายกรัฐมนตรี

_____. (2545) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ 2542 และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2

พ.ศ 2545 กรุงเทพมหานคร พริกหวาน กราฟฟิค

ชาลิสา โพธินิมแดง (2550) “ระดับความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนมัธยมศึกษา

ของไทย” ใน บทความวิจัยและบทความทางการศึกษา สาขาวิชาการ ครั้งที่ 2

164 - 165 กรุงเทพมหานคร บริษัท คัลเลอร์บี๊กซ์ จำกัด

ทิศนา แขนณณี และคณะ (2540) ผลผลิตและผลิตภัณฑ์ทางการศึกษาจากงานวิจัย ฝ่ายวิจัยคณะ
ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทิศนา แขนณณี และคณะ (2543) วิทยาการด้านการคิด กรุงเทพมหานคร พัฒนาวิชาการ (พว)

ทิศนา แขนณณี (2550) ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ พิมพ์ครั้งที่ 6 ฉบับปรับปรุง ก) เรื่องทฤษฎีพหุปัญญา

กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นวลจิตต์ เขาวีรติพงศ์ (2547) “การจัดการเรียนการสอนที่เน้นเป็นสำคัญด้วยวิธีการสอนที่
หลากหลาย” ในเอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการ วันที่ 27-28 พฤษภาคม

2548 ห้องทดลอง โรงเรียนคุณวารี จังหวัดอุดรธานี

_____. (2551) การสอนเพื่อพัฒนาการคิด ใน วิทยาการการจัดการเรียนรู้ ประมวลสาระชุดวิชา
หน่วยที่ 10 หน้า 34 - 41 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

นวลจิตต์ เขาวีรติพงศ์ และทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์ (2551) “การจัดการเรียนการสอนเพื่อ
พัฒนาการคิด” ในเอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการ วันที่ 11-12 มีนาคม 2551

โรงเรียนสหวิทย์ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546) กรุงเทพมหานคร นานมีบุคส์พับลิเคชันส์

ปฏิรูปการศึกษา สำนักงาน (2546) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไข

เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ 2545 กรุงเทพมหานคร พริกหวานกราฟฟิค

ปราโมทย์ จันทร์เรือง (2536) “การศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนการสอนกับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีต่อทักษะของนักเรียนชั้นระดับประถมศึกษา” วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ยุพดี กัญจนะ “การใช้ชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีสหศึกษา” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอนสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2544

ล้วน สายยศ (2549) “ระเบียบวิธีทางสถิติบางประการเพื่อการวิจัย” ใน ประมวลสาระชุดวิชาการวิจัยหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน หน่วยที่ 4 หน้า 297-299 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2536) เทคนิควิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3) กรุงเทพมหานคร ภาควิชาวัดผลและการวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

ศิริกาญจน์ โกสุม และ ดาวณี คำวันนัง (2546) “ความหมายของทักษะการคิด” ที่นีนีวันที่ 2 มีนาคม 2551 จาก <http://vnweb.hwwilsonweb.cp/hww/jumpstart>

ศึกษานิเทศก์ หน่วย กรมสามัญศึกษา (2537) “รายงานการวิจัยการสร้างรายวิชาการคิดเป็น” กรุงเทพมหานคร : กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

สาระ บัวครี (2511) พุทธศาสนา กับ การศึกษาแผนใหม่ พระนคร โรงพิมพ์คุรุสภา สุภาพ เวียงแก้ว (2544) “การพัฒนาทักษะการคิด ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น

สุวิทย์ นุดคำ และ คณะ (2547) การออกแบบการเรียนรู้ กรุงเทพมหานคร ห้างหุ้นส่วนจำกัด การพิมพ์

หนึ่งนุช กฤษภักดี “การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดระดับสูง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ แบบปฏิบัติการตามแนวคิดศรัคติวิชีน์กับการสอนตามคู่มือครุ” ปริญญา niพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ 2543

- อุ่นตา นพคุณ (2530) คิดเป็น กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- Ausubel , D.P. (1963) *The psychology of meaningful verbal learning.* New York : Gruner & Stratton.
- Bloom , Benjamin (1961) *S.ed.taxonomy of Education Of Objective Book 1: Cognitive Doman.* New York Nork David Mckay.
- Brunner ,J.S. (1965) *Toward a theory of instruction.* New York : Norton
- Good Cacter V (1973) *Dictionary of Education 3rd ed* New York Nork : McGraw - Hill Book Co.
- Ray , Charles Lear. "A Comparative Laboratory Study of the Effects of Lower level And higher level Questions on Student Abstract Reasoning and Critical Thinking in the Two Non Directive High School Chemistry Classroom." <http://www.lib.umi.com/dissertations/search> (Accessed Aug 3 2008
- Torrance, E.P. (1962) *Guiding creative talent.* Englewood Cliffs, NJ. : Prentice - Hall.
- [http: 202.143.134.120/super 1 km /Thinking .pdf](http://202.143.134.120/super 1 km /Thinking .pdf) Retrieved Fub 28 , 2008
- [http : //netra.lpur.ac.th/~phaitoon/Research/Evaluation\)](http://netra.lpur.ac.th/~phaitoon/Research/Evaluation)

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ

รายงานผู้เชี่ยวชาญ

**ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิด
ในหน่วยการเรียนรู้สาระที่ 1 สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิต หน่วยการเรียนรู้ที่ 3
เรื่องความหลากหลายทางชีวภาพ และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน**

1. นางสาวสมปรารณฯ วงศ์นุญหนัก

สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รุ่นพี่/ผู้ช่วย ปริญญาเอก จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. นางสาวฉลอง รุ่งเรือง

สถานที่ทำงาน โรงเรียนวัดนางบัว อําเภอเดิมบางนางบัว จังหวัดสุพรรณบุรี

รุ่นพี่/ผู้ช่วย คณ. การศึกษาวิทยาศาสตร์ (เคมี) จากชุมชนกรรณมหาวิทยาลัย

3. นายสุวิทย์ วิมลรัตนชัยศิริ

สถานที่ทำงาน โรงเรียนธรมโลกศึกษาลัย อําเภอเดิมบางนางบัว จังหวัดสุพรรณบุรี

รุ่นพี่/ผู้ช่วย วท.บ. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (เคมี) จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ภาคผนวก ๔

ตารางวางแผนการทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิด
แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาศึกษาศาสตร์ภาษาไทย
แบบประเมินความสอดคล้อง
และตาราง

ตารางวางแผนการทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิด

แผนการ จัดการเรียนรู้	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านการคิด
<p>1. เรื่องความ หลักหลาย ทางชีวภาพ</p>	<p>1. โลกประกอบด้วยระบบ นิเวศที่มีลักษณะแตกต่าง กัน แบ่งออกเป็นระบบ นิเวศในน้ำ และระบบ นิเวศบนบก ซึ่งระบบ นิเวศแต่ละแห่งจะมีความ แตกต่างของชนิด และ จำนวนของสิ่งมีชีวิตที่ อาศัยอยู่</p> <p>2. สิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ รวมกันในธรรมชาติต่างมี ความสัมพันธ์ต่อกันในเรื่อง ของการป้องกันอันตราย การสืบพันธุ์ การพิงพา อาศัยกัน การได้ ประโยชน์ร่วมกัน หรือมี ความสัมพันธ์ในเรื่องของ การแกร่งแข็งแย่งขันกัน</p> <p>3. เพื่อสะ Dag ในการศึกษา สิ่งมีชีวิตที่มีอยู่ หลักหลาย จึงมีการ กำหนดเกณฑ์เพื่อใช้จัด จำแนกหมวดหมู่ของ สิ่งมีชีวิตโดยใช้ลักษณะที่ มีอยู่ร่วมกันของสิ่งมีชีวิต เป็นเกณฑ์</p> <p>4. ความหลักหลายทาง ชีวภาพ หมายถึง ความ หลักหลายใน ๓ ระดับ ได้แก่ ความหลักหลาย</p>	<p>1. ศึกษาข้อมูลด้านความ หลักหลายทางชีวภาพใน ระบบนิเวศ</p> <p>2. ระบุความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิต ที่พบเห็นในธรรมชาติ</p> <p>3. แยกแยะและจัดกลุ่มสิ่งมีชีวิตที่ ได้จากการสำรวจโดยใช้เกณฑ์ที่ เหมาะสม</p> <p>4. นิยามความหมายของคำว่า หลักหลายทางชีวภาพได้</p> <p>5. ระบุขั้นตอนการกำหนดและ เกณฑ์ในการเรียนชื่อ วิทยาศาสตร์ให้กับสิ่งมีชีวิต และอนุกรมวิธาน</p>	<p>-- ทักษะการสำรวจ</p> <p>-- ทักษะการเชื่อมโยง</p> <p>-- ทักษะการสรุปลงความเห็น</p>

แผนการ จัดการเรียนรู้	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านการคิด
	<p>ทางพันธุกรรม ความ หลากหลายทางสปีชีส์ และความหลากหลายทาง ระบบ生นิเวศ</p> <p>5. การจัดจำแนกสิ่งมีชีวิต ออกเป็นหมวดหมู่ หรือ เรียกว่า อนุกรมวิธาน (Taxonomy) ซึ่งเป็น วิชาที่ว่าด้วยกฎหมายที่ เกี่ยวกับ 1. การจัดจำแนก สิ่งมีชีวิตออกเป็นหมวดหมู่ 2. การกำหนดชื่อสากลของ หมวดหมู่และชนิดของ สิ่งมีชีวิต 3. การตรวจสอบ ชื่อวิทยาศาสตร์ของสิ่งมีชีวิต</p>		

แผนการ จัดการเรียนรู้	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านการคิด
2. เรื่องความ หลากหลาย ทางชีวภาพใน ท้องถิ่น	<p>1. ในท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่น จะพบว่ามีความ หลากหลายทางชีวภาพที่ แตกต่างกันทั้งความ หลากหลายทางพันธุกรรม ความหลากหลายของ สปีชีส์ และความ หลากหลายทางนิเวศวิทยา อันเป็นผลมาจากการปัจจัย ทางกายภาพและปัจจัย ทางชีวภาพ ที่ต่างกัน</p> <p>2. สิ่งมีชีวิตชนิดต่าง ๆ ที่ อาศัยอยู่ในแหล่งที่อยู่ เดียวกันจะมีความสัมพันธ์ เชื่อมโยงต่อกันในเชิง อาหารที่เป็นโโซ่อ่อนเนื่อง กัน หรือมีความสัมพันธ์ที่ ซับซ้อนในลักษณะสายใย อาหาร ซึ่งรวมทั้งมนุษย์ที่ อาศัยอยู่ในท้องถิ่นนั้น ด้วย</p> <p>3. สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการ ดำรงชีวิตของสิ่งมีชีวิต แบ่งออกเป็นสิ่งแวดล้อม ทางด้านกายภาพ ได้แก่ อุณหภูมิ แสงสว่าง น้ำ แร่ธาตุ ความเป็นกรด— 鹼 (pH) และ สิ่งแวดล้อมทาง ชีวภาพ ได้แก่ สิ่งมีชีวิต ทั้งหลายที่อาศัยอยู่ร่วมกัน</p>	<p>1. ศึกษาและเปรียบเทียบความ แตกต่างของความหลากหลาย ทางชีวภาพในท้องถิ่น</p> <p>2. อธิบายความเชื่อมโยงสัมพันธ์ ของสิ่งมีชีวิตที่พบในท้องถิ่น และความสัมพันธ์ที่เกี่ยวโยงกับ^น มนุษย์</p> <p>3. เปรียบเทียบและอธิบายความ แตกต่างระหว่างสิ่งแวดล้อมทาง กายภาพและด้านชีวภาพ</p> <p>4. นำความรู้มาเสนอแนวทาง วิธีการอนุรักษ์ความหลากหลาย ทางชีวภาพในท้องถิ่นอย่าง ยั่งยืน</p>	-- ทักษะการสังเกต -- ทักษะการสรุปลงความเห็น -- ทักษะการจัดโครงสร้างความรู้

แผนการ จัดการเรียนรู้	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านการคิด
	<p>4. แนวทางที่จะช่วยให้ความ หลักหลายทางชีวภาพคง อยู่ไม่เปลี่ยนแปลงอย่าง รวดเร็วอันเป็นผลมาจากการ เปลี่ยนแปลงของ สภาพแวดล้อมโลก หรือมาจากการดำเนิน กิจกรรมของมนุษย์เพื่อ การบังชีพ คือการร่วม อนุรักษ์อย่างยั่งยืนและรู้ คุณค่า</p>		

แผนการ จัดการเรียนรู้	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านการคิด
3. เรื่องการจัด จำแนก สิ่งมีชีวิต	<p>1. นักวิทยาศาสตร์ในอดีตได้จัดแบ่งสิ่งมีชีวิตออกเป็นหมวดหมู่โดยอาศัยลักษณะ โครงสร้าง ร่วมกันของสิ่งมีชีวิต เช่น ลักษณะสืบของเด็อด(มีเดือดสีแดง – ไม่มีเดือดสีแดง) ลักษณะการออกลูก(ออกลูกเป็นตัว – เป็นไข่) พืชที่เป็นไม้พุ่ม ไม้ล้มลุก ไม้ยืนต้น พืชใบเลี้ยงคู่ และพืชใบเลี้ยงเดียว</p> <p>2. ลักษณะสำคัญในการจัดแบ่งสิ่งมีชีวิตออกเป็นอาณาจักรต่าง ๆ ได้แก่ ความสามารถในการเคลื่อนที่ การรับรู้และ การตอบสนอง การสร้างอาหาร จำนวนเซลล์ และองค์ประกอบของเซลล์</p> <p>3. ความสำคัญของสิ่งมีชีวิต ในอาณาจักรต่าง ๆ ที่มีต่อมนุษย์และสิ่งมีชีวิตชนิดอื่นในด้านประโยชน์ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ เช่น เป็นอาหาร สินค้า ซื้อขายเพื่อการยังชีพ ด้านอุตสาหกรรม เช่น การผลิตสินค้าเพื่อการบริโภค และอุปโภค</p>	<p>1. สรุปเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดจำแนกสิ่งมีชีวิตของนักวิทยาศาสตร์ในอดีต</p> <p>2. จัดแบ่งสิ่งมีชีวิตออกเป็นอาณาจักรต่าง ๆ ได้แก่ อาณาจักรสัตว์ อาณาจักรพืช อาณาจักรprotoista อาณาจักรอนเโนรา และ อาณาจักรฟิชไจ พร้อมระบุเกณฑ์ในการจัดแบ่ง</p> <p>3. อธิบายและสรุปความสำคัญของสิ่งมีชีวิตในอาณาจักรต่าง ๆ ในด้านประโยชน์ ไทย ที่มีต่อมนุษย์และสิ่งมีชีวิตชนิดอื่นที่อาศัยอยู่ร่วมกัน</p>	-- ทักษะการเชื่อมโยง -- ทักษะการวิเคราะห์

แผนการ จัดการเรียนรู้	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านการคิด
	<p>ด้านการแพทย์ เช่น การผลิตยาภัณฑ์ยาและยาสูบ ฯลฯ และด้านสิ่งแวดล้อม เช่น ความอุตสาหกรรมของระบบน้ำเสีย ส่วนในด้านไทยได้แก่ สิ่งมีชีวิตบางกลุ่มจะก่อให้เกิดโรคต่างๆ มากมาย ก่อให้เกิดความเสียหายต่อมนุษย์ สัตว์ และพืชผัก</p>		

แผนการ จัดการเรียนรู้	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านการคิด
4. เรื่อง เทคโนโลยีชีวภาพ และพันธุ วิศวกรรม	<p>1. เทคโนโลยีชีวภาพเป็น ความรู้แขนงหนึ่งของ การศึกษาด้านพันธุ ศาสตร์ ที่นำมา ประยุกต์ใช้ให้เกิด ประโยชน์ต่อมนุษย์ใน หลากหลายรูปแบบ ทั้ง ทางด้านการแพทย์ ด้าน การอุตสาหกรรม ด้าน การเกษตร และด้าน สังเคราะห์เคมี</p> <p>2. พันธุวิศวกรรมหรือ เทคโนโลยี GMO, คือการใช้เทคโนโลยีใน การตัดแต่ง เปลี่ยนแปลง หรือสร้างสายพันธุ์พืช และสัตว์ หรือจุลินทรีย์ โดยใช้ เทคนิคการตัดต่อเอ็น ทำ ให้เกิด DNA ลูกผสม และนำไปใส่ใน สิ่งมีชีวิตชนิดใหม่ เพื่อให้ได้สิ่งมีชีวิตที่มี สมบัติมากกว่าเดิม หรือมี ลักษณะตามที่มนุษย์ ต้องการ</p> <p>3. ตัวอย่างการนำความรู้ เรื่องพันธุวิศวกรรมมาใช้ ประโยชน์ เช่น การ สร้างสายพันธุ์เบคทีเรีย</p>	<p>1. ศึกษาและนิยามความหมาย ของคำว่า เทคโนโลยีชีวภาพ พันธุวิศวกรรม สิ่งมีชีวิต ดัดแปลงพันธุกรรม</p> <p>2. อธิบายขั้นตอนการตัดต่อเอ็น เพื่อสร้าง DNA ลูกผสม ในสิ่งมีชีวิตบางชนิด และ ระบุความสำคัญของ เทคโนโลยีชีวภาพที่มีต่อ มนุษย์โลก</p> <p>3. ยกตัวอย่างการนำความรู้เรื่อง พันธุวิศวกรรมมาใช้ประโยชน์ และระบุไทยที่เป็นผลมาจากการ การตัดแต่งเอ็น</p>	-- ทักษะการดีความ -- ทักษะการสรุปลงความเห็น

แผนการ จัดการเรียนรู้	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านการคิด
	<p>เพื่อสังเคราะห์โปรตีน หากา ได้แก่ วัสดุน หรือในอนุชัลิน การ แปลงสายพันธุ์เบกทีเรีย เพื่อถ่ายสารอนินทรีย์ หรือทราบน้ำมันในแหล่ง น้ำทิ้ง ช่วยลดปัญหา สิ่งแวดล้อม และไทยที่ อาจเกิดจากการแปลงสาย พันธุ์ของสิ่งมีชีวิต เช่น อาจเกิดปัญหาการดื้อต่อ สารเคมีในแมลงที่ไปกัด กินพืชแปลงพันธุ์</p>		

แผนการ จัดการเรียนรู้	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านการคิด
5. การปรับตัว และการอยู่รอด ของสิ่งมีชีวิต	<p>1. การปรับตัว เป็น กระบวนการที่สิ่งมีชีวิต มีการเปลี่ยนแปลงหรือ ปรับลักษณะบางประ การให้เข้ากับสภาพแวด ล้อมที่อยู่อาศัย ซึ่งจะ^{ชี้}จะ^{ชี้} อำนวยประโยชน์ และ ความสำคัญในเบื้องต้น^{ชี้} การอยู่รอดและสามารถ สืบทอดต่อไปได้</p> <p>2. การปรับตัวของสิ่งมีชีวิต^{ชี้} แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ^{ชี้} ได้แก่ การปรับตัว^{ชี้} ทางด้านรูปร่างลักษณะ^{ชี้} การปรับตัวทางด้าน^{ชี้} ศรีร่วงและกา^{ชี้} ปรับตัวทางด้าน^{ชี้} พฤติกรรม^{ชี้}</p> <p>3. การปรับตัวของสิ่งมีชีวิต^{ชี้} จะเกี่ยวข้องกับการอยู่^{ชี้} รอด ซึ่งสิ่งมีชีวิตจะมี^{ชี้} การปรับเปลี่ยน^{ชี้} โครงสร้าง ศรีร่วง ของ^{ชี้} ร่างกาย และพฤติกรรม^{ชี้} การแสดงออก อันจะ^{ชี้} ส่งผลต่อความ^{ชี้} หลากหลายทั้งทาง^{ชี้} พันธุกรรมและความ^{ชี้} หลากหลายทางสปีชีส์^{ชี้} ในอนาคต ซึ่งจะ^{ชี้} ก่อให้เกิดวิวัฒนาการ^{ชี้} ต่อไป</p>	<p>1. อธิบายถึงความสำคัญในการ ปรับตัวของสิ่งมีชีวิต</p> <p>2. ระบุลักษณะ การปรับตัวของ สิ่งมีชีวิต พร้อมยกตัวอย่างการ ปรับตัวของสิ่งมีชีวิต</p> <p>3. ทำนายลักษณะของสิ่งมีชีวิตใน อนาคตในเบื้องต้น</p>	-- ทักษะการตีความ

แผนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการคิด แผนที่ 1

วิชา วิทยาศาสตร์กายภาพ รหัส 243206
เรื่อง ความหลากหลายทางชีวภาพ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
เวลา 2 คาบเรียน

สาระสำคัญ

1. โลกประกอบด้วยระบบนิเวศที่มีลักษณะแตกต่างกัน แบ่งออกเป็นระบบนิเวศในน้ำ และระบบนิเวศบนบก ซึ่งระบบนิเวศแต่ละแห่งจะมีความแตกต่างของชนิด และจำนวนของสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่
2. สิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ร่วมกันในธรรมชาติต่างมีความสัมพันธ์ต่อกันในแง่ของการป้องกันอันตราย การสืบพันธุ์ การพึ่งพาอาศัยกัน การได้ประโยชน์ร่วมกัน หรือมีความสัมพันธ์ในแง่ของการแก่งแย่งแข่งขันกัน
3. เพื่อศักดิ์ในการศึกษาสิ่งมีชีวิตที่มีอยู่หลากหลาย จึงมีการกำหนดเกณฑ์เพื่อใช้จัดจำแนกหมวดหมู่ของสิ่งมีชีวิต โดยใช้ลักษณะที่มีอยู่ร่วมกันของสิ่งมีชีวิตเป็นเกณฑ์
4. ความหลากหลายทางชีวภาพ หมายถึง ความหลากหลายใน 3 ระดับ ได้แก่ ความหลากหลายทางพันธุกรรม ความหลากหลายทางสปีชีส์ และความหลากหลายทางระบบนิเวศวิทยา
5. การจัดจำแนกสิ่งมีชีวิตออกเป็นหมวดหมู่หรือเรียกว่า อนุกรมวิธาน (Taxonomy) ซึ่งเป็นวิชาที่ว่าด้วย กฎเกณฑ์ที่เกี่ยวกับ
 - 5.1 การจัดจำแนกสิ่งมีชีวิต (classification) ออกเป็นหมวดหมู่
 - 5.2 การกำหนดชื่อสากลของหมวดหมู่ และชนิดของสิ่งมีชีวิต (nomenclature)
 - 5.3 การตรวจสอบชื่อวิทยาศาสตร์ (identification) ของสิ่งมีชีวิต

จุดประสงค์การเรียนรู้ด้านความรู้

1. ศึกษาข้อมูลด้านความหลากหลายทางชีวภาพในระบบนิเวศ
2. ระบุความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิตที่พบเห็นในธรรมชาติ
3. แยกแยะและจัดกลุ่มสิ่งมีชีวิตที่ได้จากการสำรวจโดยใช้เกณฑ์ที่เหมาะสม
4. นิยามความหมายของคำว่า ความหลากหลายทางชีวภาพ
5. ระบุขั้นตอนการกำหนด และเกณฑ์ในการเขียนชื่อวิทยาศาสตร์ให้กับสิ่งมีชีวิต

จุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะการคิด

1. ทักษะการสำรวจ
2. ทักษะการเชื่อมโยง
3. ทักษะการการสรุปลงความเห็น

เนื้อหา

โลกของเรา มีระบบวนวิเศษที่มีลักษณะแตกต่างกัน ซึ่งมีผลทำให้สิ่งมีชีวิตในแต่ละเขตพื้นที่มีความหลากหลายทั้งชนิด และ จำนวนของสิ่งมีชีวิต สภาพของสถานที่แต่ละแห่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดสิ่งมีชีวิตชนิดใหม่ ๆ ซึ่งก่อให้เกิดความหลากหลายทางชีวภาพ อันประกอบด้วย 1. ความหลากหลายทางสปีชีส์ 2. ความหลากหลายทางพันธุกรรม 3. ความหลากหลายทางระบบนิเวศ

สิ่งมีชีวิตที่พบเห็นในธรรมชาติโดยทั่วไป ต่างมีความสัมพันธ์กันในสภาวะที่ไม่มีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเสียประโยชน์ หรือสภาวะที่ฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายเสียผลประโยชน์

ชื่อของสิ่งมีชีวิตแบ่งออกเป็น ชื่อสามัญ (common name) คือชื่อที่ใช้เรียกสิ่งมีชีวิตโดยทั่วๆ ไป ตามลักษณะรูปร่าง ถิ่นกำเนิด สถานที่อยู่อาศัย ประโยชน์ใช้สอย และชื่อวิทยาศาสตร์ (scientific name) ซึ่งเป็นชื่อที่กำหนดขึ้นตามหลักسا哥ต เป็นที่ยอมรับในหมู่นักวิทยาศาสตร์ทั่วไป โดยชื่อวิทยาศาสตร์จะประกอบด้วยชื่อ 2 ชื่อ ชื่อแรก เป็นชื่อจنس และชื่อที่ 2 เป็นชื่อสปีชีส์ ของสิ่งมีชีวิตชนิดนั้นการที่จะให้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิตได้จะต้องอาศัยการจัดจำแนกหมวดหมู่ของสิ่งมีชีวิตเข้ามาช่วยเรียกว่า อนุกรมวิธาน

กิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรม	ทักษะการคิด / ขั้นตอน
<p>กิจกรรมที่ 1 (เวลา 1 คาบเรียน)</p> <p>ขั้นนำ</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูชวนนักเรียนสนทนากันบริเวณต่าง ๆ ภายในโรงเรียน และ ให้นักเรียนร่วมเสนอชื่อบริเวณหรือสถานที่ที่นักเรียนประทับใจ พร้อมน้อมเหตุผลว่าประทับใจเพราอะไร ครูใช้คำถามเพื่อทบทวนความรู้เดิมและเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ โดยให้นักเรียนร่วมตอบคำถาม ต่อไปนี้ <ol style="list-style-type: none"> สถานที่แต่ละบริเวณในโรงเรียนมีความแตกต่างในส่วนของ องค์ประกอบที่พบอย่างไรบ้าง มีองค์ประกอบใดบ้างที่พบเหมือนกัน นักเรียนคิดว่า เนื่องมาจากสาเหตุใด ให้นักเรียนร่วมเสนอความคิดเห็นในเรื่องของสถานที่ และสิ่ง ที่พบเห็นว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร <p>ขั้นสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> แบ่งกลุ่มนักเรียนแบบคลาสความสามารถ กลุ่มละ 5-6 คน นักเรียนศึกษาในงานกิจกรรมที่ 1 เรื่องระบบวนวิเศษใกล้ตัว และ ให้นักเรียนร่วมออกแบบตารางเพื่อใช้บันทึกข้อมูลที่ได้จากการ สำรวจ 	<p>ทักษะการเชื่อมโยง</p> <ol style="list-style-type: none"> พิจารณาข้อมูลต่าง ๆ เลือกข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้อง กันมาสัมพันธ์กันให้มี ความหมาย อธิบายความสัมพันธ์ของ ข้อมูล

กิจกรรม	ทักษะการคิด / ขั้นตอน
2. ครูและนักเรียนช่วยกันกำหนดสถานที่ที่จะสำรวจระบบนิเวศภายในโรงเรียนได้ดังนี้ 1. สวนสมุนไพร 2. ป่าเลี้ยงปลา 3. บ้านเรือนไทย 4. สวนผักไร่คิน 5. สวนหยeron 6. ถ้ำแม่พระ 7. สวนศิลปะ 8. สวนพฤกษาศาสตร์ ให้นักเรียนขับรถลากรถเพื่อเลือกสถานที่ดังกล่าว	ทักษะการสำรวจ 1. กำหนดสิ่งหรือเรื่องที่จะสำรวจ 2. ใช้วิธีต่าง ๆ เช่นไปปรับรู้ข้อมูลทึ้งที่เป็นข้อเท็จจริงและความเห็นเกี่ยวกับสิ่งนั้น
3. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มลงมือสำรวจ พิจารณา และเก็บรวบรวมข้อมูลให้ได้มากที่สุด โดยใช้อวัยวะรับสัมผัสต่าง ๆ และอุปกรณ์ที่จัดเตรียมให้ โดยบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมโดยทั่วไปได้แก่ ขนาดพื้นที่ ปริมาณแสงที่ได้รับ ระดับอุณหภูมิ ชนิดและจำนวนสิ่งมีชีวิต รวมทั้งองค์ประกอบอื่นที่ไม่มีชีวิต จากระบบนิเวศที่ได้รับมอบหมายให้ผิดชอบสำรวจ ภายในระยะเวลา 15-20 นาที พร้อมออกแบบตารางบันทึกข้อมูลที่ได้	ทักษะการสรุปความเห็น 1. ศึกษาข้อมูลทั้งหมด 2. จัดกระทำกับข้อมูลด้วยวิธีการต่างๆ ตามความเหมาะสมและสรุปสาระสำคัญของข้อมูล/เรื่องที่ศึกษา
4. หัวหน้ากลุ่มและสมาชิกกลุ่มน้ำข้อมูลที่ได้จากการสังเกต มาร่วมระดมความคิดเห็น อภิปรายในประเด็น ชนิดของสิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต สภาพทางภูมิศาสตร์ เช่น สภาพความชื้นและปริมาณแสง ระดับอุณหภูมิ ความสัมพันธ์ต่อกันของสิ่งมีชีวิต เป็นต้น และให้นักเรียนร่วมตอบคำถามต่อไปนี้ 4.1 สิ่งมีชีวิตที่พบเห็นจากการสำรวจแต่ละบริเวณ เมื่อันกันหรือแตกต่างกันอย่างไร 4.2 สิ่งมีชีวิตที่พบเห็น เช่น แมลง หอย หรือต้นหญ้า แต่ละชนิดต่างมีความแตกต่างกันในกุ่นอีกหรือไม่ อย่างไร 4.3 สิ่งมีชีวิตที่พบเห็นมีความสัมพันธ์ต่อกันลักษณะอย่างไร งบกตัวอย่างประกอบ	3. ให้ความเห็นที่เกินไปจากข้อมูลที่มีอยู่โดยอาศัยเชื่อมโยง การใช้เหตุผลและการอ้างอิงจากความรู้หรือประสบการณ์เดิม 4. อธิบายความคิดเห็นโดยให้ความเห็นประกอบ
5. ครูร่วมคำตอบข้างต้นและใช้คำถามน้ำเพื่อประเมินความรู้และให้กำลังใจความของ ความหลากหลายทางชีวภาพ ว่า ประกอบด้วยความแตกต่างของชนิดของสิ่งมีชีวิต สิ่งมีชีวิตชนิดเดียวกันอาจมีรูปร่าง ลักษณะ สี หรือโครงสร้างที่แตกต่างกันได้อีก และในแต่ละบริเวณจะมีสภาพและองค์ประกอบที่ต่างกัน จากคำถามต่อไปนี้ 5.1 ในสถานที่ต่าง ๆ เช่น สารน้ำ สนามหญ้า หรือสวนสาธารณะ สิ่งมีชีวิตที่คาดว่าจะพบอาศัยอยู่ในแต่ละบริเวณได้แก่อะไรบ้าง	

กิจกรรม	ทักษะการคิด / ขั้นตอน
<p>5.2 สิ่งมีชีวิตที่พบแต่ละชนิดบริเวณดังกล่าว มีรูปร่าง ลักษณะ โครงสร้างภายในออกที่สังเกตได้เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร</p> <p>5.3 นักเรียนคิดว่าในสถานที่อื่น ๆ ที่แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ เช่นแม่น้ำ ทะเล ทะเลทราย ป่าไม้ หรือทุ่งหญ้า สิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่จะเป็นชนิดเดียวกันกับที่พบจากข้อ 3.2 หรือไม่ เพราะเหตุใด</p> <p>5.4 ให้นักเรียนระบุองค์ประกอบ หรือปัจจัยที่มีผลทำให้พบ สิ่งมีชีวิตหลากหลายชนิดซึ่งแตกต่างกันออกໄไป</p> <p>5.5 ความแตกต่างในด้านชนิดของสิ่งมีชีวิตที่พบในสถานที่แห่งเดียวกันเรียกว่าอะไร</p> <p>5.6 ความแตกต่างของกลุ่มสิ่งมีชีวิตชนิดเดียวกันในเชิงโครงสร้าง รูปร่าง ลักษณะ เรียกว่าอะไร</p> <p>5.7 ความแตกต่างของสถานที่แต่ละบริเวณซึ่งมีผลต่อจำนวน ชนิด และรูปร่างของสิ่งมีชีวิต เรียกว่าอะไร</p> <p>5.8 ความหลากหลายทางสปีชีส์ ความหลากหลายพันธุกรรม และความหลากหลายทางระบบนิเวศ เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ก่อให้เกิดลักษณะใดในโลกนี้</p> <p>6. ครูให้ความรู้และสรุปเพิ่มเติมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ร่วมกันในภาวะต่าง ๆ นักเรียนร่วมอภิปราย และยกตัวอย่าง ประกอบ</p> <p>7. ครูใช้คำถามกับนักเรียนว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> 7.1 ทำไนสิ่งมีชีวิตแต่ละชนิดจึงต้องมีรูปที่ใช้เรียก หากสิ่งมีชีวิตไม่มีรูปใช้เรียกจะเกิดปัญหาอย่างไร 7.2 ถ้าสิ่งมีชีวิตหลากหลายชนิดมีรูปซ้ำกัน จะส่งผลอย่างไร ให้นักเรียนเสนอแนวทางเพื่อแก้ปัญหานี้ <p>8. ครูให้ความรู้เกี่ยวกับชื่อของสิ่งมีชีวิต ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ชื่อ คือ ชื่อสามัญ และชื่อวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นชื่อที่นักวิทยาศาสตร์กำหนดขึ้น เพื่อใช้เรียกสิ่งมีชีวิตให้เข้าใจตรงกัน</p> <p>9. ครูนำบัตรคำที่มีชื่อสามัญ และชื่อวิทยาศาสตร์ของสิ่งมีชีวิตบางชนิด เช่น ว่านหางจรเข้ ต้นแปรงล้างขาว ต้นหู gwang ผักชีลา มะละกอ ปูสามสี หอยมุก ปลาเบึก สุนัขป่า และสุนัขบ้าน</p>	

กิจกรรม	ทักษะการคิด / ขั้นตอน
<p>โดยครูติดบอร์ดคำนึงกระบวนการ ให้นักเรียนร่วมศึกษาและตอบ คำถาม ต่อไปนี้</p> <p>9.1 ชื่อสามัญของสิ่งมีชีวิตชนิดต่าง ๆ มีลักษณะเกี่ยวข้อง สัมพันธ์กับสิ่งมีชีวิตชนิดนั้นอย่างไร</p> <p>9.2 มะละกอมีชื่อเรียกเป็นอย่างอื่นได้อีกหรือไม่ อย่างไร</p> <p>9.3 ให้นักเรียนนออกชื่อของสิ่งมีชีวิต ที่มีชื่อเรียกได้หลายชื่อ¹ ตามท้องถิ่นหรือถิ่นกำเนิดเดิม</p> <p>9.4 ชื่อวิทยาศาสตร์เรียนแตกต่างจากชื่อสามัญอย่าง ให้นักเรียนร่วม ระบุข้อแตกต่างนั้น</p> <p>10. ครูอธิบายให้ความรู้เกี่ยวกับการทำหนังซื้อ และเกณฑ์ในการเปียน ชื่อวิทยาศาสตร์ให้กับสิ่งมีชีวิต และใช้คำ丹เพื่อประเมินผลดังนี้</p> <p>10.1 ระบบการตั้งชื่อวิทยาศาสตร์ของสิ่งมีชีวิตประกอบด้วย² หลักเกณฑ์สำคัญอะไรบ้าง</p> <p>10.2 คำใดในชื่อวิทยาศาสตร์จะบอกเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของ สิ่งมีชีวิตแต่ละชนิด</p> <p>10.3 ชื่อวิทยาศาสตร์ของสิ่งมีชีวิตมีความสำคัญอย่างไร</p> <p>11. ครูกตัวอย่างชื่อวิทยาศาสตร์ของสิ่งมีชีวิต ที่มีชื่อแรก (ชื่อจีนส์) เหมือนกัน แต่มีชื่อที่สอง(ชื่อเฉพาะ) ต่างกัน และอธิบายให้ความรู้ เพิ่มเติม</p> <p>12. นักเรียนร่วมระบุความแตกต่างของชื่อจีนส์ และชื่อเฉพาะ ซึ่งเป็น³ ชื่อวิทยาศาสตร์ของสิ่งมีชีวิตโดยทั่วไป</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>13. ครูให้นักเรียนร่วมสรุป และนิยามความหมายเกี่ยวกับชื่อสามัญ และชื่อวิทยาศาสตร์ของสิ่งมีชีวิตอย่างละเอียด</p>	

สื่อการเรียนรู้ / แหล่งเรียนรู้

1. ระบบนิเวศต่าง ๆ ภายในโรงเรียน
2. แบบบันทึกกิจกรรม
3. แผ่นใส และเครื่องหมายข้ามศีรษะ
4. เอกสารประกอบการเรียน
5. บัตรคำชี้อวิทยาศาสตร์ของสั่งมีชีวิต

การวัดและประเมินผล (ด้านความรู้)

1. จากการร่วมอภิปรายและตอบคำถามที่กำหนดให้ระหว่างสอน
2. จากการระบุเหตุที่ในการจัดทำแผนกวัสดุสิ่งของและปฏิบัติกรรม
3. จากการสรุปท้ายกิจกรรม
4. แบบทดสอบท้าย

แบบบันทึกกิจกรรมที่ 1 เรื่องระบบนิเวศไก่ตัว

กิจกรรม เรื่อง เรื่องระบบนิเวศไก่ตัว

- วัตถุประสงค์**
- 1.
 - 2.
 - 3

- อุปกรณ์ / สารเคมี**
- 1.
 - 2.
 - 3.
 - 4.

บันทึกผล (ออกแบบตาราง)

คำถามประกอบกิจกรรม

- 1) องค์ประกอบที่มีชีวิตที่นักเรียนพบเห็นจากการสำรวจ ได้แก่
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
- 2) ระบบความสัมพันธ์ที่ประกอบด้วยสิ่งมีชีวิต และสิ่งไม่มีชีวิตที่รวมอยู่ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง ซึ่งอาจมีขนาดเล็ก หรือขนาดใหญ่ก็ได้ เรียกว่า
- 3) นักเรียนคิดว่ามีปัจจัยสำคัญอะไรบ้าง ซึ่งมีอิทธิพลต่อจำนวน และชนิดของสิ่งมีชีวิตที่สำรวจได้จากระบบนิเวศ
.....
.....
.....
.....

สรุปผลกิจกรรม

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ในงานกิจกรรมที่ 1 เรื่องระบบนิเวศใกล้ตัว

คำสั่ง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมศึกษาและปฏิบัติตามขั้นตอน ดังไปนี้

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 – 6 คน
2. ครุกำหนดสถานที่ตามจำนวนกลุ่มของนักเรียน พร้อมที่แจงรายละเอียดเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ใช้ สถานที่ นักเรียนร่วม จับคลากเพื่อเลือกสถานที่
 - ไม้เมตรหรือต้นเมตร
 - แวนขยาย
 - ขันน้ำและถังใส่น้ำพลาสติก
 - สวิง
 - พลั่วบุดิน
 - เทอร์มอมิเตอร์
3. นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกหัวหน้ากลุ่ม เลขากรุ่น และหน้าที่อื่นตามความเหมาะสม
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกไปสำรวจสภาพแวดล้อมโดยทั่วไปรอบ ๆ บริเวณ และเก็บข้อมูลอย่างละเอียดให้ได้มาก ที่สุดในระบบนิเวศที่กลุ่มรับผิดชอบ
5. สมาชิกกลุ่มน้ำข้อมูลมาอภิปราย พร้อมร่วมวางแผนเพื่อจำแนกประเภทของสิ่งมีชีวิต และออกแบบตารางบันทึก เพื่อบันทึกผล / จัดกระทำข้อมูล
6. นักเรียนแต่ละกลุ่มน้ำเสนอผลงานในรูปของแผ่นใสหน้าชั้นเรียน พร้อมอภิปราย ซักถาม และเปลี่ยนความรู้
7. นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายกิจกรรมที่กำหนดให้
8. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมออกแบบแผนผังกราฟฟิก สรุปการจัดกลุ่มสิ่งมีชีวิตที่ได้จากการสำรวจ และนำผลงานติด บอร์ดหลังห้องเรียน

แผนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการคิด แผนที่ 2

วิชา วิทยาศาสตร์กายภาพ รหัส ว 43206
เรื่อง ความหลากหลายทางชีวภาพในท้องถิ่น

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
เวลา 4 คาบเรียน

สาระสำคัญ

1. ในท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่นจะพบว่ามีความหลากหลายทางชีวภาพที่แตกต่างกันทั้งความหลากหลายทางพันธุกรรม ความหลากหลายของสปีชีส์ และความหลากหลายทางนิเวศวิทยา อันเป็นผลมาจากการปัจจัยทางกายภาพและปัจจัยทางชีวภาพ ที่ต่างกัน
2. สิ่งมีชีวิตชนิดต่าง ๆ ที่อาศัยอยู่ในแหล่งที่อยู่เดียวกันจะมีความสัมพันธ์เข้มแข็งต่อกันในเชิงอาหารที่เป็นโซ่อี้ต่อเนื่อง กัน หรือมีความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนในลักษณะสายใยอาหาร ซึ่งรวมทั้งมนุษย์ที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นนั้นด้วย
3. สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการดำรงชีวิตของสิ่งมีชีวิต แบ่งออกเป็นสิ่งแวดล้อมทางด้านกายภาพ ได้แก่ อุณหภูมิ แสงสว่าง น้ำ แร่ธาตุ ความเป็นกรด-เบส (pH) และสิ่งแวดล้อมทางชีวภาพ ได้แก่ สิ่งมีชีวิตทั้งหลายที่อาศัยอยู่ร่วมกัน
4. แนวทางที่จะช่วยให้ความหลากหลายทางชีวภาพคงอยู่ไม่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลง ของสภาพแวดล้อมโลก หรือมาจากการดำเนินกิจกรรมของมนุษย์เพื่อการบังชิพ คือการร่วมอนุรักษ์อย่างยั่งยืนและ รู้ภัยค่า

คประสงค์การเรียนรู้ด้านความรู้

1. ศึกษาและเปรียบเทียบความแตกต่างของความหลากหลายทางชีวภาพในท้องถิ่น
2. อธิบายความเข้มแข็งของสิ่งมีชีวิตที่พบในท้องถิ่น และความสัมพันธ์ที่เกี่ยวโยงกับมนุษย์
3. เปรียบเทียบและอธิบายความแตกต่างระหว่างสิ่งแวดล้อมทางกายภาพและด้านชีวภาพ
4. นำความรู้มาเสนอแนวทางวิธีการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

จุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะการคิด

1. ทักษะการสรุปผลความเห็น
2. ทักษะการสังเกต
3. ทักษะการจัดโครงสร้างความรู้

เนื้อหา

ในท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่นพบว่ามีความหลากหลายทางพันธุกรรมของสิ่งมีชีวิต ความหลากหลายของสปีชีส์ และความหลากหลายทางนิเวศวิทยา ซึ่งจัดเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดความหลากหลายทางชีวภาพ

ปัจจัยทางการกายภาพ หมายถึง องค์ประกอบในสภาพแวดล้อมที่ไม่มีชีวิต เช่น อุณหภูมิ แสงสว่าง ดิน น้ำ แร่ธาตุ ความกดดัน และความเป็นกรด

ปัจจัยทางชีวภาพ หมายถึง องค์ประกอบในสภาพแวดล้อมที่มีชีวิต ซึ่งได้แก่ สิ่งมีชีวิตชนิดต่าง ๆ ทั้งพืช สัตว์ เชื้อรา แบคทีเรีย และไพรโடอซัว ทั้งปัจจัยทางกายภาพและปัจจัยทางชีวภาพ ต่างมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตทุกชนิด การอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน เป็นกลไกสำคัญที่จะช่วยให้สิ่งมีชีวิตมีการสืบทอดจากรุ่นหนึ่ง ไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง

กิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรม	ทักษะการคิด / ขั้นตอน
<p>กิจกรรมที่ 1 (เวลา 4 คาบเรียน)</p> <p>ขั้นนำ</p> <p>1. ครูนำสื่อสารคดี เรื่องป่าชายเลน มาให้นักเรียนศึกษาสภาพความเป็นอยู่ โดยทั่วไป</p> <p>2. ครูชวนนักเรียนสนทนากับสาระความรู้ที่ได้รับ และให้นักเรียนร่วมตอบ คำถามต่อไปนี้</p> <p>2.1 สภาพของป่าชายเลนมีลักษณะแตกต่างจากป่าโดยทั่วไปอย่างไร</p> <p>2.2 สิ่งมีชีวิตที่พบเห็นได้แก่อะไรบ้าง</p> <p>2.3 สิ่งมีชีวิตชนิดใดที่พบเห็นมีจำนวนมากที่สุด นักเรียนคิดว่าเป็นเพราะ อิทธิพลของปัจจัยใด</p> <p>2.4 หากสภาพแวดล้อมเปลี่ยนไปจากเดิม เช่นเกิดน้ำท่วมฉับพลัน คาดว่าจะ ส่งผลต่อสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่อย่างไร</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 – 5 คน และพานักเรียนไปศึกษานอก สถานที่ในบริเวณห้องถินที่อยู่นอกโรงเรียน (วัดอโศกaram)</p> <p>2. ครูแจกใบกิจกรรมที่ 3 เรื่องศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพในห้องถิน พร้อมชี้แจงแนะนำในเก็บข้อมูล และข้อควรระวังขณะปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>3. นักเรียนร่วมศึกษาและวางแผนเพื่อดำเนินการปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอน เพื่อให้ได้ข้อมูลครบสมบูรณ์ พร้อมทั้งบันทึกข้อมูลที่ได้ลงในแบบบันทึก ข้อมูล</p> <p>4. ครูนำอภิปราย นักเรียนร่วมอภิปรายและตอบคำถามในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ สี กลิ่น ความชื้น อุณหภูมิ ความเป็นกรด-เบส ความชุ่นใส การส่องผ่าน ของแสง และสิ่งปนเปื้อนในแหล่งน้ำ เป็นต้น ว่ามีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิต ของสิ่งมีชีวิตที่พบหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>ทักษะการสรุปลงความเห็น</p> <ul style="list-style-type: none"> -- ศึกษาข้อมูลทั้งหมด -- จัดกระทำกับข้อมูลด้วย วิธีต่าง ๆ ตามความ เหนาะสนใจ -- สรุปสาระสำคัญของ ข้อมูล -- ให้ความเห็นเกินไปจาก ข้อมูลที่มีอยู่โดยอาศัยการ เชื่อมโยง และการใช้ เหตุผล ข้างอิงกับความรู้ เดิม -- อธิบายความคิดเห็นโดย ใช้เหตุผลประกอบ <p>ทักษะการสังเกต</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ประสาทล้มผัสทางด้านในการสำรวจสิ่ง หนึ่งสิ่งใดหรือ ปรากฏการณ์ใด ปรากฏการณ์หนึ่ง เพื่อให้ ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพและ เชิงปริมาณ 2. ให้ข้อมูลการสังเกตที่เป็น ข้อมูลเชิงประจักษ์

กิจกรรม	ทักษะการคิด / ขั้นตอน
<p>5. ครูใช้คำตามและให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมแลกเปลี่ยนความรู้ ซึ่งกัน โดยครูตั้งคำถามและนักเรียนร่วมตอบคำถาม ต่อไปนี้</p> <p>5.1 สภาพและลักษณะที่ปรากฏ โดยทั่วไปของสถานที่ที่ศึกษามีลักษณะอย่างไร</p> <p>5.2 สิ่งมีชีวิตที่พบจำนวนมากที่สุด และพบจำนวนน้อยที่สุดได้แก่อะไร</p> <p>5.3 ชนิดและจำนวนของสิ่งมีชีวิตที่พบมีมากหรือน้อยทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของสิ่งใด</p> <p>5.4 สิ่งมีชีวิตที่พบมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันอย่างไร</p> <p>5.5 หากเกิดการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมอย่างฉับพลัน เช่น ภาระนำท่อมอย่างฉับพลัน หรืออุณหภูมิของโลกสูงขึ้นอันเนื่องจากการเกิดภาวะโลกร้อน คาดว่าจะส่งผลอย่างไรต่อสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ดังกล่าว</p> <p>5.5 สภาพของระบบนิเวศที่ศึกษาอื้อต่อการดำรงชีวิตของสิ่งมีชีวิตที่พบเห็นอย่างไร และระบบนิเวศดังกล่าวมีประโยชน์ชนิดต่อนักเรียนหรือบุคคลในท้องถิ่นอย่างไร</p>	
<p>6. ครูตั้งคำถามและนักเรียนร่วมเปรียบเทียบข้อแตกต่างของปัจจัยทางกายภาพและปัจจัยทางชีวภาพ ดังนี้</p> <p>6.1 สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการดำรงอยู่ของสิ่งมีชีวิตที่พบเห็นได้แก่อะไรบ้าง</p> <p>6.2 สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตของสิ่งมีชีวิตดังกล่าวแยกออกเป็นสิ่งที่มีชีวิตและสิ่งที่ไม่มีชีวิต ได้แก่อะไรบ้าง</p> <p>6.3 สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตของสิ่งมีชีวิตซึ่งจัดเป็นสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิตจัดเป็นปัจจัยทางด้านใด</p> <p>ขั้นสรุป 7. นักเรียนร่วมอภิปราย และสรุปเกี่ยวกับความหลากหลายทางชีวภาพในท้องถิ่น รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ร่วมกันดังกล่าว</p> <p>8. นักเรียนร่วมสรุปเปรียบเทียบและยกตัวอย่างปัจจัยทางกายภาพและปัจจัยทางชีวภาพ</p> <p>9. ครูใช้คำนักเรียนร่วมสนทนากัน พร้อมระบุแนววิธีการหรือการจัดทำโครงการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพในท้องถิ่น</p> <p>10. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมวางแผนในการนำเสนอข้อมูลและผลงานจากการสำรวจความหลากหลายในท้องถิ่น ในรูปของการจัดนิทรรศการเพื่อเผยแพร่ให้ผู้สนใจทั่วไป โดยนำเสนอเป็นองค์รวมเรื่องความหลากหลายทางชีวภาพในท้องถิ่นในหัวข้อ ความหลากหลายทางพันธุกรรม ความหลากหลายทางชีวภาพในระบบนิเวศ ความหลากหลายของสปีชีส์ ประโยชน์ ไทย ที่มีต่อมนุษย์และสิ่งมีชีวิตชนิดอื่น</p>	<p>ทักษะการจัดโครงสร้างความรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้ครบถ้วน 2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล จัดแสดงความสัมพันธ์ของข้อมูล / องค์ประกอบของเรื่อง

สื่อการเรียนการสอน / แหล่งการเรียนรู้

1. สื่อโสต เรื่องป่าชายเลน
2. แหล่งเรียนรู้ในห้องถินสมุทรปราการ (วัดโศกaram)
3. การขับนอร์ดวิชาการเรื่องความหลากหลายของสิ่งมีชีวิตในห้องถิน
4. ตัวอย่างโครงการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพในห้องถิน
5. อุปกรณ์เพื่อสำรวจและเก็บข้อมูล
 - แวนขยาย
 - เทอร์มอมิเตอร์
 - แผ่นเซคิดิสต์
 - swing jib แมลง
 - กระดาษยูนิเวอร์ซอลอินดิเคเตอร์

การวัดผลประเมินผลด้านความรู้

1. คำาณเพื่อประเมินระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
2. แบบทดสอบหลังเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้
3. การเสนอแนวทางเพื่ออนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพในห้องถิน
4. การอภิปราย เปรียบเทียบ และสรุปเกี่ยวกับปัจจัยทางภาษาและปัจจัยทางชีวภาพ

ใบกิจกรรมที่ 2
เรื่องศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพในท้องถิน

คำสั่ง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมศึกษาและปฏิบัติตามขั้นตอนด่อไปนี้

ขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรม

1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 – 5 คน
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมสำรวจและสังเกตสถานที่โดยรอบเพื่อวางแผนปฏิบัติกิจกรรม พร้อมเขียนแผนผังประกอบ
3. นักเรียนใช้อุปกรณ์ เช่น สวิงจับแมลง และสังเกตสิ่งมีชีวิตทั้งพืชและสัตว์ที่พบเห็นโดยรอบ บันทึกผล
4. นักเรียนสังเกต ตี กลิ่น ความคุ้นเคยของน้ำ และสิ่งปนเปื้อนในน้ำ และบันทึกผล
5. วัดการส่งผ่านของแสงลงสู่น้ำโดยใช้อุปกรณ์วัดความโปร่งใสของน้ำ คือ แผ่นเซคิดิสก์ โดยย่อนแผ่นเซคิดิสก์ที่ผูกติดกับเชือกซึ่งทำเครื่องหมายบนกระเบื้องหินไว้แล้วลงในน้ำจนถึงจุดที่เริ่มนองไม่เห็นแผ่นเซคิดิสก์ อ่านความลึกจากเครื่องหมายบนเส้นเชือกลงไปอีกเล็กน้อย จากนั้นยกขึ้นช้า ๆ จนเริ่มนองเห็นแผ่นเซคิดิสก์ อ่านความลึกจากเครื่องหมายบนเส้นเชือกอีกรั้งหนึ่ง นำค่าที่ได้ทั้ง 2 ครั้ง มาหาค่าเฉลี่ยผลที่จะได้เป็นค่าการส่งผ่านของแสงลงในแหล่งน้ำนั้นและบันทึกผล
6. วัดอุณหภูมิของน้ำในแหล่งน้ำที่ระดับผิวน้ำและระดับความลึก 20 เซนติเมตร
7. วัดความเป็นกรด - 鹼 ของน้ำที่ระดับผิวน้ำและระดับความลึก 20 เซนติเมตร
8. นักเรียนบันทึกข้อมูลลงในแบบบันทึกข้อมูลและตอบคำถามท้ายกิจกรรม

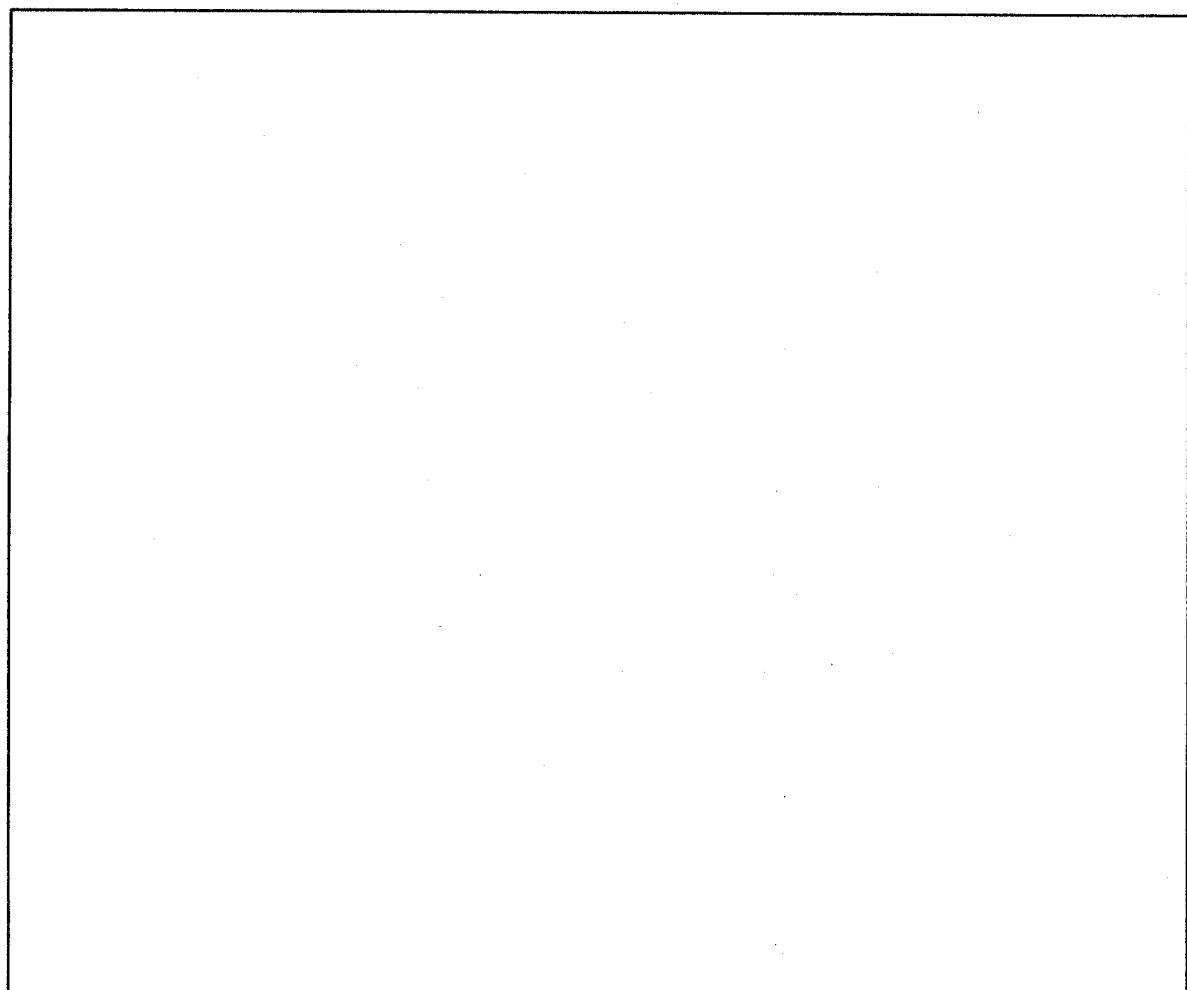
แบบบันทึกกิจกรรมที่ 2
เรื่องพื้นฐานความหลากหลายทางชีวภาพในท้องถิ่น

จุดประสงค์การทำกิจกรรม

1. อธิบายสภาพแวดล้อมทั่วไปรอบ ๆ บริเวณที่สำรวจทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิตได้
2. อธิบายความเชื่อมโยงสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิตที่พบเห็นในท้องถิ่น และความเชื่อมโยงที่มีต่อมนุษย์
3. สรุปได้ว่า สี กลิ่น ความรุนแรงของน้ำ การส่องผ่านของแสง สิ่งปนเปื้อน และค่าความเป็นกรด – เบส มีความเกี่ยวข้องกับชนิด และจำนวนของสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่น

แบบบันทึกข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ

1. แผนผังแสดงตำแหน่งของบริเวณที่สำรวจ

2. ตารางบันทึกผลการสำรวจ

กลุ่มที่.....วัน / เดือน / ปี.....

รายการสำรวจ		ผลการสำรวจ
สีของน้ำ		
กลิ่น		
สิ่งปนเปื้อนในน้ำ		
ปริมาณฝุ่นละอองในอากาศ		
ค่าการส่องผ่านของแสง		
อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	ระดับผิวน้ำ	
	ระดับผิวดิน	
ความเป็นกรด-เบส	ระดับผิวน้ำ	
	ระดับผิวดิน	
สิ่งมีชีวิตที่พบริบบกการสำรวจ		
-- พืชที่พบ		
-- สัตว์ที่พบ		

สรุปผลกิจกรรม

.....

.....

.....

.....

คำถามท้ายกิจกรรม

1. สถานที่หรือบริเวณที่กลุ่มของนักเรียนสำรวจมีลักษณะโดยรวมเป็นอย่างไร

.....

2. สิ่งมีชีวิตที่นักเรียนพบเห็นอย่างหลากหลายต่างมีความสัมพันธ์ต่อกันในด้านใด

.....

3. ปริมาณแสง อุณหภูมิ ค่าความเป็นกรด – เบส มีส่วนในการกำหนดชนิด และจำนวนของสิ่งมีชีวิตหรือไม่อย่างไร

.....

4. สิ่งมีชีวิตที่นักเรียนพบเห็นมีความเกี่ยวโยงสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในห้องถังหรือตัวนักเรียนอย่างไร

.....

5. ปัจจัยทางกายภาพและปัจจัยทางชีวภาพแตกต่างกันอย่างไร อธิบายและยกตัวอย่างประกอบ

.....

แผนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการคิด แผนที่ 3

วิชา วิทยาศาสตร์กายภาพ รหัส ว 43206
เรื่อง การจัดจำแนกหมวดหมู่

ชั้นมัธยศึกษาปีที่ 6
เวลา 3 คาบเรียน

สาระสำคัญ

1. นักวิทยาศาสตร์ในอดีตได้จัดแบ่งสิ่งมีชีวิตออกเป็นหมวดหมู่โดยอาศัย ลักษณะ โครงสร้างร่วมกันของสิ่งมีชีวิต เช่น ลักษณะสืบท่องเลือด(มีเดือดสีแดง – ไม่มีเดือดสีแดง) ลักษณะการออกกลูก(ออกกลูกเป็นตัว – เป็นไข่) พิษที่เป็นไม้พุ่ม ไม้ล้มลุก ไม้เข็มดัน พิษใบเดียงคุ้ง และพิษใบเดียงเดียว

2. ลักษณะสำคัญในการจัดแบ่งสิ่งมีชีวิตออกเป็นอาณาจักรต่าง ๆ ได้แก่ ความสามารถในการเคลื่อนที่ การรับรู้และการตอบสนองการตอบสนอง ความสามารถในการสร้างอาหาร จำนวนเซลล์ และองค์ประกอบของเซลล์

3. ความสำคัญของสิ่งมีชีวิตในอาณาจักรต่าง ๆ ที่มีต่อมนุษย์และสิ่งมีชีวิตชนิดอื่นในด้านประโภชน์ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ เช่น เป็นอาหาร สินค้าเชื้อขายเพื่อการยังชีพ ด้านอุตสาหกรรม เช่น การผลิตสินค้าเพื่อการบิโภค และอุปโภค ด้านการแพทย์ เช่น การผลิตยาภัณฑ์ ยาสมุนไพร และด้านสิ่งแวดล้อม เช่น ความอุดมสมบูรณ์ของระบบน้ำเสีย ส่วนในด้านไทย ได้แก่ สิ่งมีชีวิตบางกลุ่มจะก่อให้เกิดโรคต่าง ๆ มากนัย ก่อให้เกิดความเสียหายต่อมนุษย์ สัตว์ และพืชผัก

จุดประสงค์การเรียนรู้ด้านความรู้

- ศึกษาและนิยามความหมายของคำว่า เทคโนโลยีชีวภาพพันธุวิศวกรรม และสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม
- อธิบายขั้นตอนการตัดต่อชีนเพื่อสร้าง DNA ลูกผสมในสิ่งมีชีวิตบางชนิด และระบุความสำคัญของ เทคโนโลยีชีวภาพที่มีต่อมนุษย์โลก
- ยกตัวอย่างการนำความรู้เรื่องพันธุวิศวกรรมมาใช้ประโยชน์ และระบุไทยที่เป็นผลมาจากการตัดแต่งชีน

จุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะการคิด

- ทักษะการวิเคราะห์
- ทักษะการเชื่อมโยง

เนื้อหา

นักชีวิทยาต้องเดือดีจนถึงปัจจุบัน ได้จัดจำแนกหมวดหมู่สิ่งมีชีวิต โดยพิจารณาจากข้อมูลหลายด้าน ได้แก่ ความคล้ายคลึงกันในทางโครงสร้าง ออร์แกนเซลล์ และสารเคมีที่สร้างขึ้นภายในเซลล์ สิ่งมีชีวิตที่มีความใกล้ชิดกันทางพันธุกรรมมากจะมีความคล้ายคลึงกันมาก และถูกจัดไว้ในอาณาจักรหรือหมวดหมู่ย่อยเดียวกัน ได้แก่ อาณาจักรสัตว์ อาณาจักรพืช อาณาจักรprotoista อาณาจักรอนิรา และ อาณาจักรฟังใจ

การจัดสิ่งมีชีวิตไว้ในอาณาจักรเดียวกันจะใช้เกณฑ์การมีลักษณะร่วมกันของสิ่งมีชีวิต เช่น องค์ประกอบภายในเซลล์ จำนวนเซลล์ การสั่งเคราะห์สาร การเคลื่อนที่ การรับรู้และการตอบสนอง การสืบพันธุ์ หรือลักษณะโครงสร้างของร่างกาย เป็นต้น

สิ่งมีชีวิตทุกชนิดต่างมีความสำคัญต่อระบบ生นิเวศ เนื่องจากสิ่งมีชีวิตแต่ละชนิดในอาณาจักรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันอย่างซับซ้อน ทั้งในแง่ของประโยชน์และโทษ ถ้าสิ่งมีชีวิตชนิดใดชนิดหนึ่งตายลงหรือสูญพันธุ์ ย่อมมีผลกระทบกระเทือนต่อสิ่งมีชีวิตชนิดอื่น ในระบบ生นิเวศด้วยกัน

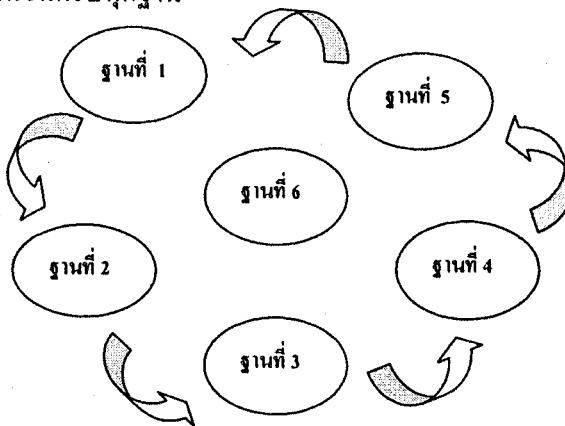
กิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรม	ทักษะการคิด / ข้อตอน
<p>กิจกรรมที่ 1 (เวลา 2 คาบเรียน)</p> <p>ขั้นนำ</p> <p>1. ครูกำหนดสถานการณ์ เช่น การจัดเรียงสินค้าของร้านค้า หรือของห้างสรรพสินค้าในชุมชนที่นักเรียนรู้จัก ให้นักเรียนร่วมอภิปราย วิเคราะห์ และตอบคำถาม ต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> -- ร้านค้าหรือห้างสรรพสินค้า มีแนวทางหรือวิธีการจัดเรียงสินค้าแต่ละประเภทอย่างไร -- เหตุใดทางร้านค้าหรือห้างสรรพสินค้าจึงมีการจัดวาง หรือจัดแบ่งประเภทของสินค้าออกเป็นชั้น / บริเวณต่าง ๆ ของตัวอาคาร -- หากร้านค้าหรือร้านสะดวกซื้อใกล้บ้านไม่มีการจัดแบ่งประเภท หรือหมวดหมู่ของสินค้า โดยนำมาวางคละกัน นักเรียนคิดว่าจะเกิดผลอย่างไร <p>ขั้นสอน</p> <p>1. ครูให้นักเรียนศึกษาแผนผังแสดงประวัติการศึกษาอนุกรมวิธานของนักวิทยาศาสตร์ในอดีต จากเอกสารประกอบการเรียน และตั้งคำถามให้นักเรียนร่วมหาคำตอบ ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.1 นักวิทยาศาสตร์จัดแบ่งสิ่งมีชีวิตออกเป็นเกลุ่ม ได้แก่อะไรบ้าง 1.2 ระบุเกณฑ์ที่นักวิทยาศาสตร์ใช้ในการจัดแบ่งสิ่งมีชีวิตออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ 1.3 ถ้าหากนักเรียนต้องการจัดแบ่งเพื่อนในห้องออกเป็นกลุ่ม ๆ นักเรียนจะใช้เกณฑ์ใดในการจัดแบ่ง <p>2. ครูให้นักเรียนร่วมศึกษาตารางแสดงการจัดจำแนกสิ่งมีชีวิต ในเอกสารประกอบการเรียน และตอบคำถาม ต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 2.1 มีหลักเกณฑ์สำคัญอะไรบ้างที่ใช้ในการจำแนกสิ่งมีชีวิต 2.2 ใน การจัดแบ่งสิ่งมีชีวิตออกเป็นกลุ่ม Homologous structure และ Analogous structure นักวิทยาศาสตร์ใช้เกณฑ์ใดในการจัดแบ่ง 2.3 การจัดหมวดหมู่สิ่งมีชีวิต มีลำดับในการจัดเรียงอย่างไร และลำดับในหมวดหมู่ใดที่สิ่งมีชีวิต มีรูปร่าง ลักษณะ โครงสร้าง ที่คล้ายคลึงกันมากที่สุด 	<p>ทักษะการเชื่อมโยง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. พิจารณาข้อมูลต่างๆ 2. เสือกข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกับมาสัมพันธ์กันให้มีความหมาย 3. อธิบายความสัมพันธ์ของข้อมูล

กิจกรรม	ทักษะการคิด / ขั้นตอน
<p>3. ครูนำเสนอรูปภาพแสดงแบบแผนการเจริญเติบโตของตัวอ่อนของสัตว์บางชนิด นักเรียนร่วมพิจารณาและตอบคำถามต่อไปนี้</p> <p>3.1 จากรูปภาพลักษณะใดที่พบในตัวอ่อนของสิ่งมีชีวิตที่กำหนดให้ทุกชนิด</p> <p>3.2 ลักษณะดังกล่าวพบปราภัยในตัวเดิมวัยของสิ่งมีชีวิตดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร</p> <p>4. ครูอธิบายให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับ ช่องเหงือก ที่พบในตัวอ่อน และ พัฒนาการของช่องเหงือกในตัวเดิมวัยของสิ่งมีชีวิตกลุ่มดังกล่าว</p> <p>5. ครูนำเสนอรูปภาพแสดงจากกระบวนการโนรานกับจากกระบวนการของสัตว์เลี้ยงคลานที่บิน ให้นักเรียนสังเกต เปรียบเทียบ และร่วมระบุ ลักษณะ โครงสร้างที่คล้ายคลึงกัน นักเรียนคิดว่าลักษณะดังกล่าวเกี่ยวข้อง กับวิวัฒนาการระหว่างสัตว์ปีกและสัตว์เลี้ยงคลานอย่างไร</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>6. นักเรียนร่วมสรุปหลักเกณฑ์สำคัญ ในการจัดจำแนกสิ่งมีชีวิตมาเป็นข้อ ๆ</p> <p>7. นักเรียนเขียนแผนผังมโนมติ เพื่อสรุปหลักเกณฑ์สำคัญในการจัดจำแนกสิ่งมีชีวิต</p> <p>8. นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายกิจกรรมการเรียนรู้</p>	

กิจกรรมที่ 2 (เวลา 1 คาบเรียน)

- ขั้นนำ**
1. ครูนำอภิปรายเกี่ยวกับความหลากหลายของสิ่งมีชีวิตในโลก
 2. ครูตั้งคำถามว่า นักเรียนจะใช้คุณสมบัติหรือเกณฑ์ใดจัดแบ่งหมวดหมู่ สิ่งมีชีวิตชนิดต่าง ๆ ที่พบเห็นหรือรู้จัก
- ขั้นสอน**
1. นักเรียนศึกษาและวิเคราะห์แผนภาพ และร่วมตอบคำถาม
 - 1.1 มีการจัดแบ่งสิ่งมีชีวิตออกเป็นหมวดหมู่ต่าง ๆ ในระดับอาณาจักร ได้แก่ อาณาจักรได อะไรมีบ้าง
 - 1.2 ในการจัดแบ่งหมวดหมู่สิ่งมีชีวิตออกเป็นอาณาจักรต่าง ๆ ของ นักวิทยาศาสตร์ ใช้หลักเกณฑ์ใด
 - 1.3 สิ่งมีชีวิตอาณาจักรใด มีองค์ประกอบของเซลล์ต่างจากอาณาจักรอื่น
 - 1.4 นักเรียนคิดว่ามีสิ่งมีชีวิตอะไรอีกบ้าง ที่นักเรียนรู้จักแต่ไม่ถูกนำมาจัดแบ่งลงในใบความรู้ดังกล่าว

กิจกรรม	ทักษะการคิด / ขั้นตอน
<p>4. ครูอธิบายให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับ การจัดแบ่งสิ่งมีชีวิตออกเป็นอาณาจักร ต่าง ๆ ครูแจ้งชุดประسنค์การเรียนรู้ และหัวข้อการเรียนรู้ในแต่ละฐาน นักเรียนร่วมศึกษาจาก ชุดการสอนที่ครูเตรียมไว้เป็นฐานต่าง ๆ จำนวน 6 ฐาน ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> -- ฐานที่ 1 อาณาจักรสัตว์ -- ฐานที่ 2 อาณาจักรพืช -- ฐานที่ 3 อาณาจักรโพธิตสตา -- ฐานที่ 4 อาณาจักรมอนเอนอร่า -- ฐานที่ 5 อาณาจักรฟังไจ -- ฐานที่ 6 ไวรัส / ไวรอยด์ (ฐานสำรอง) <p>ขั้นตอนการเรียนการเรียนรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนั่งประจำฐานจนครบทุกฐาน นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน 2. นักเรียนศึกษาเอกสารใบคำสั่ง และปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนด พร้อมทำแบบฝึกหัดในแต่ละฐาน (ไม่ให้นักเรียนดูเฉลยก่อนทำการกิจกรรมต่าง ๆ จนแล้วเสร็จ) เมื่อได้ข้อมูลครบกำหนดเวลา 15 นาที ให้เปลี่ยนฐานจนครบทุกฐาน 	<p>ทักษะการวิเคราะห์</p> <ul style="list-style-type: none"> -- ศึกษาข้อมูล -- ตั้งวัตถุประสงค์ในการจำแนก -- กำหนดเกณฑ์ในการจำแนกข้อมูล -- แยกเบะข้อมูลตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อให้ได้องค์ประกอบ -- หาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบและความสัมพันธ์ของข้อมูล
<p>3. นักเรียนกลุ่มใดทำเสร็จก่อนเวลาให้เข้าศึกษาในศูนย์สำรอง โดยปฏิบัติ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 3.1 ถ้าเสร็จก่อนเวลา 1 กลุ่ม ให้เข้าศูนย์สำรอง 3.2 ถ้าเสร็จก่อนเวลา 2 กลุ่ม ให้สลับศูนย์การเรียน <p>4. เมื่อผู้เรียนทำการกิจกรรมแต่ฐานเสร็จ ให้ตรวจสอบจากบัตรเฉลย เก็บเอกสารและสื่อต่าง ๆ ใส่กล่องหรือซองชุดการสอนให้เรียบร้อยก่อนเปลี่ยนฐานไปเรียนฐานต่อไป</p>	

กิจกรรม	ทักษะการคิด / ขั้นตอน
<p>ขั้นสรุป 6. เมื่อนักเรียนเปลี่ยนฐานจนครบ 5 ฐาน (รวมฐานสำรองเท่ากับ 6 ฐาน) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสรุปความรู้จากความรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรมในแต่ละฐาน</p> <p>7. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนเพื่อนำเสนอ แลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นที่ได้จากการกิจกรรมดังกล่าว การกำหนดเกณฑ์ในการจัดแบ่งสิ่งมีชีวิตออกเป็นอาณาจักรต่าง ๆ และสรุปเกี่ยวกับ ประเทศไทย - ไทย ของสิ่งมีชีวิตชนิดต่าง ๆ ที่มีต่อมนุษย์รวมทั้งสิ่งมีชีวิตชนิดอื่นที่อาศัยอยู่ร่วมกัน</p> <p>8. นักเรียนร่วมทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อประเมินผล</p>	

สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้

- ตารางแสดงการจัดจำแนกสิ่งมีชีวิต
- ร้านค้า / ห้างสรรพสินค้าในชุมชน
- ชุดการสอน เรื่องความหลากหลายของสิ่งมีชีวิต
- ตัวอย่างรูปภาพแสดงสิ่งมีชีวิตชนิดต่าง ๆ

การวัดผลและประเมินผล (ด้านความรู้)

- คำ답นาระหว่างเรียน
- แบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน
- แบบฝึกหัดประจำฐานต่าง ๆ ของชุดการสอน
- การร่วมอภิปราย สรุปสาระการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการคิด แผนที่ 4

วิชา วิทยาศาสตร์กายภาพ รหัส ว 43206
เรื่อง เทคโนโลยีชีวภาพและพันธุวิศวกรรม

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
เวลา 4 课堂เรียน

สาระสำคัญ

1. เทคโนโลยีชีวภาพเป็นความรู้แขนงหนึ่งของการศึกษาด้านพันธุศาสตร์ ที่นำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อมนุษย์ในหลากหลายรูปแบบ ทั้งทางด้านการแพทย์ ด้านการอุตสาหกรรม ด้านการเกษตร และด้านสิ่งแวดล้อม
2. พันธุวิศวกรรมหรือเทคโนโลยี GMO, คือการใช้เทคโนโลยีในการตัดแต่ง เปลี่ยนแปลง หรือสร้างสายพันธุ์พืชและสัตว์ หรือจุลินทรีย์ โดยใช้เทคนิคการตัดต่อชิ้น ทำให้เกิด DNA ถูกผสาน แล้วนำไปใส่ในสิ่งมีชีวิตชนิดใหม่ เพื่อให้ได้สิ่งมีชีวิตที่มีสมบัติดีกว่าเดิม หรือมีลักษณะตามที่มนุษย์ต้องการ
3. ตัวอย่างการนำความรู้เรื่องพันธุวิศวกรรมมาใช้ประโยชน์ เช่น การสร้างสายพันธุ์เบคทีเรียเพื่อสังเคราะห์โปรตีนหาหาก ได้แก่ วัคซีน ชอร์โมนอินซูลิน การแปลงสายพันธุ์เบคทีเรีย เพื่อสลายสารอนินทรีย์ หรือทราบน้ำมันในแหล่งน้ำทึ่ง ช่วยลดปัญหาลังแวดล้อม และไทยที่อาจเกิดจากการแปลงสายพันธุ์ของสิ่งมีชีวิต เช่น อาจเกิดปัญหาการดื้อต่อสารเคมีในแมลงที่ไปกัดกินพืชแปลงพันธุ์

จุดประสงค์การเรียนรู้ด้านความรู้

1. ศึกษาสาระและนิยามความหมายของคำว่า เทคโนโลยีชีวภาพ
2. ระบุความสำคัญของเทคโนโลยีชีวภาพที่มีต่อนิยมโลก
3. อธิบายขั้นตอน กระบวนการ การสร้าง ดีเอ็นเอ ถูกผสาน ในสิ่งมีชีวิตบางชนิด

จุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะการคิด

1. ทักษะการตีความ
2. ทักษะการสรุปถลุงความคิดเห็น

เนื้อหา

เทคโนโลยี เป็นการประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตตามที่มนุษย์ต้องการ หรือเป็นการใช้ความรู้เกี่ยวกับยีนหรือหน่วยพันธุกรรม และ DNA เพื่อเปลี่ยนแปลงหรือสร้างพันธุ์ของพืช สัตว์ หรือจุลินทรีย์ โดยใช้เทคนิคการตัดต่อชิ้น เพื่อให้ได้สิ่งมีชีวิตที่มีคุณสมบัติดีกว่าเดิม

พันธุวิศวกรรม เป็นกระบวนการตัดต่อชิ้นเพื่อให้ได้สารพันธุกรรมที่สามารถถังเคราะห์ไปรักษาให้ได้ลักษณะที่มนุษย์ต้องการ ซึ่งตามปกติแล้วจะไม่สามารถถังเคราะห์ได้เอง

ประโยชน์ที่มนุษย์ได้รับจากการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาสายพันธุ์สิ่งมีชีวิตให้ให้มีลักษณะตามที่ต้องการ เช่น เพิ่มผลผลิตทางด้านอาหาร อนุรักษ์พันธุ์พืชหรือพันธุ์สัตว์ที่ใกล้สูญพันธุ์ ลดต้นทุนการผลิต ช่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ไม่ให้เกิดการผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม

กิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรม	ทักษะการคิด / ขั้นตอน
<p>กิจกรรมที่ 1 (เวลา 2 คาบเรียน)</p> <p>ขั้นนำ 1. ครูชวนนักเรียนร่วมสนทนากัน และใช้คำตามต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.1 นักเรียนรู้จักสิ่งมีชีวิตแปลงพันธุ์ (สิ่งมีชีวิต GMO) หรือไม่ 1.2 ให้นักเรียนยกตัวอย่างสิ่งมีชีวิตแปลงพันธุ์ที่นักเรียนรู้จัก 1.3 ทำไม่ต้องสร้างสิ่งมีชีวิตแปลงพันธุ์ ทึ้งที่สิ่งมีชีวิตในโลกนี้มีอยู่หลากหลายชนิดและแต่ละชนิดมีจำนวนมาก 1.4 นักเรียนคิดว่าสิ่งมีชีวิตแปลงพันธุ์ส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตอื่นหรือไม่ อย่างไร <p>ขั้นสอน 1. ครูทบทวนความรู้เดิมเรื่องเซลล์ และโครงสร้างของเซลล์และใช้คำตามดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.1 นักเรียนคิดว่าสารพันธุกรรมพบอยู่ที่โครงสร้างใดของเซลล์ 1.2 สารพันธุกรรมมีความสำคัญอย่างไรต่อสิ่งมีชีวิตแต่ละชนิด <ol style="list-style-type: none"> 2. ครูนำอภิปรายว่าหากต้องการให้สิ่งมีชีวิตมีลักษณะต่างไปจากเดิม หรือมีลักษณะตามที่เราต้องการ จะทำได้หรือไม่ ให้นักเรียนร่วมอภิปราย และร่วมตอบคำถาม 3. ครูยกตัวอย่างข้อความ และให้นักเรียนศึกษาพร้อมตอบคำถาม 	
<p>เจาะรหัส "จีเอ็มโอด" พันธุ์พืชจากน้ำมีอมนุษย์</p> <p>"ทางเลือก ทางรอด" สินค้าเกษตรไทยนวนเวทก้าวโลกปี 2000</p> <p>การเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม หรือ GMOs ซึ่งเป็นพืชตัดต่อพันธุ์ใหม่ที่มีคุณสมบัติพิเศษเหนือพันธุ์ดั้งเดิม อันเป็นการพัฒนาที่ท้าทายธรรมชาตินี้ ประเทศไทยมีเทคโนโลยีทางชีวภาพก้าวล้ำหน้ากว่าประเทศอื่นๆ ในโลกคงหนีไม่พ้นสหราชอาณาจักรที่สามารถสร้างพืชพันธุ์ใหม่ได้ถึง 3 ใน 4 ของ GMOs โลก ซึ่งไม่เพียงผลิตเพื่อเลี้ยงประชากรจำนวน 263 ล้านคนในประเทศไทย แต่ยังส่งออกไปยังประเทศอื่นๆ รวมทั้งไทยและญี่ปุ่นเอง ทำให้สังคมการค้าใหม่ของโลก จุฬะเบิดขึ้นเมื่อปี 2000 มาถึง</p>	<p>ทักษะการตีความ</p> <ul style="list-style-type: none"> -- ศึกษาข้อมูล / ข้อความ / เรื่องที่ต้องการตีความให้เข้าใจ -- หากความหมายของข้อความที่ไม่ได้มีนัยอกไวยโดยเชื่อมโยงข้อมูลที่มีกับข้อมูลอื่น ๆ ทึ้งที่มีอยู่หรือประสบการณ์เดิมอย่างนี้เหตุผล -- ระบุความหมายที่แห่งอยู่โดยอธิบายเหตุผลประกอบ

มະລາກອົບອື່ນໂອ ແກລື້ອນອື່ສານ “ກຣີຍີ່ປີ່” ເຈອຍາປຸງີ້ຫວະປັນ ຮ້ອງ ກ. ເກຍຕຮັບຜິດຂອບ

ກຣີຍີ່ປີ່ເຮັດວຽກຮ້ອງກຣີຍີ່ປີ່ເກຍຕຮັບຜິດຂອບຕ່ອປະເທດ ລັດພບມະລາກອົບອື່ນໂອ ແກລື້ອນອື່ສານ ໂດຍທີ່ມີຕົນພັນຖຸມາຈາກແປ່ງທົດລອງທີ່ຂອນກັນ ຜໍ້າບັງພບສາຮັດຕ້ອງໜ້ານໃນ ມະລາກອົບອື່ກົວຍ່າ ຮະບູຫາກປັດຍ່ໄປລຶ່ງຕາດບູໂປ່ງອາງຸກຄວ່າບາຕາຮັສິນຄ້າໄທ

3.1 GMO, ທີ່ຮີ້ອພິດຕ່ອພັນຖຸ ມີຄູຜສນບັດປີເສຍແໜ້ອພັນຖຸພື້ນທີ່ດັ່ງເຄີນອ່າງໄວ

3.2 ສິນຄ້າພື້ນຖານເກຍຕຮັບແລະອາຫານທີ່ມີການຕັດຕ່ອປ່ຽນປຸງທາງພັນຖຸກຣນ

(GMO_s : Genetical Modified Organisms) ແລະເກໂຫຼວໄໂລບີ້ຫວາກພ (Bio – Technology) ມາຍຄື່ງສິນຄ້າພື້ນຖານແລະອາຫານທີ່ມີລັກຍັນພະຍ່າງໄວ

3.3 ເຫຼຸດໄດ້ກຸ່ມກຣີຍີ່ປີ່ເຮັດວຽກຮ້ອງໃຫ້ກຣີຍີ່ປີ່ເກຍຕຮັບ ຕ້ອງຮັບຜິດຂອບຕ່ອປະເທດລັດພບມະລາກອົບອື່ນໂອ ແກລື້ອນອື່ສານ

3.4 ເພື່ອຫຼຸດໄດ້ປະເທດໄທຢະຊູກວ່າບາຕາຮາກປັດຍ່ໄຫ້ມະລາກອົບອື່ນໂອ ໄປ

ຄື່ງຕາດບູໂປ່ງ

3.5 ກຸ່ມກຣີຍີ່ປີ່ ອື່ອໜ່ວຍງານໄດ້ ແລະທຳງານເກີຍກັນດ້ານໄດ້

4. ກຽບຮັບຮົມຄໍາຕອນຈາກການຕື່ກວາມໜ້າຍຂໍ້ອມຸລ ແລະຕັ້ງຄໍາຄາມເພີ່ມເຕີມວ່າ

4.1 ມະລາກອົບອື່ນໂອແຕກຕ່າງຈາກມະລາກອົບທີ່ໄປອ່າງໄວ ໃຫ້ນັກເຮັນຮ່ວມອົກປ່າຍ

4.2 ມີປັ້ງຈີບທີ່ສ່ວນສັນນັບສຸນໃຫ້ມີການສ້າງມະລາກອົບແປ່ງພັນຖຸ

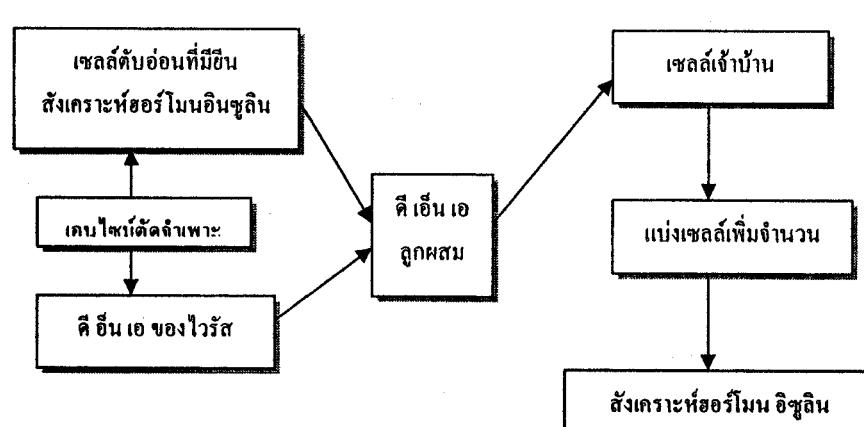
4.3 ການສ້າງມະລາກອົບແປ່ງພັນຖຸໃຫ້ທິກນິກຫຼີ້ວ່າດ້ວຍການໃຫ້

4.4 ຈາກປ່າວທີ່ມີນັກອຸຽກຍື່ງແວດລ້ອມນຸກເຂົ້າທຳລາຍໄວ່ມະລາກອົບ GMO, ນັກເຮັນມີຄວາມຄືດເຫັນອ່າງໄວ

4.5 ນັກເຮັນຄືດວ່າສິ່ງມີໝົວທີ່ຜ່ານເກວນິກການແປ່ງພັນຖຸຈະສ່າງພຸດຕ່ອມນຸ່ມຍື່ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມອ່າງໄວນ້າ

5. ໃຫ້ນັກເຮັນຮ່ວມສິບຄັນເກີຍກັນ ສິ່ງມີໝົວແປ່ງພັນຖຸ ທີ່ນັກເຮັນສານໃຈນາ 1 ຊົນດ ຈາກແຫດ່ງເຮັນຮູ້ຕ່າງໆ ພ້ອມບັນທຶກຂໍ້ອມລົງໃນໃບກິຈງານທີ່ຄຽງແນກໃຫ້

6. ນັກເຮັນນຳສາຮະຄວາມຮູ້ທີ່ສິບຄັນມານຳເສນອໜ້າຫັ້ນ ເພື່ອແລກປັບປຸງຄວາມຮູ້ ແລະເຫັນແພນກາພແສດງຂຶ້ນຕອນເກວນິກວິທີການສ້າງສິ່ງມີໝົວແປ່ງພັນຖຸແລະຮ່ວມສຽງ ໃຫ້ນິຍາມຄວາມໜ້າຍຄໍາວ່າເກໂຫຼວໄໂລບີ້ຫວາກພ ພ້ອມອືບາຍໃຫ້ເຫຼຸດພລ ແລະບົກຕ້ວອ່າງປະກອບ

กิจกรรม	ทักษะการคิด / ขั้นตอน
<p>6. ครูตั้งคำถาม ต่อไปนี้</p> <p>6.1 สิ่งมีชีวิตแปลงพันธุ์แต่ละชนิดที่นักเรียนสืบค้นหาข้อมูลมาให้ประโยชน์ในด้านใดบ้าง</p> <p>6.2 นักเรียนคิดว่าสิ่งมีชีวิตแปลงพันธุ์เหล่านี้จะให้รุนแรงรุนแรงตามที่มีลักษณะเหมือนหรือแตกต่างจากกุ้นฟู่แม่หรือไม่ อย่างไร</p> <p>6.3 สิ่งมีชีวิตแปลงพันธุ์จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในอนาคตหรือไม่ อย่างไร</p>	
<p>ขั้นสรุป 7. ครูให้นักเรียนร่วมสรุป เปรียบเทียบสาระความรู้ระหว่างเทคโนโลยีชีวภาพ และสิ่งมีชีวิตแปลงพันธุ์ ว่าเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร</p>	
<p>กิจกรรมที่ 2 (เวลา 2 ชั่วโมง)</p> <p>ขั้นนำ</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูทบทวนและให้นักเรียนร่วมอภิปราย เกี่ยวกับเทคโนโลยีชีวภาพ ที่มุขย์ นำมาใช้เปลี่ยนแปลงสายพันธุ์ของสิ่งมีชีวิต ครูตั้งคำถามว่า เทคโนโลยีชีวภาพ และพันธุวิศวกรรม แตกต่างกันอย่างไร ให้นักเรียนร่วมอภิปราย <p>ขั้นสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูให้นักเรียนศึกษาแผนภาพแสดงการสร้างสายพันธุ์แบบที่เรียกว่าสามารถ สังเคราะห์ ซอร์โนนอินซูลิน ของคน และตอบคำถาม 	<p>ทักษะการสรุปลงความเห็น</p> <ol style="list-style-type: none"> ศึกษาข้อมูลทั้งหมด ขั้นกระบวนการทำกับข้อมูลด้วย วิธีการ ต่างๆ ตามความ เหนาะสูงและ สรุป สาระสำคัญของข้อมูล/ เรื่องที่ศึกษา ให้ความเห็นที่เกินไปจาก ข้อมูลที่มีอยู่โดยอาศัย เห็นใจ การใช้เหตุผล และการอ้างอิงจากความรู้ หรือประสบการณ์เดิม อธิบายความคิดเห็นโดยให้ ความเห็นประกอบ

- 1.1 นักเรียนคิดว่าซอร์โนนอินซูลิน มีความสำคัญอย่างไร
- 1.2 จากแผนภาพ ซอร์โนนอินซูลิน ถูกสร้างโดยสิ่งมีชีวิตชนิดใด
- 1.3 เอนไซม์ตัดจำพวกทำหน้าที่อะไร
- 1.4 ดีเอ็นเอ ลูกผสม คืออะไร
- 1.5 เซลล์เจ้าบ้าน หมายถึงเซลล์ของสิ่งมีชีวิตชนิดใด
2. ให้นักเรียนร่วมสรุปขั้นตอนสำคัญในการสร้าง ดีเอ็นเอ ลูกผสม โดยเขียน เป็นแผนผัง โน้มติงในกระดาษ

กิจกรรม	ทักษะการคิด / ขั้นตอน
3. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียน กลุ่มละ 3 – 4 คน ให้นักเรียนขับคลาส และร่วมแสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่อไปนี้	
3.1 ประโยชน์ของ GMO, กับการเกษตร และความเสี่ยงของ GMO กับ การเกษตร	
3.2 ประโยชน์ของ GMO, กับการอุดสาಹกรรม และความเสี่ยงของ GMO, กับการอุดสาหกรรม	
3.3 ประโยชน์ของ GMO, กับสิ่งแวดล้อม และความเสี่ยงของ GMO, กับ สิ่งแวดล้อม	
3.4 ประโยชน์ของ GMO, กับผู้บริโภค และความเสี่ยงของ GMO, กับ ผู้บริโภค	
4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มน้ำเสนอข้อมูลที่ได้จากการแสดงความคิดเห็น และร่วมแลกเปลี่ยน ความรู้	
5. ครูนำอภิรายเกี่ยวกับข่าว ที่กลุ่มประเทศในยุโรป ไม่รับซื้อเนื้อวัวและเนื้อไก่แช่แข็ง ที่ส่งมาจากประเทศไทย โดยให้เหตุผลว่าเป็นเนื้อสัตว์แช่แข็งที่ผ่านเทคนิคการทำ GMO, ทั้งที่ประเทศไทยไม่ได้แปลงพันธุ์ไก่และวัวดังกล่าว ให้นักเรียนร่วมพิจารณา และตอบคำถามต่อไปนี้	
5.1 ทั้งที่ประเทศไทยไม่ได้แปลงพันธุ์ไก่และวัว เหตุใดประเทศในกลุ่ม ยุโรปจึงไม่ยอมซื้อเนื้อสัตว์แช่แข็ง ดังกล่าวนั้น	
5.2 ในฐานะนักเรียนเป็นผู้บริโภค นักเรียนจะมีข้อเสนอแนะอย่างไรเพื่อให้ ผู้บริโภคทั่วไปสามารถเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่ไม่ผ่านการแปลงพันธุ์	
5.3 นักเรียนจะมีวิธีการตรวจสอบหา GMO, ในพืชหรือในอาหาร ได้อย่างไร	
6. ครูให้นักเรียนศึกษาขั้นตอนการใช้เทคนิค PCR ตรวจหา สิ่งมีชีวิตแปลงพันธุกรรม และให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้	
6.1 เทคนิค PCR มีขั้นตอนอย่างไร และมีประโยชน์ในด้านใด	
6.2 นักเรียนเห็นด้วยกับการที่ประเทศไทยนำเทคโนโลยีดัดแปลงพันธุกรรมมา ใช้ทางด้านการแพทย์และด้านการเกษตรหรือไม่อย่างไร	
ขั้นสรุป	
7. นักเรียนร่วมสรุปเกี่ยวกับประโยชน์ - โทษของพันธุวิศวกรรม และขั้นตอนการสร้าง สิ่งมีชีวิตแปลงพันธุ์ รวมทั้งเทคนิคการตรวจสอบสิ่งมีชีวิตแปลงพันธุ์	

สื่อการเรียนการสอน / แหล่งการเรียนรู้

1. แผนภาพแสดงขั้นตอนการสร้าง GMO_s ลูกผสม
2. แผนภาพแสดงขั้นตอนเทคนิค PCR
3. เอกสาร เสริม สื่ออินเทอร์เน็ต และจากหนังสือพิมพ์ที่เกี่ยวข้อง

การวัดผลประเมินผล (ด้านความรู้)

1. จากการตอบคำถามระหว่างเรียน
2. จากการให้ข้อมูลความหมาย
3. จากการแสดงความคิดเห็นและนำเสนอข้อมูล

แบบบันทึกการสืบค้นข้อมูล

ชื่อ นามสกุล เลขที่ ชั้นมัธยมปีที่ / ห้อง

ชื่อสิ่งมีชีวิตและการแปลงพันธุ์

ประโยชน์ที่ได้รับจากสิ่งมีชีวิตแปลงพันธุ์ (สิ่งมีชีวิต GMO_s)

1.
2.
3.
4.
5.

ขั้นตอน / เทคนิค การสร้างสิ่งมีชีวิตแปลงพันธุ์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

โดย / พลกระหนบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากสิ่งมีชีวิตแปลงพันธุ์ชนิดนี้

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะอื่นเพื่อลดปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการคิด แผนที่ 5

วิชา วิทยาศาสตร์กายภาพ รหัส ว 43206
เรื่อง การปรับตัวของสิ่งมีชีวิต

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
เวลา 2 คาบเรียน

สาระสำคัญ

- การปรับตัว เป็นกระบวนการที่สิ่งมีชีวิตมีการเปลี่ยนแปลงหรือปรับลักษณะบางประการให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย ซึ่งจะอำนวยประโยชน์ และความสำคัญในเบื้องของการอยู่รอดและสามารถสืบทอดต่อไปได้
- การปรับตัวของสิ่งมีชีวิตแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ การปรับตัวทางด้านรูปร่างลักษณะ การปรับตัวทางด้านสิริวิทยา และการปรับตัวทางด้านพฤติกรรม
- การปรับตัวของสิ่งมีชีวิตจะเกี่ยวข้องกับการอยู่รอด ซึ่งสิ่งมีชีวิตจะมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้าง สิริร่างกาย และพฤติกรรมการแสดงออก อันจะส่งผลต่อความหลากหลายทางพันธุกรรม และความหลากหลายทางสปีชีส์ ซึ่งจะส่งผลต่อการเกิดวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิตในอนาคตต่อไป

จุดประสงค์การเรียนรู้ด้านความรู้

- อธิบายถึงความสำคัญในการปรับตัวของสิ่งมีชีวิต
- ระบุลักษณะ การปรับตัวของสิ่งมีชีวิต พร้อมยกตัวอย่างการปรับตัวของสิ่งมีชีวิตประกอบ
- ทำนายลักษณะของสิ่งมีชีวิตในอนาคตในเบื้องของความหลากหลาย

จุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะการคิด

- ทักษะการตีความ

เนื้อหา

การปรับตัวของสิ่งมีชีวิต (adaptation) เป็นกระบวนการที่สิ่งมีชีวิตมีการเปลี่ยนแปลงหรือปรับลักษณะบางประการให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่อาศัยอยู่ ซึ่งลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปจะเอื้อประโยชน์ต่อสิ่งมีชีวิตในเบื้องของการอยู่รอดและสามารถสืบทอดต่อไปได้

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความอยู่รอดมีหลากหลายประการ ได้แก่ แสงสว่าง อุณหภูมิ น้ำหรือความชื้น เป็นต้น การปรับตัวของสิ่งมีชีวิตแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ การปรับตัวด้านรูปร่าง การปรับตัวด้านสิริวิทยา และการปรับตัวด้านพฤติกรรม

การปรับตัวของสิ่งมีชีวิต จะส่งผลทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนในเชิงความหลากหลายทางสปีชีส์ หรือความหลากหลายทางชนิดของสิ่งมีชีวิตจากอดีตสู่ปัจจุบัน สิ่งมีชีวิตที่ปรับตัวอยู่รอดจะส่งผลก่อให้เกิดวิวัฒนาการต่อไปในภายภาคหน้า

กิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรม	ทักษะการคิด / ขั้นตอน
กิจกรรมที่ 1 (เวลา 2 นาทีเรียน)	
ขั้นนำ	
<p>1. ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนแต่ละ 1 คน ออกมานั่งเล่นเกม “เกมส์ตัวร์ช่องภาพ” โดยครูแจกรูปภาพให้นักเรียนคนละ 1 ภาพ นับ 1-3 ให้นักเรียนเปิดภาพ แล้ววอนกว่าภาพที่เห็นเป็นภาพของสัตว์ชนิดใด (ให้เปิดภาพที่ละ 1 คน จับเวลา ให้ใช้วลังน้อยที่สุดเป็นผู้ชนะ)</p> <ul style="list-style-type: none"> -- ภาพที่ 1 เป็นภาพตึกແตนกิ่งไม้ -- ภาพที่ 2 เป็นภาพตึกແตนใบไม้ชนพุพิศวास -- ภาพที่ 3 เป็นภาพปลากุดลายหิน -- ภาพที่ 4 เป็นภาพกึงก่าทะเลทราย -- ภาพที่ 5 เป็นภาพพีเสื้อที่ปักมีลายคล้ายดอก <p>2. ครูให้นักเรียนร่วมศึกษาและสังเกตรูปภาพดังกล่าว และให้นักเรียนร่วมอภิปรายจากคำถามต่อไปนี้</p> <p>2.1 การที่สัตว์แต่ละชนิดมีรูปร่าง ลักษณะ หรือสี คล้ายกับสภาพแวดล้อม รอบๆ ตัวคังกล่าว มีประโยชน์ย่างไร</p> <p>2.2 ให้นักเรียนร่วมยกตัวอย่างสิ่งมีชีวิตที่มีรูปร่าง ลักษณะ หรือสี ของลำตัวที่คล้าย กับสภาพแวดล้อมรอบข้างเพิ่มเติมมาอีก 2-3 ชนิด</p> <p>2.3 เหตุใดเกรทกรรจิงนิยมตัดใบของหน่อต้นกลวยให้เหลือ 1-2 ใน ก่อนเข้าไป ปลูกในที่ใหม่</p> <p>2.4 เหตุใดเจ้าหน้าที่สวนสัตว์เชียงใหม่ จึงต้องสร้างห้องปรับอุณหภูมิให้กับ หมีแพนด้าที่ส่งมาจากประเทศจีน</p>	
ขั้นสอน	ทักษะการตีความ
<p>1. นักเรียนร่วมสรุปข้อมูลจากคำถามดังกล่าว และบอกความสัมพันธ์เชื่อมโยง ของข้อมูลที่ได้จากการตอบคำถามกับความรู้เดิม</p> <p>2. ครูใช้คำถามเพื่อให้นักเรียนร่วมระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงรูปร่างโครงสร้าง ของสิ่งมีชีวิตที่พบเห็น ในสภาพแวดล้อมธรรมชาติ</p> <p>2.1 สุนัขไทยและสุนัขในเขตหนาว มีลักษณะต่างกันอย่างไร</p> <p>2.2 ต้นโงกเงยและต้นเข้าวัวโพดมีลักษณะของรากเหมือนกันหรือแตกต่าง กันอย่างไร ลักษณะดังกล่าวมีประโยชน์ย่างไร</p> <p>3.3 การครุยปะองใบให้กลาญเป็นหนามของต้นกระบอกเพชร มีประโยชน์ย่างไร</p>	<ul style="list-style-type: none"> -- ศึกษาข้อมูล/ข้อความ/เรื่อง ที่ต้องการตีความให้เข้าใจ -- หากความหมายของข้อความ ที่ไม่ได้มีบอกไว้โดยชื่อ โยงข้อมูลที่มีกับข้อมูลอื่นๆ ทั้งที่มีอยู่หรือ ประสบการณ์เดิมอย่างมี เหตุผล -- ระบุความหมายที่แฟงอยู่ โดยอธิบายเหตุผลประกอบ

กิจกรรม	ทักษะการคิด / ขั้นตอน
<p>3.4 การอนุใบของด้านไม้ยราบเมื่อได้รับการสั่นสะเทือน เป็นการแสดงออกเพื่ออะไร</p> <p>3.5 ลักษณะของเท้าเปิดและเท้าໄก แตกต่างกันอย่างไร ประโยชน์การใช้งาน เมื่อนอกห้องหรือไม่</p> <p>3.6 การอพยพของสัตว์บางชนิดจากแหล่งที่อยู่เดิมไปสู่ที่อยู่แหล่งใหม่ เช่น นกปากห่าง ควายป่า ปลา渥 เพื่อชุดประสบการณ์</p> <p>4. ครูนำอภิปราย และให้นักเรียนแบ่งลักษณะการปรับตัวของสิ่งมีชีวิตจากแนวคิดบนข้อ 3 ออกเป็น การปรับตัวทางด้านโครงสร้าง การปรับตัวทางด้านศรีร่วง และการปรับตัวทางด้านพฤติกรรม และให้นักเรียนร่วมยกตัวอย่างการปรับตัวของสิ่งมีชีวิตทั้ง 3 ลักษณะเพิ่มเติม</p> <p>5. ครูนำเสนอรูปภาพแสดงการมีคุณภาพของชีวภาพตามกฎหมาย คุณภาพ นักเรียนร่วมศึกษาและเปรียบเทียบ สรุป สาระความรู้ในการคำรงอยู่ และสืบทอดลักษณะไปสู่รุ่นต่อไป</p> <p>6. ครูยกตัวอย่างการเกิดวิวัฒนาการในสิ่งมีชีวิตบางชนิด เช่น นก ช้าง ให้นักเรียนร่วมศึกษา และสรุปเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว</p> <p>ขั้นสรุป 7. นักเรียนร่วมอภิปราย สรุป เกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดการเปลี่ยนแปลงในสิ่งมีชีวิต และความหลากหลายของสิ่งมีชีวิตเมื่อเทียบกับสิ่งมีชีวิตในอดีต</p>	

สื่อการเรียนการสอน / แหล่งการเรียนรู้

- แผนภาพตัวอย่างสัตว์จะปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม
- รูปภาพแสดงการมีคุณภาพของชีวภาพตามกฎหมาย คุณภาพ ดาร์วิน
- สื่อของจริงที่พบเห็นโดยทั่วไป

การวัดผลประเมินผล (ด้านความรู้)

- จากการตอบคำถามระหว่างเรียน
- จากการอภิปราย สรุปคิความ จากสาระข้อมูล
- จากการร่วมยกตัวอย่างสิ่งมีชีวิตที่มีการปรับตัวในลักษณะต่างๆ

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับมาตรฐานคุณภาพสัมภาระนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาระที่ 1 สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิต หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อขอคำแนะนำและความคิดเห็นจากท่าน ด้าน ความสอดคล้องของข้อคำถามกับมาตรฐานคุณภาพสัมภาระนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้งนี้เพื่อให้ ผู้วิจัยนำไปปรับปรุงแก้ไขข้อทดสอบให้มีคุณภาพและมีความสอดคล้องยิ่งขึ้น ก่อนนำไปเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มทดลองต่อไป โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามความคิดเห็นของท่านเพียง ข้อละ 1 ความคิดเห็น ซึ่งแต่ละข้อมูลมีคะแนนดังนี้

+1 = แน่ใจว่าแบบทดสอบได้ตามมาตรฐานคุณภาพสัมภาระนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

0 = ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบได้ตรงตามมาตรฐานคุณภาพสัมภาระนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

-1 = แน่ใจว่าแบบทดสอบไม่สามารถวัดได้ตรงตามมาตรฐานคุณภาพสัมภาระนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ข้อสอบ/มาตรฐานคุณภาพสัมภาระนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	ระดับ การวัด	ผลการประเมิน ความสอดคล้อง ของแบบทดสอบ กับมาตรฐานคุณภาพสัมภาระนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6			ผลการประเมิน ความสอดคล้อง กับระดับการวัด			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	+1	0	-1	
คำชี้แจง 1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทั้งหมดนี้มี 30 ข้อ ในแต่ละข้อมูล 4 ตัวเลือก ใช้เวลา 45 นาที 2. ให้นักเรียนพิจารณาข้อคำตอบที่สอดคล้อง สัมพันธ์กับคำถามในแต่ละมาตรฐานคุณภาพสัมภาระนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดย เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว มาตรฐานคุณภาพสัมภาระนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อธิบายความหมาย ระบุองค์ประกอบ และยกตัวอย่างเกี่ยวกับความหลากหลายทางชีวภาพ								
1. ระบบอนิเว克斯ได้จัดว่ามีความหลากหลายทางพันธุกรรมมากที่สุด ก. ที่แนวป่ารังบ้านป่ารุน พองน้ำ ดาวทะเล และดอกไม้ทะเลอยู่ร่วมกันจำนวนมาก ข. เขตป่าดิบชื้น จะมีอากาศร้อนชื้นฝนตกตลอดปี มีทั้งพืชและสัตว์หลากหลายชนิด	ความ เชี่ยว ใจ							

ข้อสอบ/จุดประสงค์	ระดับการวัด	ผลการประเมิน			ผลการประเมิน			ข้อเสนอแนะ
		ความสอดคล้องของแบบทดสอบกับจุดประสงค์	ความสอดคล้องของระดับการวัด	+1	0	-1	+1	0
<p>ค. ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านชีวภาพ</p> <p>ง. ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงปัจจัยทางกายภาพ</p> <p>5. ในไร่ข้าวโพดแห่งหนึ่งพบความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิตต่างๆ ดังนี้</p> <p>ต้นข้าวโพด -----> ตึกแต่น -----></p> <p>นกกินแมลง -----> งู -----> เหยี่ยว</p> <p>ถ้าในพื้นที่ดังกล่าวมีการจับงูจำนวนมากเพื่อนำหนังไปจ้าหน่าย คาดว่าจะเกิดเหตุการณ์ใดตามมา</p> <p>ก. จำนวนนกกินแมลงลดลง</p> <p>ข. ต้นข้าวโพดเจริญเติบโตงอกงามมากขึ้น</p> <p>ก. ตึกแต่นลดจำนวนลงแต่เหยี่ยวเพิ่มจำนวนมากขึ้น</p> <p>ง. ต้นข้าวโพดในไร่เสียหายมากขึ้นเนื่องจากมีการระบาดของตึกแต่น</p>	ความเข้าใจ							
<p>6. สิ่งมีชีวิตคู่ใดมีความสัมพันธ์แบบเดียวกัน ปลา การตูนกับดอกไม้ทะเล</p> <p>ก. เหาฉลามกับปลาฉลาม</p> <p>ข. สาหร่ายกับเชื้อรา (ไลเคนส์)</p> <p>ก. กาฝากกับต้นมะม่วง</p> <p>ง. ผึ้งกับดอกทานตะวัน</p>	ความเข้าใจ							
<p>7. หากนักเรียนได้มีโอกาสไปสำรวจระบบนิเวศในท้องถิ่นใกล้บ้านพบสิ่งมีชีวิตจำนวนมาก ข้อมูลที่บันทึกไว้ ข้อใดไม่ถูกต้องและผิดหลักความเป็นจริง</p> <p>ก. ต้นไม้ผุ่มเดียวกับเจริญอยู่ใต้ต้นไม้ขนาดใหญ่ มีลักษณะใบออกไม่ตั้งตรง</p> <p>ข. พบรากษายจำนวนมากในแอ่งน้ำที่อยู่ใต้อาหารซึ่งไม่มีแสงสว่างส่องถึง</p> <p>ก. ในโ江น้ำที่มีน้ำแข็งอยู่ พบรากอ่อนของแมลงที่มีรูปร่างแตกต่างกันว่ายเคลื่อนที่อยู่ไปมา</p> <p>ง. บริเวณใกล้โรงงานอุตสาหกรรมพบพืชบางชนิดในมีจุดสีน้ำตาลเข้มและสีเหลืองซึ่ด</p>	การวิเคราะห์							

ข้อสอบ/จุดประสงค์	ระดับการวัด	ผลการประเมินความต้องของแบบทดสอบกับจุดประสงค์			ผลการประเมินความต้องของระดับการวัด			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	+1	0	-1	
8. ในการแข่งขันจัดระบบนิเวศจำลอง ระบบนิเวศจำลองแบบใดที่คาดว่าสิ่งมีชีวิตที่จัดให้ ต่างมีความสัมพันธ์ต่อกันแบบภาวะแข่งขัน (Competition) ก. ศูนย์กลางที่มีปลาทางนกยุงและสาหร่ายทางกรรอก ข. บ่อชิเมนต์ที่มี จอก แหن และผักบุ้ง ลอยอยู่บนผิวน้ำ ค. สวนขวดที่มีพืชแคระขนาดเล็ก 1 – 2 ดัน ปลูกประจำบ่อห้องสวยงาน ง. แปลงผักกาดที่ปลูกไว้ในสวนเดี่ยงกระต่าย	การสร้างสรรค์							
จุดประสงค์ที่ 3 สามารถระบุเกณฑ์ในการจำแนกสิ่งมีชีวิตออกเป็นหมวดหมู่ต่างๆได้ 9. <u>สิ่งมีชีวิตกลุ่ม 1</u> ได้แก่ ฟองน้ำ ไส้เดือน ถุง หมึก และสัตว์ X <u>สิ่งมีชีวิตกลุ่ม 2</u> ได้แก่ กางคก นก งู ลิง โลมา สัตว์ X ควรเป็นสัตว์ชนิดใด ก. ห้างカラ ข. ม้าน้ำ ค. ประการัง ง. กระเบน	การวิเคราะห์							
10. จากโจทย์ข้อ 9 การจัดสิ่งมีชีวิตกลุ่ม 1 และ กลุ่ม 2 ใช้เกณฑ์ใดในการจัดจำแนก ก. ขนาดของสิ่งมีชีวิต ข. ลักษณะที่อยู่อาศัย ค. กระดูกสันหลัง ง. สีของเลือด	ความเข้าใจ							
11. จากกิจกรรมการจัดจำแนกสิ่งมีชีวิตที่ครูกำหนดให้ซึ่งได้แก่ นกค้า ลูกน้ำยุง ลูกอ้อด หนู ลูกไก่ ปลาทอง ไส้เดือน หอยเชน งู และเต่า นักเรียนกลุ่มใดกำหนดเกณฑ์เพื่อใช้ในการจัดจำแนกไม่ถูกต้อง ^ก ก. กลุ่มที่ 1 <u>สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง</u> ได้แก่ นกค้า ลูกน้ำยุง ลูกอ้อด ไส้เดือน <u>สัตว์มีกระดูกสันหลัง</u> ได้แก่ หนู ลูกไก่ ปลาทอง หอยเชน เต่า และงู	การประเมิน							

ข้อสอบ/จุดประสงค์	ระดับ การ วัด	ผลการประเมิน ความ สอดคล้องของ แบบทดสอบ กับจุดประสงค์			ผลการประเมิน ความ สอดคล้องของ ระดับ การวัด			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	+1	0	-1	
ก. กลุ่มที่ 2 <u>สัตว์ออกฤกษ์เป็นตัว</u> ได้แก่ หนู ปลาทอง <u>สัตว์ออกฤกษ์เป็นไข่</u> ได้แก่ นกค้า ลูกน้ำ บุ้ง ลูกอ้อด ลูกไก่ ไส้เดือน หอยขม เต่า ฯ								
ก. กลุ่มที่ 3 <u>สัตว์ที่มีขา</u> เมื่อเจริญเติบโตเต็มที่ ได้แก่ นกค้า ลูกน้ำ ลูกอ้อด หนู ลูกไก่ เต่า <u>สัตว์ที่ไม่มีขา</u> ได้แก่ ปลาทอง ไส้เดือน หอยขม และ ฯ								
ก. กลุ่มที่ 4 <u>สัตว์ที่ผิวนังมีเกล็ด</u> ได้แก่ ปลาทอง <u>สัตว์ที่ผิวนังไม่มีเกล็ด</u> ได้แก่ นกค้า ลูกน้ำ ลูกอ้อด หนู ลูกไก่ ไส้เดือน หอยขม								
จุดประสงค์ข้อที่ 4 สามารถจัดเรียงลำดับหมวดหมู่ สิ่งมีชีวิตจากหมวดหมู่ใหญ่ไปหาหมวดหมู่ย่อยได้								
12. <u>กำหนดให้</u> 1 = genus 2 = sub family 3 = class 4 = supper order 5 = sub phylum งเรียงลำดับหมวดหมู่ของสิ่งมีชีวิตที่กำหนดให้ จาก หมวดหมู่ใหญ่ไปหาหมวดหมู่ย่อย ก. 5 → 3 → 4 → 2 → 1 ข. 5 → 4 → 3 → 1 → 2 ค. 2 → 3 → 5 → 4 → 1 ง. 2 → 5 → 3 → 1 → 4	ความ รู้	ความ จำ						
13. <u>กำหนดให้</u> สิ่งมีชีวิต A และ B ถูกจัดไว้ในระดับ Family เดียวกัน สิ่งมีชีวิต C และ D ถูกจัดไว้ในระดับ Genus เดียวกัน สิ่งมีชีวิต D และ E ถูกจัดไว้ในระดับ Species เดียวกัน สิ่งมีชีวิตคู่ใดเมื่อจับให้ผสมพันธุ์กันจะได้รุ่นลูก รุ่นหลานสืบทอดต่อไปไม่สิ้นสุด	ความ เข้า ใจ							

ข้อสอบ/จุดประสงค์	ระดับ การ วัด	ผลการประเมิน			ผลการประเมิน			ข้อเสนอแนะ
		ความ สอดคล้องของ แบบทดสอบ กับจุดประสงค์			ความ สอดคล้องของ ระดับ การวัด			
		+1	0	-1	+1	0	-1	
ก. A และ B								
ข. C และ D								
ค. D และ E								
ง. ในสิ่งมีชีวิตถูกใจที่ผสมพันธุ์กันแล้วให้ลูกหลานอีก <u>จุดประสงค์ที่ 5</u> ระบุเกณฑ์และข้อกำหนดในการตั้งชื่อและ เป็นชื่อวิทยาศาสตร์ให้กับสิ่งมีชีวิตได้								
14. กำหนดให้ชื่อวิทยาศาสตร์ของสิ่งมีชีวิตชนิดต่าง ๆ ดังนี้ ชนิดที่ 1 <i>Pangasianodon gigas</i> ชนิดที่ 2 <i>Tridacna gigas</i> ชนิดที่ 3 <i>Rosa alba</i> ชนิดที่ 4 <i>Rosa rubra</i> สิ่งมีชีวิตที่กำหนดให้ถูกใจ มีความใกล้ชิดทางสายพันธุ์ กันมากที่สุดในเชิงวิัฒนาการ	การ ประ ^{ยุกต์}							
ก. ชนิดที่ 1 และ ชนิดที่ 2 ข. ชนิดที่ 2 และ ชนิดที่ 3 ค. ชนิดที่ 2 และ ชนิดที่ 4 ง. ชนิดที่ 3 และ ชนิดที่ 4								
15. ชื่อวิทยาศาสตร์ของสิ่งมีชีวิตในข้อใด เป็นໄค้ถูกต้อง ตามกฎหมายชาติที่กำหนดไว้ ก. <i>Elephan maximus Linn.</i> ข. <i>Bauhinia winitii Craib</i> ค. <u><i>Kaempferia larsenii P. Sirirugsa</i></u> ง. <u><i>Entamoeba histolytica</i></u>	ความ เข้า ใจ							
16. ตัวเลือกใดกำหนดเกณฑ์สำคัญในการเป็นหรือกำหนด ชื่อวิทยาศาสตร์ให้กับสิ่งมีชีวิตไม่ถูกต้อง ก. ชื่อวิทยาศาสตร์ต้องเป็นคำภาษากรีกเท่านั้น ข. ชื่อของพืชและสัตว์ต่างเป็นอิสระไม่ เกี่ยวข้องกัน	ความ รู้ จำ							

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่องการเขียนแผนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการคิด
วิชา วิทยาศาสตร์ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อ	ลำดับข้อ ทดสอบ	ตัวเลือกที่ถูกต้อง	หมายเหตุ
จุดประสงค์ที่ 1 อธิบายความหมาย ระบุองค์ประกอบ และยกตัวอย่าง เกี่ยวกับความหลากหลายทางชีวภาพ	1 - 3	1 2 3	ก ข ข	
จุดประสงค์ที่ 2 ระบุความสัมพันธ์ ของสิ่งมีชีวิตที่พบเห็นในธรรมชาติ	4 - 8	4 5 6 7	ง ข ง ข	
จุดประสงค์ที่ 3 สามารถระบุเกณฑ์ ในการจำแนกสิ่งมีชีวิตออกเป็น[*] หมวดหมู่ต่าง ๆ ได้	9 - 11	8 9 10 11	ข ค ค ก	
จุดประสงค์ข้อที่ 4 สามารถจัด เรียงลำดับหมวดหมู่ สิ่งมีชีวิตจาก หมวดหมู่ใหญ่ไปหาหมวดหมู่ย่อยได้	12 - 13	12 13	ก ค	
จุดประสงค์ที่ 5 ระบุเกณฑ์และ ข้อกำหนดในการตั้งชื่อและเขียนชื่อ[*] วิทยาศาสตร์ให้กับสิ่งมีชีวิตได้	14 - 16	14 15 16	ง ง ก	
จุดประสงค์ที่ 6 สามารถจัดจำแนก สิ่งมีชีวิตออกเป็นอาณาจักรต่าง ๆ พร้อมระบุเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดแบ่ง และยกตัวอย่างสิ่งมีชีวิตประกอบ	17 - 22	17 18 19 20 21	ก ข ก ก ก	

**เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่องการเขียนแผนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการคิด
วิชา วิทยาศาสตร์ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ต่อ)**

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อ	ลำดับข้อ ทดสอบ	ตัวเลือกที่ถูกต้อง	หมายเหตุ
จุดประสงค์ที่ 7 นิยามความหมาย ของคำว่า เทคโนโลยีชีวภาพ ตัวชีวิต แปลงพันธุ์ (สิ่งมีชีวิต GMOs) พร้อมยกตัวอย่างประกอบ	23 - 25	23 24 25	ง ข ง	
จุดประสงค์ที่ 8 ระบุขั้นตอนของ การทำพันธุวิศวกรรม และ ความสำคัญของพันธุวิศวกรรมที่มีต่อ มนุษย์	26 - 27	26 27	ข ข	
จุดประสงค์ที่ 9 นิยามความหมาย คำว่า การปรับตัวของสิ่งมีชีวิต ระบุ ประเภท พร้อมยกตัวอย่างการ ปรับตัวของสิ่งมีชีวิตแต่ละประเภท ข้างต้น	28 - 30	28 29 30	ค ค ง	

ตารางการตรวจสอบค่าความตรงตามเนื้อหา
พิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้
(Index of Item – Objective Congruence : IOC)

โปรดใส่หมายเลข +1 0 -1 ลงในช่องว่างตามความคิดเห็นของท่านเพียงช่องละ 1 ความคิดเห็น

+1 = แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดได้ตามจุดประสงค์

0 = ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดได้ตรงตามจุดประสงค์

-1 = แน่ใจว่าแบบทดสอบไม่สามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์

จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่	ข้อคำถามข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	$IOC = \Sigma R/N$
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
จุดประสงค์ที่ 1 อธิบายความหมาย ระบุ	1	+1	+1	+1	3	1.00
องค์ประกอบ และยกตัวอย่างเกี่ยวกับ	2	+1	+1	+1	3	1.00
ความหลากหลายทางชีวภาพ	3	+1	+1	+1	3	1.00
จุดประสงค์ที่ 2 ระบุความสัมพันธ์ของ	4	+1	+1	+1	3	1.00
สิ่งมีชีวิตที่พบเห็นในธรรมชาติ	5	+1	+1	+1	3	1.00
จุดประสงค์ที่ 3 สามารถระบุเกณฑ์ใน	6	+1	+1	+1	3	1.00
การจำแนกสิ่งมีชีวิตออกเป็นหมวดหมู่	7	+1	0	+1	3	0.67
ต่างๆ ได้	8	+1	+1	+1	3	1.00
	9	+1	+1	+1	3	1.00
	10	+1	+1	+1	3	1.00
	11	+1	+1	+1	3	1.00
จุดประสงค์ข้อที่ 4 สามารถจัดเรียงลำดับ	12	+1	+1	+1	3	1.00
หมวดหมู่ สิ่งมีชีวิตจากหมวดหมู่ใหญ่ไป	13	+1	+1	+1	3	1.00
ทำหมวดหมู่ย่อยได้						
จุดประสงค์ที่ 5 ระบุเกณฑ์และ	14	+1	+1	+1	3	1.00
ข้อกำหนดในการตั้งชื่อและเขียนชื่อ	15	+1	+1	+1	3	1.00
วิทยาศาสตร์ให้กับสิ่งมีชีวิตได้	16	+1	+1	0	3	0.67
จุดประสงค์ที่ 6 สามารถจัดจำแนก	17	+1	+1	+1	3	1.00
สิ่งมีชีวิตออกเป็นอาณาจักรต่าง ๆ พร้อม	18	+1	+1	+1	3	1.00
ระบุเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดแบ่งและ	19	+1	+1	+1	3	1.00
ยกตัวอย่างสิ่งมีชีวิตประกอบ	20	+1	+1	+1	3	1.00
	21	+1	+1	+1	3	1.00
	22	+1	+1	+1	3	1.00

ตารางการตรวจสอบค่าความตรงตามเนื้อหา
พิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาณกับจุดประสงค์การเรียนรู้
(Index of Item – Objective Congruence : IOC) (ต่อ)

จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่	ข้อคำถາณข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	$IOC = \Sigma R / N$
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
จุดประสงค์ที่ 7 นิยามความหมายของคำว่าเทคโนโลยีชีวภาพ ถึงมีชีวิตแปลงพันธุ์ (สิ่งมีชีวิต GMOs)	23	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
พร้อมยกตัวอย่างประกอบ						
จุดประสงค์ที่ 8 ระบุขั้นตอนของการทำพันธุวิเครรรม และความสำคัญของพันธุ์	26	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
วิศวกรรมที่มีต่อนมูญย์						
จุดประสงค์ที่ 9 นิยามความหมายคำว่า การปรับตัวของสิ่งมีชีวิต ระบุประเภท	28	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
พร้อมยกตัวอย่างการปรับตัวของสิ่งมีชีวิต	29	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00
แต่ละประเภทข้างต้น	30	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ นางวริญญา ทวีไช
วัน เดือน ปีเกิด 8 พฤษภาคม 2505
สถานที่เกิด อำเภอинทร์บูรี จังหวัดสิงห์บูรี
ประวัติการศึกษา ครุศาสตร์บัณฑิต วิทยาลัยครุเทพศตรี จังหวัดลพบุรี พ.ศ. 2527
สถานที่ทำงาน โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ 10270
ตำแหน่ง ครูปฏิบัติการสอน